

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรคและคณะกรรมการบริหารพรรคครุไทยเพื่อประชาชน

ตามที่มาตรา ๑๔๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๕๓/๒๕๖๐ เรื่อง การดำเนินการตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐ กำหนดให้พรรคการเมืองที่จัดตั้งหรือเป็นพรรคการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ และยังคงดำรงอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ ใช้บังคับเป็นพรรคการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ นั้น

บัดนี้ หัวหน้าพรรคครุไทยเพื่อประชาชน ได้มีหนังสือแจ้งต่อนายทะเบียนพรรคการเมือง ตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ กรณีที่ประชุมใหญ่สามัญพรรคครุไทยเพื่อประชาชน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๑ มีมติแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค จัดทำคำประกาศอุดมการณ์ทางการเมือง นโยบายของพรรค และการเลือกคณะกรรมการบริหารพรรคครุไทยเพื่อประชาชนชุดใหม่ ซึ่งพรรคครุไทยเพื่อประชาชน ได้ดำเนินการตามมาตรา ๑๔๑/๑ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๓/๒๕๖๑ เรื่อง การดำเนินการตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๔ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๑ ดังนี้

๑. แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค คำประกาศอุดมการณ์ทางการเมือง และนโยบายของพรรคครุไทยเพื่อประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังนี้

ข้อบังคับพรรคครุไทยเพื่อประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อบังคับพรรคครุไทยเพื่อประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๖๑ พรรคครุไทยเพื่อประชาชน เมื่อวันที่ ๒๙ เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ ณ อาคารเอนกประสงค์ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าม่วง อำเภอดำรงวิทยารมย์ จังหวัดขอนแก่น ได้มีมติเป็นเอกฉันท์ กำหนดข้อบังคับพรรคฉบับนี้ เพื่อให้สมาชิกพรรคครุไทยเพื่อประชาชน ต้องปฏิบัติให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ปราศจากผลประโยชน์ส่วนตน ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง

ข้อ ๑ ข้อบังคับพรรคการเมืองนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคครูไทยเพื่อประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่ได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมใหญ่พรรคเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับพรรคครูไทยเพื่อประชาชน พ.ศ. ๒๕๕๔ (ทุกฉบับ)

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ พรรคการเมืองตามข้อบังคับนี้เรียกว่า “พรรคครูไทยเพื่อประชาชน” ชื่อย่อภาษาไทย ค.พ.ช. ชื่อย่อภาษาอังกฤษว่า THAI TEACHERS FOR PEOPLE PARTY ชื่อย่อภาษาอังกฤษ T.T.P.P.

ข้อ ๕ เครื่องหมายพรรคครูไทยเพื่อประชาชน และความหมาย

(๑) พรรคครูไทยเพื่อประชาชนใช้เครื่องหมาย

(๒) โดยมีความหมาย ดังนี้

ชื่อพรรคครูไทยเพื่อประชาชน หมายถึง การศึกษาพัฒนาชาติ ภาพเครื่องหมายพรรค แสงเทียน ดินสอ ปากกา หนังสือ ประชาชน แผนที่ประเทศไทย อันเป็นจุดกำเนิดของสรรพสิ่ง แห่งองค์ความรู้สู่สังคมโลกลักษณะของตราสัญลักษณ์ เป็นลักษณะวงกลม ด้านในประกอบด้วยอักษรไทย และอักษรต่างประเทศ ลวดลาย และสีต่าง ๆ ชื่อพรรคภาษาไทย “พรรคครูไทยเพื่อประชาชน” อักษรไทย สีขาว ลักษณะโค้ง อยู่ในกรอบวงกลมสีเขียวด้านบน ชื่อพรรคภาษาต่างประเทศ THAI TEACHERS FOR PEOPLE PARTY อักษรอังกฤษ สีขาว ลักษณะโค้ง อยู่ในกรอบวงกลมสีเขียวด้านล่างขนาดเล็กกว่า และอยู่ตรงข้ามกับชื่อพรรคภาษาไทย วงรีมี ๒ ตำแหน่ง เป็นลายเส้น พื้นสีขาว ชื่อย่อพรรคซ้ายขวา อยู่ระหว่างชื่อพรรคภาษาไทยและชื่อพรรคภาษาต่างประเทศ ตรงกลางวงกลมมีภาพแผนที่ประเทศไทย มีภาพแสงเทียน มีภาพประชาชน ครูและนักเรียนบนสีประจำพรรคสีส้ม - แดง (สีประจำพระพุทธศาสนา) หมายถึง แสงสว่างนำทางให้เกิดความเจริญรุ่งเรือง และเจิดจรัส และความภูมิใจในการเป็นครูไทย

ความเป็นสากลในระดับนานาชาติที่มีความเจริญรุ่งเรืองมั่นคงโดยความร่วมมือร่วมใจของปวงชนชาวไทยมีผู้ชายและผู้หญิงและเด็กอยู่ในภาพ หมายถึง สถาบันครอบครัวของประชาชนชาวไทยทั้งหมด ที่อยู่ด้วยกันอย่างพร้อมหน้า มีความสุข อบอุ่น และปลอดภัย ความหมายรวมว่า “ครูสร้างคน ประชาชนสร้างชาติ”

ข้อ ๖ สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ ณ บ้านเลขที่ ๔/๒ หมู่ที่ ๙ ตำบลท่านางแนว อำเภอเวียงน้อย จังหวัดขอนแก่น รหัสไปรษณีย์ ๔๐๒๓๐ โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๘๐๐๗ โทรสาร ๐๔๓-๗๘๐๐๗ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘-๙๔๒๑-๙๙๑๖

ศูนย์ประสานงานตั้งอยู่ ณ บ้านเลขที่ ๑/๔ ซอยอรุณอมรินทร์ ๕๓ ถนนอรุณอมรินทร์ แขวงบางยี่ขัน เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ ๑๐๗๐๐ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๐๖๙-๙๑๗๙ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙-๔๕๙๖-๑๖๒๕

หมวด ๒

คำประกาศอุดมการณ์ทางการเมือง

ข้อ ๗ คำประกาศอุดมการณ์ทางการเมืองของพรรคครูไทยเพื่อประชาชน มีดังนี้

“ครูสร้างคน ประชาชนสร้างชาติ” พรรคครูไทยเพื่อประชาชนมุ่งเน้นทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวมก่อนประโยชน์ส่วนตน โดยมีอุดมการณ์สูงสุดคือทำเพื่อชาติและประชาชน และจริงใจต่อพี่น้องประชาชนทุกคน โดยมีอุดมการณ์ ดังนี้

(๑) พรรคครูไทยเพื่อประชาชน มุ่งสร้างคน เพื่อให้ประชาชนสร้างชาติ โดยจะยึดมั่นในหลักการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและเทิดทูนไว้เหนือเกล้าชาวไทยตลอดไป

(๒) พรรคครูไทยเพื่อประชาชน จะปกป้องผลประโยชน์ของชาติไว้ให้ประชาชนคนไทยทุกคน

(๓) พรรคครูไทยเพื่อประชาชน จะดำรงไว้ซึ่งเอกราชและอธิปไตย เป็นของปวงชนชาวไทยอย่างแท้จริง

(๔) พรรคครูไทยเพื่อประชาชน จะดำเนินกิจกรรมทางการเมือง ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โดยคำนึงถึงประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนเป็นสำคัญ โดยอยู่บนพื้นฐานของคุณธรรม จริยธรรมและศีลธรรม

(๕) พรรคครูไทยเพื่อประชาชน จะเป็นแบบอย่างทางการเมืองที่ไม่ทุจริตและประพฤติมิชอบทุกรูปแบบ และไม่ทำผิดกฎหมายฉบับใด

(๖) พรรคครุไทยเพื่อประชาชน จะส่งเสริมและสนับสนุนคนดี มีคุณธรรม มาเป็นตัวแทนของปวงชนชาวไทยในการบริหารราชการแผ่นดิน โดยยึดหลักธรรมาภิบาล

(๗) พรรคครุไทยเพื่อประชาชน จะเป็นตัวแทนของปวงชนชาวไทย ทุกเชื้อชาติ ทุกศาสนา โดยไม่แบ่งชนชั้น และอาชีพหรือสถานภาพใด ๆ เว้นแต่เป็นบุคคลผู้ไม่หวังดี หรือเป็นปฏิปักษ์ต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และคนไทย

(๘) พรรคครุไทยเพื่อประชาชน จะเป็นผู้ขับเคลื่อนประเทศชาติ และนำพาประชาชนไปสู่การพัฒนาให้เจริญรุ่งเรืองพร้อมมีอาชีพและฐานะที่มั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน พร้อมนำพาประเทศไปสู่การเป็นประเทศชั้นนำระดับแนวหน้าของโลกในทุกด้าน

(๙) พรรคครุไทยเพื่อประชาชน จะมุ่งเน้นและส่งเสริมพลเมือง ให้มีระเบียบและวินัย โดยคำนึงถึงหน้าที่พลเมืองมาก่อนสิทธิเสรีภาพ จะทำให้บ้านเมืองพัฒนารุ่งเรืองไปสู่สากลได้

(๑๐) พรรคครุไทยเพื่อประชาชน จะสืบสาน วัฒนธรรม จารีต ประเพณี และขนบธรรมเนียม ภูมิปัญญาท้องถิ่นไว้ให้ลูกหลานตลอดไป

(๑๑) พรรคครุไทยเพื่อประชาชน จะหวงแหนและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ครบสมบูรณ์

หมวด ๓

นโยบายพรรคครุไทยเพื่อประชาชน

วิสัยทัศน์ของนโยบาย

ประเทศไทยมีความมั่นคง สุขสงบ และสวยงาม มีอาชีพและฐานะมั่นคง ยั่งยืน ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ให้สวัสดิการคนจน มีปัจจัยสี่ในการดำรงชีพ ที่ภาคภูมิใจและมีศักดิ์ศรีความเป็นไทยปราบปรามการทุจริตและสิ่งเสพติด พร้อมกับเปลี่ยนผ่านประเทศไทย ไปสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ที่มีความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

พรรคครุไทยเพื่อประชาชน จะยึดมั่นในอุดมการณ์ของการบริหารพรรคที่อยู่ภายใต้กฎหมายของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติและจะยึดผลประโยชน์ของชาติและประชาชนเป็นหลักในการบริหารประเทศ

การพัฒนาประเทศไทยอยู่ในช่วงของการปฏิรูปประเทศ เพื่อสามารถแก้ปัญหาพื้นฐาน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พลังงานและการบริหารจัดการภาครัฐ ที่สั่งสมมายาวนาน ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และมีความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดทั้งระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ

ด้านเศรษฐกิจ มีการแข่งขันกันอย่างเข้มข้น เชื่อมโยงกันอย่างไร้พรมแดน ขณะที่ประเทศไทย ยังติดกับดักรายได้ปานกลาง สังคมยังมีความเหลื่อมล้ำในด้านเศรษฐกิจ มีจำนวนคนจนที่ขึ้นทะเบียน ทั่วประเทศ ๑๐ ล้านคน ทรัพยากรบุคคลของชาติยังมีคุณภาพไม่เพียงพอ มีความเชื่อและทัศนคติ ที่ขัดต่อการปฏิรูปประเทศ และการรักษาเกียรติภูมิของชาติ

ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีที่เป็นนวัตกรรมใหม่ มีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว และมีผลกระทบ ต่อการดำรงชีวิตของคนในสังคมทุก ๆ ด้านอย่างมาก เป็นปัจจัยเร่งด่วนที่ทำนาย ให้ประเทศไทย ต้องปรับตัวในการสร้างและการประยุกต์เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม รวมทั้งการพัฒนาทรัพยากรบุคคล ของชาติให้มีประสิทธิภาพ โดยพัฒนาการศึกษาทุกระดับให้มีคุณภาพ สามารถแข่งขันในระดับนานาชาติ ควบคู่ไปกับการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรมสร้างสรรค์ อันจะเป็นปัจจัยหลัก ในการจะเคลื่อนการพัฒนาประเทศทุก ๆ ด้าน

โครงสร้างประชากรของชาติได้เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ทำให้ขาดประชากรในวัยแรงงาน ต้องพึ่งพาแรงงาน จากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งทำให้เกิดปัญหาในการบริหารและความมั่นคงของชาติ ประกอบกับ การเปลี่ยนแปลงทางสังคม ทำให้เกิดความเป็นเมืองใหม่เพิ่มขึ้น แต่ขาดการวางผังเมืองที่สวยงาม และเป็นเมืองน่าอยู่ ในขณะที่เมืองเก่าบางเมืองก็มีการพัฒนาที่ไร้ขอบเขต ขาดความเป็นระเบียบ ประชาชนอยู่อย่างหนาแน่น ระบบการขนส่งภายในเมืองกับระหว่างเมืองยังขาดเครือข่ายเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เสื่อมโทรม ถูกทำลายและถูกนำไปใช้ในการพัฒนาประเทศ อย่างไม่มีขีดจำกัด ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตอย่างร้ายแรง รวมทั้งกระทบต่อต้นทุนในเชิงเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่ทำให้เกิดภาวะโลกร้อนและภัยธรรมชาติลักษณะต่าง ๆ

การบริหารจัดการภาครัฐ เป็นองค์กรขนาดใหญ่และรายจ่ายประจำสูง มีประสิทธิภาพการบริหารต่ำ และระบบการให้บริการประชาชนไม่ได้มาตรฐานสากลกระบวนการจัดสรรงบประมาณขาดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลการทุจริตและประพฤติมิชอบขยายวงกว้าง ขาดธรรมาภิบาล ระบบและกระบวนการยุติธรรม

บางส่วนยังขาดประสิทธิภาพ รวมทั้งกฎหมายหลายฉบับยังไม่ได้มาตรฐานสากล ล้าสมัยรวมทั้งกระบวนการตรากฎหมายยังมีจุดอ่อน

จากปัญหาดังกล่าว เป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศ พรรคครุไทยเพื่อประชาชน ได้กำหนดนโยบายให้สอดคล้องกับการปฏิรูปประเทศภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี เป้าหมายของการพัฒนาประเทศปี ๒๕๘๐ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาที่ยั่งยืนและการปรับโครงสร้างประเทศไทยสู่ประเทศไทยสู่ประเทศไทยล้าสมัย

นโยบาย

นโยบายพรรคครุไทยเพื่อประชาชนเป็นการนำไปสู่การพัฒนาประเทศอย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ดังต่อไปนี้

ข้อ ๘ นโยบายด้านการเมือง

ประเทศไทยประกอบด้วย สถาบันหลักของชาติที่สำคัญยิ่ง ได้แก่ สถาบันชาติ สถาบันศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นจุดหลอมรวมความเป็นไทยนโยบายของพรรคครุไทยเพื่อประชาชนมุ่งเน้นให้คนไทยเกิดความตระหนักรู้และเห็นความสำคัญยิ่งในหน้าที่ของพลเมืองไทยที่จะร่วมกันทุกคน ทุกภาคส่วน สร้างความเข้มแข็ง ความเป็นปึกแผ่น รักษาเอกราชและอธิปไตยในการดำรงไว้ซึ่งสถาบันชาติ มุ่งเน้นการทำงานบำรุงและส่งเสริมสถาบันศาสนา ให้เกิดความรักใคร่กลมเกลียวอยู่ร่วมกันอย่างผาสุก และการเทิดทูน จงรักภักดีในสถาบันพระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นศูนย์รวมและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของคนทั้งชาติ เพื่อให้เกิดความสามัคคีและนำไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองของประเทศชาติในทุก ๆ ด้าน รวมถึงการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยมีมาตรการที่ใช้เพื่อสร้างรากฐานการพัฒนาระบบการเมืองการปกครอง ซึ่งปัญหาการเมืองที่ยังไม่เป็นระบบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์นับว่าเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศชาติ ฉะนั้นพรรคครุไทยเพื่อประชาชนจึงเน้นการแก้ไขปัญหาหลักของชาติด้วยการริเริ่มจัดระบบการเมืองให้เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ โดยจะเน้นความสำคัญในการบริหารตามหลักการของระบบประชาธิปไตยที่จะตั้งพรรคการเมืองโดยประชาชนเป็นของประชาชนและเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง ดังต่อไปนี้

(๑) ปกป้องและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์ อย่างเต็มรูปแบบการดำรงและเทิดทูนไว้ซึ่งสถาบัน ชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์ อันเป็นเสาหลัก สำคัญยิ่งของประเทศ มุ่งเน้นให้ประชาชนทุกหมู่เหล่า ตระหนักรู้และเข้าใจถึงบทบาท หน้าที่ รวมทั้ง สิทธิและเสรีภาพของพลเมือง ในการมีส่วนร่วมที่จะเป็นผู้สร้างความเข้มแข็ง ความเป็นปึกแผ่น รักและหวงแหน รวมถึงการรักษาเอกราชและอธิปไตยของชาติไทย ผ่านสถาบันชาติ การมุ่งเน้น ให้ประชาชนทุกคน ทุกศาสนา ร่วมทำนุบำรุงและส่งเสริมสถาบันศาสนา เรียนรู้หลักของศาสนาอย่างถ่องแท้ และนำมาปรับใช้ในการดำรงชีพบนรากฐานแห่งความซื่อสัตย์ สุจริต แบ่งปัน สามัคคีและความดีงาม เหนือสิ่งอื่นใด คือการปกป้อง เทิดทูนและจงรักภักดี ต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นศูนย์รวม และเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของคนทั้งชาติ ตั้งแต่บรรพกาล ปัจจุบัน และตลอดภายภาคหน้าสืบไป

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีมาตรฐานในระบบของงานราชการและรวมทั้งการเลื่อนตำแหน่ง ของข้าราชการทุกระดับชั้นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและมีประสิทธิภาพของการทำงานสูงสุด

(๓) ส่งเสริมให้ประชาชนทุกสาขาอาชีพมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างกว้างขวาง และเผยแพร่ความรู้ความคิดทางการปกครองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ของชาติการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มุ่งเน้น ส่งเสริม สนับสนุนองค์ความรู้ ให้ประชาชนทุกคนเข้าใจ เข้าถึง และมีความรู้ที่แท้จริงในระบอบการเมือง การปกครอง รวมถึงการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทางการเมือง เพื่อการพัฒนาการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์แบบ รวมทั้งการพัฒนาความร่วมมือทางการเมือง โดยมีประชาชนเป็นส่วนร่วมอย่างแท้จริง อันจะนำไปสู่การพัฒนาชาติบ้านเมืองอย่างรวดเร็วและยั่งยืน

(๔) ให้การสนับสนุนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๕) การกระจายอำนาจการปกครองจากส่วนกลางสู่ภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น อย่างมีระบบ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการดำเนินงาน และการกระจายความเจริญสู่ชนบทอย่างแท้จริง

(๖) สนับสนุนและส่งเสริมข้าราชการประจำมีส่วนร่วมในทางการเมืองอย่างเปิดเผย เพื่อเพิ่มจิตสำนึกในการรับใช้ชาติ และหน้าที่ของตนเองต่อชาติและประชาชน

(๗) ส่งเสริมและสนับสนุนรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันและแก้กฎหมายบางฉบับที่ล้าหลัง ที่ยังไม่เป็นประชาธิปไตยโดยสมบูรณ์การยึดมั่นในรัฐธรรมนูญ และปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด

โดยมุ่งเน้นความเป็นธรรม รวมถึงการปรับปรุงและพัฒนาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ให้มีประสิทธิภาพ ทันสมัย และยุติธรรม สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และทุกด้าน ในสถานการณ์ปัจจุบัน

(๘) ให้คนไทยทุกหมู่เหล่ามีสิทธิเสรีภาพสมบูรณ์ภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย และปลูกจิตสำนึกส่งเสริมให้คนไทยมีความรักชาติบ้านเมืองและมีจิตสำนึก ในหน้าที่ของตนที่มีต่อชาติบ้านเมือง

(๙) ให้อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการเป็นของประชาชน โดยประชาชนและเพื่อประชาชน

ข้อ ๙ นโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน

ประเทศไทย มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข องค์การราชการมีโครงสร้างขนาดใหญ่ การบริหารอย่างไม่มีประสิทธิภาพ ให้บริการแก่ประชาชน ไม่ทั่วถึง ไม่เสมอภาค มีความเหลื่อมล้ำและขาดความเท่าเทียม มีการทุจริตประพฤติมิชอบ ทำให้รัฐเกิดความเสียหาย การบรรจุแต่งตั้งบุคลากรไม่โปร่งใส พรรคครุไทยเพื่อประชาชน ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาศักยภาพการบริหารราชการแผ่นดิน ให้ทันกับระบบราชการ ของอาเซียน โดยจะปรับโครงสร้างการบริหารให้กะทัดรัดและมีประสิทธิภาพสูงสุด ใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมบริหารล้ำสมัย ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางการบริหารที่มีธรรมาภิบาล ปราศจาก การทุจริตประพฤติมิชอบ มีการพัฒนาศักยภาพบุคลากรอย่างต่อเนื่อง เสริมสร้างขวัญกำลังใจ ปรับรายได้ให้สูงขึ้นเพื่อให้มีความมั่นคงในอาชีพตามนโยบาย ดังต่อไปนี้

(๑) การปรับโครงสร้างการบริหาร พรรคมีเจตนารมณ์ที่แน่วแน่ ในการปรับ โครงสร้างองค์กรและระบบราชการให้เล็กลง การบริหารให้กระชับแต่มีประสิทธิภาพสูง ปรับเปลี่ยนค่านิยม และทัศนคติของบุคลากรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง พร้อมทั้งการใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมบริการที่มีศักยภาพ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศชาติและประชาชน

(๒) การวางระบบการบริหารแบบบูรณาการ มีการปรับเปลี่ยนวิถีคิด แนวคิด การทำงานของคนคนเดียว ไปสู่การทำงานร่วมหลายหน่วยงานอย่างผสมผสานหรือบูรณาการอย่างลงตัว โดยสร้างระบบเชื่อมโยง ร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในภาคราชการและภาคเอกชนอย่างทั่วถึง เท่าเทียม

ไม่ติดกับดักการเอื้ออำนาจผลประโยชน์แก่ภาคเอกชน พร้อมทั้งจะทำการร่วมกัน มีผลประโยชน์บริหารร่วมกัน แบบแบ่งปันทั้งสองฝ่าย สามารถสนองต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

(๓) การบริหารที่มีธรรมาภิบาล ปราศจากการทุจริตและประพฤติมิชอบ หน่วยงานราชการ ล้าสมัยต้องเป็นองค์กรสีขาว มีความรับผิดชอบ มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ไม่มีการทุจริต และประพฤติมิชอบ โดยปรับเปลี่ยนค่านิยม ทักษะคติการบริหารที่ไม่มีธรรมาภิบาล และการแสวงหาผลประโยชน์จากผู้มารับบริการจากภาครัฐ พร้อมกับปลูกฝังวัฒนธรรมการบริหารที่มีธรรมาภิบาล ไม่มีการทุจริตและประพฤติมิชอบ ปลูกจิตสำนึกประชาชนให้มีส่วนร่วมในการบริหาร การตรวจสอบ การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของทางราชการ รวมทั้งการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน

(๔) การพัฒนาระบบการบริหารบุคลากร บุคลากรในภาคราชการเป็นกลไกที่สำคัญยิ่ง ในระบบการบริหารองค์กร จึงต้องพัฒนาระบบการบริหารบุคลากรให้สอดคล้องกับโครงสร้างการบริหาร และคุณภาพของการบริหาร โดยพัฒนาระบบการบรรจุแต่งตั้ง การสรรหา ให้โปร่งใสมีความยุติธรรม ได้บุคลากรที่มีคุณลักษณะตรงกับตำแหน่งหน้าที่ ที่มีคุณภาพ ระบบการเลื่อนตำแหน่งที่มีความยุติธรรม และจริยธรรม มีความอาวุโส การประเมินผลการปฏิบัติงานสอดคล้องกับความสัมฤทธิ์ผลงานขององค์กร การพิจารณาความดีความชอบตามระบบคุณธรรม ตลอดจนการพัฒนากระบวนทัศน์พัฒนาศักยภาพของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ให้ใช้ศักยภาพอย่างเต็มความสามารถ โดยการเสริมสร้างบุคลิกภาพอันพึงประสงค์ ภาวะผู้นำ ความรู้ สมรรถนะ ค่านิยม ทักษะคติและอุดมการณ์ในการปฏิบัติงาน

(๕) การเสริมสร้างขวัญและกำลังใจรวมถึงการยกย่องเชิดชูเกียรติบุคลากร การเสริมสร้างขวัญและกำลังใจ เป็นการเสริมสร้างสภาพจิตใจบุคลากรให้มีความเชื่อมั่นและกระตือรือร้น พร้อมทั้งจะเผชิญเหตุการณ์ทุกอย่างขององค์กร มุ่งเน้นการปรับปรุงสภาพแวดล้อมขององค์กรให้สวยงาม สภาพแวดล้อมในการทำงานให้เหมาะสม ปรับปรุงการบริหารการบังคับบัญชาของผู้บริหาร การสื่อสารภายในองค์กรและระหว่างองค์กรให้มีประสิทธิภาพ การบริหารที่มีธรรมาภิบาล ความเป็นธรรม ในการเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนเงินเดือน การโยกย้าย ความเสมอภาค ความเท่าเทียม ความพึงพอใจ และความก้าวหน้าในการทำงาน ตลอดจนการให้บำเหน็จรางวัลสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ ทำคุณประโยชน์ให้แก่องค์กร สังคมและประเทศชาติ ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติในองค์กร ระดับภูมิภาค ระดับชาติและนานาชาติ ในลักษณะต่าง ๆ อาทิ การเป็นบุคคลต้นแบบ บุคคลดีเด่น การเป็นบุคคลผู้ได้รับรางวัลระดับชาติและรางวัลระดับนานาชาติ

(๖) การปรับปรุงการบริหารรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยการทำรายได้ให้มากที่สุดก่อนจะทำการจ่ายอย่างประหยัดบนพื้นฐานความมีเหตุผลคุ้มค่าและมีภูมิคุ้มกัน ตามแนวนโยบาย ดังนี้

(๖.๑) บริหารรายได้ จากการเก็บภาษีให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการหารายได้ จากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีผลตอบแทนที่ดี มาร่วมลงทุนกับภาคเอกชนและต่างประเทศ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการขนส่ง พัฒนาศูนย์กลางทางการเงินให้มีรายได้ปีละไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓.๕ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (GDP) พัฒนาบริหารเศรษฐกิจนอกระบบ ให้มีรายได้ปีละไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒.๐ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ การสร้างเศรษฐกิจชุมชน ที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรมประเทศไทยล้ำสมัย เพื่อเชื่อมโยงกับการผลิตสินค้าเกษตร พัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับ ศักยภาพพื้นฐานของเศรษฐกิจชุมชนอย่างครบวงจร ได้ปีละไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒.๐ ของผลิตภัณฑ์มวลรวม ของประเทศ ส่งเสริมศูนย์สมุนไพโรโลก การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การเป็นผู้นำเกษตรอินทรีย์ เพื่อการบริโภคและส่งออกเป็นสินค้าส่งออก ศูนย์กลางการท่องเที่ยวและสันตนาการสำหรับผู้สูงวัย ตลอดจนการพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางทางการเงินที่สำคัญของโลก

(๖.๒) บริหารรายจ่าย พัฒนาระบบงบประมาณให้มีประสิทธิภาพ จัดลำดับ ความสำคัญของโครงการที่ของงบประมาณ การพิจารณาอนุมัติงบประมาณต้องโปร่งใส ตรวจสอบได้ เน้นที่ผลสัมฤทธิ์และประสิทธิผลของงาน ให้สนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง งบประมาณ บางโครงการต้องส่งตรงไปยังพื้นที่โดยตรงไม่ผ่านเจ้าหน้าที่ของรัฐหลายหน่วยงาน อันจะทำให้เกิด ความล่าช้าและการแสวงหาผลประโยชน์ ทำให้คนในพื้นที่ได้รับงบประมาณแต่ละโครงการไม่เต็มตามจำนวน นอกจากนี้จะต้องมีการกำกับติดตามการใช้เงินอย่างใกล้ชิด เมื่อสิ้นสุดโครงการแล้ว จะต้องมีการประเมินผลโครงการด้วย

(๗) การพัฒนาการให้บริการประชาชน องค์กรของรัฐเป็นหน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่ ให้บริการ ไม่ใช่หน่วยงานบริการธุรกิจ การบริการจึงต้องยึดประชาชนหรือผู้รับบริการเป็นศูนย์กลาง ให้บริการอย่างทั่วถึง ทุกคนมีโอกาสได้รับบริการอย่างเท่าเทียมและปราศจากความเหลื่อมล้ำ มีแนวนโยบายที่ต้องพัฒนาให้การบริการประชาชน ดังนี้

(๗.๑) พัฒนาเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ โดยการปรับเปลี่ยนทัศนคติ ค่านิยม วิธีคิด ความมีจิตอาสา เป็นผู้มีความเป็นมิตรไมตรี เสียสละ โอบอ้อมอารี จิตใจอ่อนโยน ให้เป็นผู้ให้อย่างมีความสุข ไม่ใช้การทำงานให้เสร็จตามหน้าที่เท่านั้น รวมทั้งการพัฒนาความรู้และเนื้องานที่จะให้บริการ ที่มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

(๗.๒) ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล วางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้ครอบคลุมและสามารถเชื่อมโยงกันอย่างสมบูรณ์

(๗.๓) บริหารระบบการให้บริการ มีการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ แผนงาน ที่สอดคล้องกันกับการให้บริการประชาชน การจัดงบประมาณสนับสนุนอย่างพอเพียง การใช้งบประมาณ อย่างคุ้มค่า มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ มีการควบคุมกำกับติดตามอย่างใกล้ชิด และมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ และผลกระทบการให้บริการประชาชนอย่างต่อเนื่อง

(๘) การเปลี่ยนทัศนคติ ความตั้งใจ ความเชื่อ ในทางที่ดีต่อประเทศเพื่อนบ้าน สร้างคนรุ่นใหม่ที่มีความสำคัญกับประเทศเพื่อนบ้านในแง่บวก ไม่มองเป็นศัตรู เพื่อผลประโยชน์ ของการอยู่ร่วมกันด้วยความสงบสุข สันติสุข และการพัฒนาร่วมกันที่ยั่งยืน

ข้อ ๑๐ นโยบายด้านกฎหมาย

ที่ผ่านมา ประเทศไทยประสบปัญหาการบริหารจัดการภาครัฐมีประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบ รวมถึงการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาขาดความต่อเนื่อง กฎระเบียบต่าง ๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลงและไม่เอื้ออำนวยต่อการประกอบการของภาคเอกชน ขาดหลักประกันความเป็นธรรม สิทธิ เสรีภาพและความเสมอภาคของประชาชน และประชาชน มีอุปสรรคเข้าถึงการบริการด้านความยุติธรรมของภาครัฐ ดังนั้น จึงต้องมีนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหาด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม ดังนี้

(๑) การปรับปรุงกฎหมายที่ล้าสมัย เป็นอุปสรรคต่อการบริหารราชการแผ่นดิน

(๑.๑) ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ให้ภาครัฐ มีบทบาท ภารกิจและโครงสร้างที่เหมาะสม ทบทุนบทบาทภารกิจของภาครัฐ โดยแยกประเภทภารกิจหลัก และภารกิจรอง ออกจากกัน ปรับลดภารกิจของภาครัฐโดยมุ่งดำเนินงานเฉพาะภารกิจหลัก และปรับบทบาท ภาครัฐโดยเน้นบทบาทด้านการกำหนดกฎเกณฑ์ ควบคุมกำกับ ส่งเสริมและสนับสนุน มากกว่าบทบาท

ด้านการปฏิบัติการ ส่งเสริมการถ่ายโอนภารกิจให้ภาคเอกชนและภาคประชาสังคมเข้ามาดำเนินการแทนตามความเหมาะสม จัดโครงสร้างหน่วยราชการใหม่ให้สอดคล้องกับบทบาทภารกิจของภาครัฐดังกล่าว โดยพิจารณาถึงความคล่องตัว ประสิทธิภาพและความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ

(๑.๒) กำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่และจัดความสัมพันธ์ระหว่างราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่นและภาคส่วนอื่นให้ชัดเจน เหมาะสม และไม่ซ้ำซ้อนกัน รวมทั้งสอดคล้องกันระหว่างภารกิจกับเขตพื้นที่รับผิดชอบ กำหนดหลักการและแนวทางในการยุบเลิกภารกิจหรือปรับลดหน่วยงานส่วนกลางที่ไปปฏิบัติงานในภูมิภาคให้เหลือเพียงภารกิจที่ไม่อาจมอบให้ราชการบริหารส่วนภูมิภาคดำเนินการแทน หรือไม่สามารถถ่ายโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือภาคส่วนอื่นรับไปดำเนินการแทนได้

(๑.๓) เสริมสร้างความเข้มแข็ง เร่งรัดการกระจายอำนาจและการถ่ายโอนภารกิจ กำหนดให้การกระจายอำนาจเป็นวาระแห่งชาติ และจัดทำพิมพ์เขียวหรือแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจทั้งด้านภารกิจ งบประมาณและอัตรากำลัง จากส่วนกลางให้ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ทั้งนี้ ในการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้คำนึงถึงความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หลักประสิทธิภาพในการให้บริการสาธารณะ หลักความรับผิดชอบต่อความต้องการของประชาชน และหลักการเข้าถึงบริการสาธารณะได้โดยง่ายสำหรับประชาชน และกำหนดให้มีการทบทวนภารกิจที่ถ่ายโอนให้ท้องถิ่นโดยคำนึงถึงศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภท และประเมินผลภารกิจที่ถ่ายโอนดังกล่าว เพื่อให้การกระจายอำนาจเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยพิจารณาถึงศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภท รวมทั้งความสอดคล้องกันระหว่างภารกิจกับเขตพื้นที่รับผิดชอบด้วย และกำหนดกลไกและมาตรการกำกับเพื่อติดตามการดำเนินการกระจายอำนาจให้ชัดเจน

(๒) การปรับปรุงกฎหมายที่ส่งเสริม สนับสนุนและเอื้ออำนวยต่อการประกอบกิจการของภาคเอกชน

(๒.๑) ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เอื้อให้เกิดอุตสาหกรรมสำหรับอนาคต อาทิ ด้านการส่งเสริมการลงทุนของอุตสาหกรรม ด้านการนำเข้าและส่งออกผลิตภัณฑ์ ด้านการให้การรับรองและทดสอบมาตรฐาน ด้านการวิจัยและพัฒนา ด้านการพัฒนาบุคลากร

(๒.๒) ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการสำหรับอนาคต โดยทบทวน ปรับปรุง และพัฒนากฎหมาย กฎ ระเบียบ และนโยบายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจบริการและการท่องเที่ยวของประเทศให้สอดคล้องกับสภาวะการณ์

(๒.๓) ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบ เพื่อส่งเสริมการค้าที่เป็นธรรมและอำนวยความสะดวกการค้าการลงทุน ตลอดจนการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยปรับปรุงกฎระเบียบ แนวทางปฏิบัติด้านพิธีการศุลกากรที่ส่งเสริมการอำนวยความสะดวกทางการค้า และมีการบังคับใช้ด้านศุลกากรที่มีความโปร่งใสและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายแข่งขันทางการค้า เพื่อให้มีการแข่งขันที่เป็นธรรมในตลาดและเพิ่มประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายให้ทันต่อสถานการณ์การค้าเสรีในปัจจุบัน

(๒.๔) ปรับปรุงกฎหมายและกฎเกณฑ์เพื่อสนับสนุนวิสาหกิจเริ่มต้น ตลอดจนการมีกฎหมายด้านธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์และการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่มีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ประกอบการ และผู้บริโภคในการใช้พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ที่มากขึ้น

ข้อ ๑๑ นโยบายด้านกระบวนการยุติธรรม

(๑) การพัฒนากลไก หลักประกันความเป็นธรรม สิทธิ เสรีภาพและความเสมอภาคของประชาชน

(๑.๑) พัฒนาระบบการช่วยเหลือทางกฎหมายและค่าใช้จ่ายแก่ประชาชนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม โดยให้เข้าถึงความเป็นธรรมได้ง่าย รวดเร็ว

(๑.๒) ส่งเสริมกองทุนยุติธรรมเพื่อคุ้มครองช่วยเหลือคนจนและผู้ด้อยโอกาส คุ้มครองผู้ถูกล่วงละเมิดสิทธิเสรีภาพ และเยียวยาผู้บริสุทธิ์ หรือได้รับผลกระทบจากความไม่เป็นธรรม โดยเน้นความสุจริตและความมีประสิทธิภาพของภาครัฐ ความเป็นธรรมของผู้ได้รับผลกระทบ

(๒) การส่งเสริมให้ประชาชน เข้าถึงการบริการด้านความยุติธรรมของภาครัฐอย่างทั่วถึง

(๒.๑) ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ เพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนอย่างเสมอภาค ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความมั่นใจ ยอมรับ และปฏิบัติตามกติกา

(๒.๒) พัฒนาระบบการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ ประชาชนเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยสะดวก รวดเร็ว และไม่เสียค่าใช้จ่ายสูงเกินสมควร โดยพัฒนา

การสืบสวน สอบสวนและดำเนินคดีต่อผู้กระทำความผิด พัฒนาระบบเทคโนโลยีในกระบวนการยุติธรรม ทั้งทางแพ่งและอาญาเพื่อเป็นช่องทาง รองรับการเข้าถึงของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว รวมทั้ง พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศกลางของกระบวนการยุติธรรมทั้งทางแพ่งและอาญา

(๒.๓) ปฏิรูปองค์กรและการทำงานในกระบวนการยุติธรรม ให้สามารถ อำนวยความยุติธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรมตามหลักนิติธรรม อาทิ การปฏิรูปโครงสร้างขององค์กรศาล การพัฒนาระบบวิธีพิจารณาคดีและระบบองค์คณะในองค์กรศาล การกำหนดองค์กรอัยการเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ การมีอำนาจสอบสวนร่วมกับพนักงานสอบสวน และการขยายขอบเขตอำนาจองค์กรทนายความและพัฒนามาตรฐานวิชาชีพให้ครอบคลุมการให้บริการ ทางกฎหมายมากขึ้น

(๒.๔) พัฒนาระบบนิติวิทยาศาสตร์ของประเทศในการส่งเสริมและยกระดับ มาตรฐานการดำเนินงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ เพื่อสนับสนุนงานคดีและคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ของประชาชนทางกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

ข้อ ๑๒ นโยบายด้านการศึกษา

การศึกษาเป็นนวัตกรรมในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของชาติ จากความก้าวหน้า ของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การปฏิวัติดิจิทัลต่อการเปลี่ยนผ่านสู่การปฏิวัติอุตสาหกรรมยุค ๔.๐ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรเข้าสู่สังคมผู้สูงวัยและอัตราการเกิดลดลง รวมทั้งการติดกับดัก รายได้ปานกลางของประเทศ การเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ของโลกอย่างรวดเร็ว ตลอดจนผลกระทบ จากการเพิ่มประชาคมอาเซียน และภาพสะท้อนเชิงประจักษ์ของการจัดการศึกษาที่ยังไม่มีคุณภาพ ทัดเทียมนานาชาติแม้รัฐบาลได้ใช้จ่ายงบประมาณไปแล้วเป็นจำนวนมาก

พรรคครูไทยเพื่อประชาชน ได้ตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการพัฒนาการศึกษาของชาติ ที่ให้โอกาสคนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพและคุณธรรมที่เท่าเทียม สามารถแข่งขันในระดับนานาชาติ ใช้ศักยภาพช่วยในการพัฒนาเศรษฐกิจของชาติ ให้ก้าวข้ามประเทศ ที่มีรายได้ปานกลาง ดำรงชีพอย่างมีความสุข สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลก จึงได้กำหนดนโยบาย ด้านการศึกษา ดังนี้

(๑) การจัดการศึกษาเพื่อความเจริญเติบโต ความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ ให้ทุกช่วงวัยมีความรักสถาบันหลักของชาติและยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ส่งเสริมให้ประชาชนในเขตพัฒนาพิเศษ โดยเฉพาะสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และเขตเศรษฐกิจพิเศษ ได้รับการศึกษาและเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ รวมทั้งการดูแลและป้องกันจากภัยคุกคาม ในชีวิตรูปแบบใหม่ตามแนวทางการพัฒนา ดังนี้

(๑.๑) พัฒนาการศึกษ เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๑.๒) ยกระดับคุณภาพการศึกษาและส่งเสริมโอกาสในการเข้าถึงการศึกษา ในเขตพัฒนาพิเศษ โดยเฉพาะสามจังหวัดชายแดนใต้ และเขตเศรษฐกิจพิเศษอื่น ๆ

(๑.๓) ยกระดับคุณภาพและส่งเสริมโอกาส ในการเข้าถึงการศึกษาในพื้นที่พิเศษ ทั้งพื้นที่ชายฝั่งทะเล ตามแนวตะเข็บชายแดน ชุมชนชายขอบ กลุ่มชุมชนต่างเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม รวมทั้งแรงงานต่างด้าว

(๑.๔) พัฒนาการอาชีวศึกษาให้เข้มแข็งเพื่อผลิตแรงงานฝีมือ เป็นทรัพยากรบุคคล ที่สำคัญต่อภาคอุตสาหกรรมของประเทศ ปรับเปลี่ยนทัศนคติผู้ประกอบการ นักเรียน นักศึกษา ให้เห็นคุณค่า ของอาชีวศึกษาและส่งเสริมพฤติกรรมอันพึงประสงค์

(๑.๕) พัฒนาการศึกษา เพื่อจัดการระบบการดูแลและป้องกันภัยคุกคามรูปแบบใหม่

(๒) การจัดการศึกษาเพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขัน โดยเน้นที่การผลิต และพัฒนา กำลังคนด้านการวิจัยและนวัตกรรม ตามแนวทางปฏิรูป ดังนี้

(๒.๑) ผลิตและพัฒนากำลังคน ให้มีความรู้ สมรรถนะ ในสาขาที่ตรงตาม ความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

(๒.๒) ส่งเสริมการผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศเฉพาะด้าน

(๒.๓) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา การประดิษฐ์คิดค้นการสร้างองค์ความรู้ และนวัตกรรม ที่จะสร้างผลผลิตและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ด้านผลิตการเกษตร อาหาร และเทคโนโลยีชีวภาพสุขภาพที่ดี สมุนไพร ระบบอัตโนมัติ หุ่นยนต์ เป็นต้น

(๒.๔) ส่งเสริมการถ่ายทอดความรู้และนวัตกรรม สู่สังคมอย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) การจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาศักยภาพคน เป็นนโยบายที่เน้นการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ให้สามารถพัฒนาศักยภาพ สมรรถนะของคนทุกช่วงวัย ตามแนวทาง ดังนี้

(๓.๑) ส่งเสริมและสนับสนุน ให้คนทุกช่วงวัย มีความรู้ความสามารถ มีทักษะเต็มตามศักยภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างเหมาะสม

(๓.๒) ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ศูนย์ความรู้ สื่อ หนังสือ ตำรา สื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้มีคุณภาพ มีมาตรฐาน ประชาชนสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้โดยไม่จำกัดเวลา และสถานที่

(๓.๓) พัฒนาคุณธรรม จริยธรรมและปรับเปลี่ยนค่านิยมของคนไทย ให้มีระเบียบวินัย จิตสาธารณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์

(๓.๔) พัฒนาระบบการเรียนรู้ที่มีผลสัมฤทธิ์สูง พร้อมกับสร้างระบบและกลไกการติดตาม การวัดและประเมินผลผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ

(๓.๕) พัฒนาค้นคว้าห้องปฏิบัติการ สื่อและนวัตกรรมการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและมาตรฐาน

(๓.๖) พัฒนาหลักสูตร ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคม และความก้าวหน้าของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

(๓.๗) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการผลิต ครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา

(๔) การจัดการศึกษาเพื่อสร้างโอกาส ความเสมอภาคและความเท่าเทียมทางการศึกษาเป็นนโยบายที่ให้ทุกคน ได้รับโอกาสในการศึกษาเรียนรู้และความเสมอภาค ในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพตามแนวทาง ดังต่อไปนี้

(๔.๑) เพิ่มโอกาสความเสมอภาคและความเท่าเทียมในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ

(๔.๒) ส่งเสริมระบบการศึกษานอกโรงเรียน สร้างโอกาสให้ทุกคนสามารถเข้าถึงการศึกษาได้โดยสะดวก และสำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างมีคุณภาพ

(๔.๓) พัฒนาระบบข้อมูลด้านการศึกษา ที่มีคุณภาพมาตรฐานเชื่อมโยงเป็นระบบที่เสถียรและเข้าถึงได้ รวมถึงพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการศึกษาสำหรับคนทุกช่วงวัย

(๔.๔) สนับสนุนและส่งเสริมการศึกษา สำหรับผู้พิการ ทูพพลภาพ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคมทุกรูปแบบ ให้สามารถเข้าถึงการศึกษาได้อย่างทั่วถึง

(๕) การจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ให้การศึกษาแก่คนทุกช่วงวัยเห็นคุณค่าและเคารพต่อสิ่งแวดล้อม จัดองค์ความรู้ที่มีคุณภาพมาตรฐานและการวิจัยเพื่อพัฒนาความรู้ ด้านการเสริมสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตามแนวทาง ดังต่อไปนี้

(๕.๑) ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างจิตสำนึกการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมีคุณธรรมจริยธรรมและนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติในการดำเนินชีวิต

(๕.๒) ส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕.๓) พัฒนาองค์ความรู้ งานวิจัยและนวัตกรรมด้านการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕.๔) พัฒนาระบบนิเวศของสิ่งแวดล้อมในสถาบันการศึกษา ให้มีความร่มรื่นสวยงาม ให้มีคุณภาพมาตรฐานตามความเป็นสถาบันหรือมหาวิทยาลัยสีเขียว (GreenUniversity) มหาวิทยาลัยเชิงระบบนิเวศ (EcoUniversity) เพื่อเป็นแบบอย่างแก่ผู้เรียนเชิงประจักษ์

(๖) การพัฒนาประสิทธิภาพระบบการบริหารการศึกษา เน้นการพัฒนาองค์กรการศึกษา ทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และสถานศึกษา ให้มีประสิทธิภาพ การบริหารองค์กร การมีส่วนร่วมและการใช้กฎหมายในการบริหารการศึกษา ตามแนวทาง ดังต่อไปนี้

(๖.๑) ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารการศึกษา ให้กะทัดรัด มีความคล่องตัวในการบริหารและการเข้าถึงบริการอย่างเท่าเทียม

(๖.๒) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารองค์กรที่มีธรรมาภิบาล มีความโปร่งใสตรวจสอบได้และไม่มีการทุจริต

(๖.๓) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและการบริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพ

(๖.๔) ปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับระบบการเงินเพื่อการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา

(๖.๕) พัฒนาระบบการบริหารงานบุคคลของครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ให้มีความเป็นธรรม สร้างขวัญ กำลังใจและส่งเสริมให้มีการปฏิบัติงานได้อย่างเต็มศักยภาพ

(๗) การส่งเสริมการศึกษาของกลุ่ม กุลธิดา โดยการสนับสนุนทุนแก่นักเรียน นักศึกษาที่เรียนดีอย่างกว้างขวางและการลดค่าใช้จ่ายในการศึกษา เพื่อให้ทุกคนได้รับโอกาสการศึกษาเท่าเทียมกัน

(๗.๑) สนับสนุนให้มีการแปลและเรียบเรียงหนังสือหรือตำราเรียน หรือเอกสารอ้างอิง ที่ใช้ในสถาบันการศึกษาในต่างประเทศเพื่อให้นักเรียนและนักศึกษามีโอกาสได้ศึกษาหาความรู้ได้กว้างขวางยิ่งขึ้น

(๗.๒) เสริมสร้างสวัสดิการ ขวัญกำลังใจ และสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ให้แก่ครูอาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาระดับให้เท่าเทียมและเป็นธรรมในด้านเงินเดือน ค่าตอบแทนและที่อยู่อาศัย

(๗.๓) สนับสนุนให้ผู้ที่อยู่โอกาสในสังคมและผู้พิการมีโอกาสเข้าศึกษาและฝึกอบรม วิชาชีพมากขึ้นโดยยึดถือการพึ่งตนเองเป็นหลัก

(๗.๔) สนับสนุนให้มีการผลิตบุคลากรในสาขาวิชาชีพที่กำลังขาดแคลน โดยมุ่งเน้นเพื่อให้ความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต เช่น ด้านวิทยาศาสตร์ การแพทย์ วิศวกรรม เป็นต้น ให้พอเพียงทั้งปริมาณและคุณภาพ

(๗.๕) สนับสนุนให้สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทุกระดับได้มีการดำเนินกิจกรรมร่วมกัน เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และทักษะศึกษาของแต่ละคน จัดการการขัดแย้งระหว่างสถาบันการศึกษาและให้มีมาตรการ อย่างเฉียบขาดกับการเรียนและศึกษาที่ประพฤติผิดกฎของสถาบันการศึกษาอย่างร้ายแรง

(๗.๖) ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับ การพัฒนาการศึกษาของโลกทั้งปัจจุบันและอนาคต

(๗.๗) ออกมาตรการให้ครูและอาจารย์ต้องมีการพัฒนาในการสอนให้มีประสิทธิภาพ และคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาของชาติ

(๗.๘) ส่งเสริมและให้การสนับสนุนให้แก่เด็กและเยาวชนที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่มีสถานะยากจนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานสามารถเข้าโรงเรียนได้โดยไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียน ทุกระดับการศึกษา

(๗.๙) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนรักในการเรียนและการศึกษา หาความรู้ตลอดเวลา

ข้อ ๑๓ นโยบายด้านเศรษฐกิจ

ปัจจุบัน ประเทศไทยมีรายได้ปานกลาง มากกว่าสองทศวรรษ ประชาชนส่วนใหญ่ ยังยากจนมีภาระหนี้สิน ประสบความเดือดร้อน เป็นผู้ที่อยู่โอกาส ขาดความเท่าเทียมและมีความเหลื่อมล้ำ

ทางเศรษฐกิจ ทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นต้นทุนการผลิตถูกทำลาย มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต และติดกับดัก การไม่เอื้อประโยชน์ให้ภาคเอกชนมาร่วมลงทุนแบบผลประโยชน์ร่วม การบริหารการคลัง ทั้งการบริหารรายได้ การบริหารรายจ่ายหรืองบประมาณ ยังไม่เต็มศักยภาพและไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร พรรคครุไทยเพื่อประชาชน มีเจตจำนงอย่างแน่วแน่ที่จะแก้ไขปัญหา และมีนโยบายเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ สามารถก้าวสู่การเป็นประเทศที่มีรายได้สูง โดยเริ่มตั้งแต่นโยบายพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง การบริหารรายได้จากภาษี การบริหารรายได้จากแหล่งอื่น อาทิ การคมนาคมขนส่งทางเรือ การบริหารจัดการธุรกิจนอกระบบ การเป็นศูนย์กลางทางการเงินของโลก การบริหารหนี้สาธารณะ และการบริหารงบประมาณให้มีประสิทธิภาพ โดยเน้นการบริหารรายได้ให้ได้มากที่สุด และใช้จ่ายเงิน อย่างประหยัดตามแนวปฏิบัติโดยปราศจากการทุจริต ประพฤติมิชอบอย่างแท้จริง อีกทั้งสนับสนุน ให้ข้าราชการและประชาชนทั่วไปมีความเป็นอยู่และดำเนินชีวิตตามแบบของเศรษฐกิจพอเพียง และการพึ่งพาตนเองเป็นหลักซึ่งมีนโยบาย ดังต่อไปนี้

(๑) พัฒนาการวางผังเมืองของทุกจังหวัดให้เป็นระเบียบและได้มาตรฐาน ตามหลักการจัดผังเมืองตามสากล และเน้นก่อสร้างที่ได้มาตรฐานและมีที่มาของศิลปะของชาติไทย ในการออกแบบและก่อสร้างรวมทั้งวัสดุที่นำมาใช้ในการก่อสร้าง

(๒) สนับสนุนให้ตั้งองค์กรพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติเพื่อประสานงานช่วยเหลือ สนับสนุนและให้ความคุ้มครองด้านอุตสาหกรรมและผลผลิตอื่น ๆ ที่สามารถผลิตได้ภายในประเทศ

(๓) ร่วมมือกับต่างประเทศในด้านการลงทุนร่วมกันในด้านเศรษฐกิจภายใต้หลัก ของความเป็นอิสระและพึ่งตนเอง โดยยึดหลักการเสียเปรียบน้อยที่สุดเป็นหลัก

(๔) ป้องกันมิให้เกิดภาวะเงินเฟ้อหรือภาวะการเงินใด ๆ โดยให้ความสำคัญในการจัดสรร เงินงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดินอย่างเหมาะสมด้วยการประหยัดและป้องกันการรั่วไหล

(๕) แก้ไขปัญหาการเงินการคลังและการธนาคารให้สอดคล้องกับปัญหาเศรษฐกิจ หลีกเลี่ยงการผูกขาดและให้มีการควบคุมการปล่อยสินเชื่ออย่างมีประสิทธิภาพเพื่อรักษามาตรฐาน เงินตราของประเทศโดยยึดถือความเป็นอิสระและมาตรฐานสากลเป็นหลัก

(๖) ยกกระดับมาตรฐานการครองชีพและความเป็นอยู่ของประชาชนให้สูงขึ้น เพื่อให้สอดคล้องต่อการพัฒนาประเทศ

(๗) ปรับปรุงการจัดเก็บภาษีต่าง ๆ ให้ถูกต้องและเป็นธรรมกำหนดมาตรการควบคุมราคาสินค้าเครื่องอุปโภค บริโภคตลอดจนการค้ากำไรเกินควรและป้องกันการกักตุนสินค้าอย่างมีประสิทธิภาพ

(๘) กระจายความเจริญและสนับสนุนการเพิ่มงานไปสู่ชนบทเพื่อผ่อนคลายความแออัดในเมืองหลวง

(๙) พัฒนาระบบรัฐวิสาหกิจ โดยใช้หลักการแข่งขันเสรีและการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ โดยกำหนดอัตราในการถือหุ้นของรัฐบาลต้องเกินกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนหุ้นทั้งหมดในกรณีของรัฐวิสาหกิจหลักและอาจจะเป็นผู้ถือหุ้นน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของหุ้นทั้งหมดในกรณีของรัฐวิสาหกิจรอง

(๑๐) ปฏิรูปที่ดินเพื่อให้เกษตรกร ชวนา ชาวไร่ มีที่ทำกินเป็นของตนเองและกำหนดพื้นที่ทางการเกษตร ป่าไม้ อุตสาหกรรม และที่อยู่อาศัยให้แน่นอนทั่วประเทศ

(๑๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาโดยใช้ทรัพยากรของชาติให้น้อยที่สุดเพื่อผลประโยชน์สูงสุดของชาติโดยรวม

(๑๒) ให้การสนับสนุนการกำหนดมาตรฐานของผลผลิตทางด้านเกษตร และอุตสาหกรรมภายในประเทศเพื่อการส่งออกที่มีคุณภาพ

(๑๓) ทบทวนและพัฒนาแผนเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงโดยยึดหลักของระบบเศรษฐกิจการแข่งขันเสรีที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมไทยและประเทศชาติ

(๑๔) การพัฒนาและแก้ไขเศรษฐกิจฐานราก เน้นที่เกษตรกรรายย่อยที่ทำการเกษตรเพื่อยังชีพและยังมีรายได้น้อย พึ่งพาตนเองไม่ได้ มีภาวะหนี้สิน ต้องมีการปฏิรูประบบการเกษตรแบบผสมผสาน ตามเกษตรทฤษฎีใหม่ และตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ให้สามารถพึ่งพาตนเองได้และพัฒนาไปสู่การเกษตรเพื่อการค้า ส่วนประชาชนกลุ่มผู้สูงอายุ พ่อค้า แม่ค้า ประชาชนระดับฐานรากที่ยังไม่มีรายได้ ไม่สามารถเลี้ยงครอบครัวได้อย่างพอเพียง จะต้องได้รับการส่งเสริมให้มีอาชีพที่มั่นคง

(๑๕) การพัฒนาสู่การเป็นชาติการค้า ด้วยการเพิ่มศักยภาพทางการค้า ด้วยการขยายตัวทางเศรษฐกิจการค้าส่ง ค้าปลีก และเศรษฐกิจดิจิทัล ด้วยวิธีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่ส่งผลต่อการพัฒนา เพื่อการยกระดับขีดความสามารถสู่ระดับการเป็นชาติการค้า เพื่อการเป็นประเทศทางการค้า ประเทศไทยต้องเข้าไปอยู่ห่วงโซ่การผลิตโลก เพื่อให้เกิดการส่งออกไปต่างประเทศ

เพื่อเกิดการลงทุนทางธุรกิจให้เกิดการเคลื่อนไหว เพื่อเชื่อมโยงธุรกิจและเทคโนโลยีการพัฒนาทางธุรกิจอย่างรวดเร็ว เกิดการส่งเสริมทางการสร้างธุรกิจรูปแบบใหม่ เพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจและส่วนแบ่งทางธุรกิจ และที่สำคัญการปรับปรุงกฎระเบียบ ข้อบังคับ กฎหมายทางการค้า เพื่อเอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศที่ได้รับการยอมรับระดับสากล

(๑๖) การวางรากฐานการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง สร้างงาน สร้างอาชีพ เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับคนในชนบท และเน้นการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจกระจายการพัฒนาเมือง ศูนย์กลางไปสู่ภูมิภาค การพัฒนาเมืองศูนย์กลางในภูมิภาค ทำให้เกิดงานอาชีพ และรายได้ รวมทั้งการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจการผลิตภาคเกษตร ต้องให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทางการตลาด และการอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าในอนาคตพัฒนาความร่วมมือระหว่างกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคต่าง ๆ รวมทั้งการส่งเสริมการผลิตสินค้า เพื่อให้สามารถแข่งขันกับกลุ่มประเทศต่าง ๆ ได้และส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมมาใช้ในการผลิตสินค้า

(๑๗) การปรับปรุงการคมนาคมขนส่งเพื่อเพิ่มรายได้ เพื่อเชื่อมระหว่างทะเลอันดามัน กับอ่าวไทย สามารถสร้างความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน เพื่อให้เกิดการขนส่ง การเคลื่อนย้ายกำลังคน อาวุธในการสร้างความมั่นคงทางการทหาร ด้านเศรษฐกิจสามารถสร้างงาน สร้างรายได้ สร้างอาชีพ สร้างความเจริญจากการขนส่งที่รวดเร็ว ประหยัดพลังงาน ก่อให้เกิดการเชื่อมโยงทางธุรกิจเป็นเส้นทางทางทะเลที่สำคัญและเป็นศูนย์กลางรวมถึงเป็นจุดยุทธศาสตร์ทางการค้าของโลก ได้อย่างรวดเร็วและยั่งยืน

(๑๘) การสร้างเขตพื้นที่พิเศษเพื่อเป็นสถานบันเทิงครบวงจรหรือเอนเตอร์เทนเมนต์คอมเพล็กซ์ (Entertainment Complex) ที่รวบรวมบริการต่าง ๆ เข้าด้วยกันในที่เดียว อาทิ ร้านค้าปลอดภาษี สนามกอล์ฟโรงแรม ธุรกิจบันเทิง และอื่น ๆ เพื่อให้คนในครอบครัวไปใช้บริการ โดยมุ่งเน้นนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเป็นหลัก ไม่ใช่คนในประเทศ อันจะนำมาซึ่งประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจช่วยเพิ่มรายได้ของรัฐบาลและประชาชน สร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างเศรษฐกิจท้องถิ่น ลดการไหลออกของเงินตรา และดึงดูดนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ โดยจะต้องออกแบบโครงสร้างองค์กรที่เป็นกลไกการตรวจสอบ ควบคุม ป้องกัน และวางมาตรการควบคุมการบริหารจัดการรายได้ของรัฐบาลอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส รวมทั้งการวางมาตรการ ไม่ให้มีผลทางลบต่อครอบครัวและปัญหาสังคม ผลกระทบต่อเยาวชนไทย ปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด ปัญหาผู้มีอิทธิพล รวมถึงต้องไม่กระทบต่อขนบธรรมเนียม จารีตประเพณีและไม่ให้เกิดนักพนันรายใหม่

(๑๙) การบริหารจัดการเศรษฐกิจนอกระบบ ที่มีมูลค่าสูง เป็นแหล่งสร้างเงิน สร้างงานให้แก่ประชาชน ส่วนหนึ่งมีความสำคัญและความสัมพันธ์กับระบบเศรษฐกิจในระบบ สามารถขับเคลื่อนการเจริญเติบโตเศรษฐกิจของประเทศได้ จึงต้องบริหารจัดการเศรษฐกิจนอกระบบให้อยู่ในระบบ และปรับปรุงกฎหมายให้เอื้ออำนวยต่อการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ

(๒๐) การพัฒนาประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการเงินของโลก เป็นการเปิดโอกาสให้นักธุรกิจทั่วโลกมาลงทุนด้านการเงิน เพื่อสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศโดยใช้แนวทางการบริหารธุรกิจการเงินที่มีประสิทธิภาพและปรับปรุงกฎหมายต่าง ๆ ให้เอื้ออำนวยต่อการเป็นศูนย์กลางทางการเงินของโลก

(๒๑) การพัฒนาการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานของประเทศที่มีผลตอบแทนที่ดี ให้มีการดำเนินการลงทุนก่อสร้างโครงสร้างหรือกำหนดนโยบายกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อเอื้อต่อการพัฒนาประเทศ โดยการลงทุนของภาครัฐที่มีต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน เพื่อสร้างผลตอบแทนที่ดีนั้น โดยดูจากความสามารถในการแข่งขันทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาคกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งในกลุ่มประเทศยุโรป ดังนั้น ประเทศไทยจึงต้องการลงทุนด้านคมนาคมขนส่ง การคมนาคมขนส่งเป็นตัวแปรที่สำคัญ ที่จะผลักดันให้ประเทศเกิดการพัฒนา และมีความสามารถในการแข่งขันในระดับประเทศและระดับภูมิภาคได้ส่งผลกระทบต่อการเพิ่มประสิทธิภาพ ความน่าเชื่อถือและคุณภาพการให้บริการที่ดียิ่งขึ้นด้วยซึ่งจะทำให้สามารถลดต้นทุนการขนส่ง และประหยัดเวลาและสามารถส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในภาคการผลิตเกิดความสามารถในการแข่งขันและการเติบโตทางเศรษฐกิจได้ในที่สุด

(๒๒) การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ศูนย์การท่องเที่ยวและนันทนาการสำหรับผู้สูงอายุ การพัฒนาการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ เป็นการเตรียมความพร้อมรองรับกลุ่มประชากรกลุ่มใหญ่ของประเทศเพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข สามารถสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับผู้สูงอายุโดยการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับการพักผ่อนการออกกำลังกาย การเรียนรู้สุขภาวะที่ดีสำหรับผู้สูงอายุ

(๒๓) การพัฒนาเมืองนวัตกรรมสมุนไพร ให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางสมุนไพรโลก สมุนไพรไทยมีประโยชน์นานัปการและเป็นที่ยู้งักกันทั่วไป เพื่อให้เกิดการประชาสัมพันธ์ภูมิปัญญา

ด้านการรักษาจากชุมชนและสามารถสร้างความเข้มแข็งกับชุมชนในการผลิตสมุนไพรไทย จึงต้องมีการสนับสนุนส่งเสริม วิจัยและพัฒนาสมุนไพรไทยเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าไทย ด้วยผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพได้มาตรฐานระดับสากล โดยการยกระดับภูมิปัญญาของหมอยาสมุนไพรไทย เร่งรัดการร่วมลงทุนจากทั้งในส่วนภาคเอกชนและหรือภาครัฐวิสาหกิจ อาทิ องค์การเภสัชกรรมและหรือพัฒนาหน่วยงานภาครัฐ เช่น ศูนย์พัฒนายาไทยและสมุนไพร กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยฯ โรงพยาบาลของรัฐเพื่อการผลิตยาสมุนไพรที่ได้มาตรฐานสากลให้มีความสามารถในการผลิตในปริมาณมากพอภายในประเทศ และส่งเสริมเป็นสินค้าส่งออกในระดับโลกจัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนวัตกรรมสมุนไพรและการพัฒนาปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสมุนไพรเพื่อเป็นการรักษา คุ้มครองสิทธิ และทรัพย์สินทางปัญญาไทยที่จะสามารถนำไปสู่การนำสมุนไพรไปใช้และสร้างประโยชน์ต่อเพื่อนมนุษย์

(๒๔) การพัฒนาเขตเศรษฐกิจแต่ละภูมิภาค และเศรษฐกิจชุมชน รายได้จากเศรษฐกิจที่มีมูลค่าสูงมาจากธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยเฉพาะในแต่ละภูมิภาคมีความสำคัญกับธุรกิจชายแดน เพื่อให้สอดคล้องกับพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษตามนโยบายรัฐ โดยให้การส่งเสริมสนับสนุนเศรษฐกิจมูลค่าเพิ่ม เศรษฐกิจชุมชนสู่สากล พัฒนาสินค้าสู่การเป็นสินค้าระดับโลก การเร่งพัฒนา “ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก” ซึ่งจะมีศักยภาพในการสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมถึงร้อยละ ๓๙ ของเศรษฐกิจของประเทศ

(๒๕) การบริหารรายได้จากภาษีที่เป็นรายได้หลักของประเทศให้มีประสิทธิภาพ ทั้งการจัดเก็บภาษีทางตรงและภาษีทางอ้อมให้เป็นแบบระบบ ไม่มีความเหลื่อมล้ำ ภาษีทางตรงจะเก็บตามฐานความสามารถในการเสียภาษี ผู้มีรายได้สูงหรือมีความสามารถในการเสียภาษีสูง ควรเก็บภาษีในอัตราที่สูงหรืออัตราก้าวหน้า ส่วนผู้ที่มีรายได้ปานกลางหรือมีความสามารถในการเสียภาษีต่ำ ควรจัดเก็บในอัตราด้อยและยกเว้นการเก็บภาษีผู้มีรายได้ต่ำ หรือไม่มีรายได้ นอกจากนี้ควรที่จะเก็บภาษีอสังหาริมทรัพย์ที่มีมูลค่าสูงในอัตราก้าวหน้า รวมถึงจัดเก็บภาษีในภาคส่วนอื่น ๆ เช่น การกำหนดการจัดเก็บภาษีมรดก ภาษีที่ดินร้างหรือไม่ก่อประโยชน์ ภาษีสินค้าฟุ่มเฟือย ภาษีหุ้นและผลตอบแทนในตลาดหลักทรัพย์ สำหรับภาษีทางอ้อมที่จัดเก็บ ภาษีบริโภคหรือการใช้บริการของประชาชน ทั้งผู้มีรายได้สูงผู้มีรายได้ปานกลาง และผู้มีรายได้ต่ำหรือไม่มีรายได้ โดยเฉพาะภาษีมูลค่าเพิ่ม ในอัตราร้อยละ ๗ ของมูลค่าสินค้าและบริการ ยังไม่สอดคล้องและไม่เป็นธรรมกับเป้าหมายทางเศรษฐกิจ จึงต้องปรับโครงสร้างการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มให้สอดคล้องกับสินค้าและบริการ เช่น สินค้าฟุ่มเฟือย

(๒๖) การบริหารงบประมาณรายจ่าย มีนโยบายการบริหารรายจ่ายที่สามารถสะท้อนให้ประชาชนทราบ รัฐบาลมีความจริงใจที่จะบริหารประเทศเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง โดยจะจัดสรรงบประมาณตามนโยบายที่สามารถสนองตอบความต้องการและแก้ไขปัญหาของประชาชนอย่างทั่วถึงเป็นธรรม ไม่มีความเหลื่อมล้ำ การใช้จ่ายงบประมาณต้องตระหนักและให้ความสำคัญของเป้าหมาย ผลสำเร็จ ประสิทธิภาพของแต่ละโครงการที่เป็นรูปธรรม รวมทั้งประสิทธิภาพของการใช้งบประมาณและการส่งมอบงบประมาณให้ถึงกลุ่มเป้าหมายโดยตรง ในทำนองเดียวกัน ก็ให้ความสำคัญของการกำกับติดตามควบคุมการใช้จ่ายงบประมาณอย่างใกล้ชิด เพื่อทราบความก้าวหน้าและปัญหาระหว่างการใช้งบประมาณของโครงการต่าง ๆ เมื่อเสร็จสิ้นโครงการแล้ว จัดให้มีการประเมินผลการใช้งบประมาณ ผลงานที่เกิดขึ้น ปัญหา อุปสรรคและผลกระทบ เพื่อปรับปรุงการใช้งบประมาณให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

(๒๗) การบริหารหนี้สาธารณะ รัฐบาลที่จัดงบประมาณแบบขาดดุล มีหนี้สาธารณะที่ไม่ก่อประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ ทั้งการกระตุ้นเศรษฐกิจ การกระจายรายได้ การลงทุน และการสร้างโครงสร้างพื้นฐาน ย่อมจะมีผลต่อการแย่งชิงทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด และเป็นภาระแก่คนรุ่นหลังมากจนเกินไป จึงต้องให้ความสำคัญเร่งด่วนในการบริหารหนี้สาธารณะของประเทศ โดยพิจารณาถึงความคุ้มค่าของการก่อหนี้สาธารณะทั้งทางเศรษฐกิจ ทางสังคม ทางจิตวิทยา การก่อหนี้สาธารณะต้องนำเงินไปลงทุนเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญและจำเป็น เช่น การก่อสร้างคมนาคม ทั้งทางบก ถนนทางรถไฟ ทางน้ำหรือออเตอร์เวย์ และทางอากาศ ท่าเรือ คลังสินค้า และการชลประทาน เพื่อสร้างความมั่นคง มั่งคั่งและความเชื่อถือ รวมทั้งนโยบายที่จะกระจายอำนาจในการบริหารการเงินการคลัง ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถจัดเก็บภาษีบางประเภทตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น และสามารถบริหารการใช้งบประมาณรายจ่ายในท้องถิ่นให้คล่องตัวยิ่งขึ้น ภายใต้กรอบของกฎหมาย

(๒๘) การปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัย การสร้างแรงจูงใจนักลงทุนในเรื่องสิทธิประโยชน์ และมาตรการทางภาษี ส่งเสริมการเจริญเติบโตของผู้ประกอบการใหม่ รวมทั้งการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลเข้าสู่ประเทศไทยล้ำสมัย บูรณาการกับเศรษฐกิจอาเซียนและเศรษฐกิจโลก

ข้อ ๑๔ นโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความสำคัญในระบบนิเวศและการดำรงชีวิตของประชาชน รวมทั้งการใช้เป็นปัจจัยการผลิตต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาประเทศ ปัจจุบันทรัพยากรเหล่านี้

มีอยู่ในภาวะวิกฤต ทรัพยากรดินและทรัพยากรน้ำมีมลพิษ มีการบุกรุกเข้าไปครอบครองและใช้ประโยชน์อย่างไม่เหมาะสม ทรัพยากรป่าไม้ถูกตัดทำลาย พื้นที่ผืนป่าลดลง ต้นน้ำลำธารได้รับความเสียหาย รวมทั้งมีการใช้พลังงานอย่างไม่มีขีดจำกัดปล่อยก๊าซในบรรยากาศ ทำให้เกิดภาวะโลกร้อนมีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต การพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ พรรคครุไทยเพื่อประชาชน ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการอนุรักษ์ทรัพยากร โดยการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาด มีการปลูกจิตสำนึกปลูกฝังความหวงแหนในทรัพยากรของประเทศแก่ประชาชนทุกช่วงวัย เพื่อรักษาความมั่นคงทางทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและพลังงานของชาติไว้อย่างมีคุณภาพ มาตรฐานและมีความสมดุล จึงมีนโยบาย ดังนี้

(๑) พัฒนาการใช้พลังงานจากธรรมชาติและทรัพยากรของชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยไม่เกิดผลเสียต่อสภาวะแวดล้อมและมุ่งพึ่งตนในด้านนำเข้าพลังงานหลักจากต่างประเทศและให้เก็บพลังงานที่มีอยู่ภายในประเทศเป็นพลังงานสำรอง

(๒)ฟื้นฟูความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศและทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลายไปอย่างมาก ให้กลับคืนสู่สภาพเดิม และอนุรักษ์ปรับปรุงสภาพแวดล้อมของธรรมชาติให้คงไว้อย่างเป็นรูปธรรม

(๓) เร่งรัดและป้องกันการแก้ปัญหาหมอกควันและสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

(๔) ให้การศึกษาและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ และคุณค่าของระบบนิเวศรวมทั้งทรัพยากรของชาติแก่ประชาชนอย่างกว้างขวาง

(๕) กำหนดแผนการใช้และพิทักษ์ทรัพยากรที่มีคุณค่าของชาติอย่างประหยัดและคุ้มค่าที่สุด

(๖) การบริหารจัดการทรัพยากรดิน จะเร่งดำเนินการปฏิรูปที่ดินและจัดการทรัพยากรดิน จะดำเนินการปฏิรูปที่ดินและจัดการอย่างสมดุล โดยจัดแบ่งเขตที่ดินตามแผนการใช้ที่ดินอย่างเคร่งครัด ทั้งที่ดินสำหรับเป็นที่อยู่อาศัย ที่สาธารณะ ที่อุตสาหกรรมและเป็นที่เกษตรกรรมอย่างชัดเจน ป้องกันการบุกรุกที่ดิน ปฏิรูปและจัดรูปแบบที่ดินเพื่อการเกษตรให้สอดคล้องกับการเกษตรแต่ละประเภท ฟื้นฟูและพัฒนาที่ดินให้มีคุณภาพ มีสมรรถนะและศักยภาพในการผลิตสูง รวมทั้งการจัดสรรทรัพยากรที่ดินให้ผู้ด้อยโอกาสมีที่ทำกิน ที่อยู่อาศัยและใช้ประโยชน์อย่างเป็นระบบ มีความเท่าเทียมและไม่เหลื่อมล้ำ รวมถึงที่ดินรกร้างว่างเปล่า จะจัดสรรให้เกิดคุณประโยชน์ มีให้สูญค่าไปโดยไร้ประโยชน์

(๗) การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ จะเร่งจัดการทรัพยากรน้ำ วางระบบบริหารลุ่มน้ำ และจัดการแหล่งน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการจัดการลุ่มน้ำตามหลักวิชาการและการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อให้ลุ่มน้ำแต่ละแห่งมีทรัพยากรน้ำใช้อย่างยั่งยืนและทั่วถึง ทั้งปริมาณและคุณภาพที่เหมาะสมกับการอุปโภคบริโภค ควบคุมการพังทลายของหน้าดิน ลดความเสียหายจากอุทกภัย การป้องกันน้ำท่วมอย่างยั่งยืน การควบคุมมลพิษไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำและการจัดการอย่างเหมาะสม และการคงไว้เป็นแหล่งต้นน้ำลำธารสำหรับการจัดการแหล่งน้ำ อันรวมถึงแหล่งน้ำในพื้นที่อยู่อาศัย แม่น้ำลำคลอง ห้วยหนองคลองบึง ทะเลสาบที่สาธารณะ และพื้นที่การเกษตรต้องไม่มีการรुक้าแหล่งน้ำ การย้ายและขยายผู้ตั้งบ้านเรือนอยู่ โดยจัดให้ออกไปพร้อมปรับปรุงภูมิทัศน์ให้มีความร่มรื่น สวยงาม พื้นฟูคุณภาพน้ำให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ปราศจากสิ่งโสโครกและมลพิษการจัดการลุ่มน้ำและแหล่งน้ำต้องมีการสร้างทางน้ำหรืออเวเตอร์เวย์ เชื่อมโยงกันอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันน้ำท่วมและแก้ไขภัยแล้งอย่างยั่งยืน อีกทั้งการคมนาคมขนส่งทางน้ำ และการสร้างมูลค่าเพิ่มให้เต็มศักยภาพ โดยการปล่อยสัตว์น้ำ การสร้างความหลากหลายทางชีวภาพ การส่งเสริมการท่องเที่ยวการปลูกพืชน้ำเศรษฐกิจ เช่น บัวและพืชผักต่าง ๆ

(๘) การบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ปกป้องผิวดิน ให้อุดมสมบูรณ์ เป็นเครื่องปรับอุณหภูมิและควบคุมบรรยากาศโลกให้สมดุลตามธรรมชาติ นโยบายที่จะบริหารการจัดการทรัพยากรป่าไม้ให้สมดุลและยั่งยืน โดยจะรักษาทรัพยากรป่าไม้ทั้งป่าบก และป่าชายเลนที่ยังคงเหลืออยู่ประมาณร้อยละ ๒๗.๘ ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศ จะไม่ให้มีการบุกรุกทำลายป่าอีกทั้งจะหวงผืนป่าที่ประชาชนครอบครองโดยไม่ชอบกลับคืนมา จากนั้นจะฟื้นฟูและปลูกป่าถาวร เพิ่มพื้นที่ป่ามากขึ้นทุกปี สนับสนุนให้ประชาชนรักป่า ส่งเสริมการจัดการป่าชุมชนให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล เอื้ออำนวยให้องค์กรภาครัฐ ภาคธุรกิจและภาคเอกชน รวมถึงภาคประชาชน จัดโครงการความรับผิดชอบต่อสังคม โดยร่วมกันปลูกป่าถาวร ส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกป่าไม้เศรษฐกิจ ส่งเสริมการปลูกป่าในเมือง ส่งเสริมให้เกษตรกรพัฒนาที่ดินบางส่วน ปลูกป่าเป็นแนวป้องกันลม ลดอุณหภูมิ เพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดินอันจะเป็นการเพิ่มศักยภาพการผลิต สร้างความมั่นคงของรายได้ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม นอกจากนี้จะสนับสนุนท้องถิ่นให้รับผิดชอบและมีส่วนร่วมในการปลูกป่าถาวร และการดูแลรักษาป่าไม้ของชาติในทุกพื้นที่

(๙) การบริหารจัดการภัยพิบัติจากธรรมชาติและร่วมลดโลกร้อน ภัยพิบัติธรรมชาติ ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างรุนแรงแก่ชีวิตและทรัพย์สิน ครอบคลุมวงกว้าง เช่น ภัยน้ำท่วม ภัยแล้ง ไฟป่า อุณหภูมิเปลี่ยนแปลง ความร้อนจากอุณหภูมิ และการระเบิดของก๊าซที่ธรรมชาติปล่อยออกมาสู่ ภายนอกการจัดการภัยพิบัติธรรมชาติ ร่วมลดโลกร้อนให้มีประสิทธิภาพ จะต้องจัดการป่าไม้ ความร้อน ภัยแล้ง ฟ้าผ่าและการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากอุตสาหกรรมเกษตร โดยการเพิ่มพื้นที่ป่า ให้มากเพียงพอเพื่อสามารถควบคุมบรรยากาศไม่ให้มีอุณหภูมิสูง ดังที่กล่าวไว้แล้วในเรื่องทรัพยากรป่าไม้ ส่วนการจัดการความร้อนแล้ง ฟ้าผ่าที่ทำให้ภูมิอากาศมีอุณหภูมิสูง นอกจากจะใช้ประโยชน์ความอุดม สมบูรณ์ของป่าไม้แล้วต้องจัดการทรัพยากรน้ำให้สามารถหล่อเลี้ยงพื้นที่ต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึงมีแหล่งน้ำ ต่าง ๆ ครอบคลุมกว้างขวาง เชื่อมโยงโดยทางน้ำหรือออเตอร์เวย์ รวมทั้งมีการจัดนำฝนหลวงเมื่อฝนไม่ตก ตามฤดูกาล มีการวางแผนป้องกันไฟป่าและดำเนินการดับไฟป่าให้มีประสิทธิภาพ มีการแจ้งพายุ มรสุมอย่างทันทั่วถึงที่ ตลอดจนส่งเสริมให้เกษตรกรมีความรู้การปลูกพืชและทำกิจกรรมที่ไม่ปล่อยก๊าซ เรือนกระจกออกสู่บรรยากาศและการเผาวัสดุการเกษตรที่ทำให้เกิดความร้อน

(๑๐) การจัดระบบอนุรักษ์ พื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการปลูกจิตสำนึกแก่ประชาชนให้ตระหนักถึงความบอบบางของทรัพยากรธรรมชาติต่อระบบนิเวศ ของมนุษย์ การเกิดภัยพิบัติและโลกร้อนซึ่งจะเริ่มปลูกฝังความรู้สึก ความห่วงแหน คุณค่าและมูลค่า ทรัพยากรธรรมชาติ และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างชาญฉลาด โดยการนำมาใช้ใหม่และการหมุนเวียน นำกลับมาใช้ ตั้งแต่ระดับครอบครัว การเรียนรู้ในสถานศึกษา การศึกษาตลอดชีวิตของคนทุกช่วงวัย การใช้ความเชื่อความศรัทธาตามขนบธรรมเนียมประเพณี การมีส่วนร่วมของประชาชนการกระจายอำนาจ ให้การปกครองส่วนท้องถิ่น การใช้กฎหมายระเบียบข้อบังคับของทางราชการ รวมทั้งการยกย่องชมเชย และการให้รางวัลผู้ที่เสียสละในการอนุรักษ์ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

(๑๑) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วยการพัฒนา เมืองอุตสาหกรรมและเมืองอื่น ๆ ทุกพื้นที่ให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ให้เป็นเมืองที่น่าอยู่เป็นเมืองแห่งความสุข เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนและผู้ทำงานในเมืองอุตสาหกรรมตามกรอบแนวคิดการพัฒนาเมือง โดยการปรับปรุงผังเมืองให้เป็นระเบียบ การจัดรูปแบบที่ดินอย่างเหมาะสม ออกแบบร่างโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ระบบไฟฟ้า ประปา การสื่อสาร ให้อยู่ได้ดิน ระบบบำบัดน้ำเสียระบบกำจัดขยะทุกประเภท

อย่างมีประสิทธิภาพ ใช้เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ลดมลพิษทางสายตา มลพิษในอากาศ และมลพิษทางน้ำ วัฏระบบนิเวศของมนุษย์ทั้งแหล่งน้ำ ป่าไม้ และภูมิทัศน์ ให้สอดคล้องกลมกลืนกัน มีพื้นที่สีเขียว รมรื่น สวยงาม เพื่อเป็นเมืองบำบัด

(๑๒) การพัฒนาการใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ผลจากการใช้พลังงานที่เป็นมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม ทำให้มีผลกระทบต่อสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน รวมทั้งทำให้ต้นทุนทางสังคมของประเทศชาติสูง เพราะต้องเสียค่าใช้จ่ายเพื่อดูแลรักษาสุขภาพ รักษาโรค แก่ประชาชนเป็นจำนวนมาก จึงต้องเร่งการพัฒนาและการใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ และต้องลดการใช้พลังงานที่เป็นมลพิษให้มากที่สุด กำหนดนโยบายการลดใช้พลังงานจากปิโตรเลียม และส่งเสริมพัฒนาการใช้พลังงานทดแทนหรือพลังงานทางเลือก รวมถึงพลังงานสะอาด ได้แก่ พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม พลังงานชีวมวล พลังงานชีวภาพ พลังงานน้ำ พลังงานจากความร้อนใต้พิภพ และพลังงานจากขยะ โดยการผลิตกระแสไฟฟ้าจากขยะเป็นต้น พร้อมกันนี้ จะออกแบบการบริหารพลังงานชาติให้มีความมั่นคง โดยปรับโครงสร้างการบริหารให้เหมาะสม พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถและทำงานเสริมศักยภาพ รวมถึงการให้ความรู้และปรับเปลี่ยนทัศนคติของผู้ใช้พลังงานและประชาชนให้ถูกต้อง มีความรับผิดชอบต่อสังคม การมีส่วนร่วม ความเท่าเทียมอย่างทั่วถึง ตลอดจนการส่งเสริมให้ผู้สร้างเทคโนโลยีการผลิตพลังงานทดแทนในราคาถูก

(๑๓) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม สถานประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมบางแห่ง มักคำนึงถึงแต่ต้นทุนการผลิตสินค้าของตนเองละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด และไม่ให้ความสำคัญต่อต้นทุนทางสังคมที่จะเกิดขึ้น อาทิ ประชาชนเจ็บป่วยต้องเสียเงิน เสียเวลา เพื่อรักษาสุขภาพและสูญเสียชีวิต รัฐต้องเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลเป็นจำนวนมาก อันเนื่องมาจากสถานประกอบการปล่อยมลพิษทางอากาศ เสียง ฝุ่นละออง และปล่อยน้ำเสีย เป็นต้น จึงต้องใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายทางการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม โดยบังคับใช้กฎหมาย ระเบียบ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการแต่ละประเภทอย่างเคร่งครัด เร่งรัด ติดตาม กำกับ ควบคุมให้ปฏิบัติอย่างจริงจัง รวมทั้งการกำหนดนโยบายการคลังในการจัดเก็บภาษีจากสถานประกอบการที่เปราะบางและล่อแหลมต่อการส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศและคุณภาพชีวิตของประชาชนในอัตราที่เหมาะสม เพื่อนำมาเป็นต้นทุนทางสังคมและการฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่หรือท้องถิ่นนั้น ๆ ด้วย

(๑๔) การพัฒนาระบบพลังงานอัจฉริยะหนึ่งในความต้องการขั้นพื้นฐานเพื่อเปลี่ยนผ่านการขับเคลื่อนพลังงานของชาติสู่พลังงานนวัตกรรม ภายใต้นโยบายด้านการผลิตพลังงานที่ทันสมัย ระบบการควบคุมอัจฉริยะ เมืองอัจฉริยะและการถ่ายทอดความรู้ เน้นการผลิตและการสะสมพลังงานให้พอใช้ การใช้พลังงานต่ำ การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพลดการใช้พลังงานฟอสซิล ใช้พลังงานทดแทนพลังงานสะอาดและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมการใช้อยานยนต์ไฟฟ้าทั้งส่วนบุคคลและสาธารณะพร้อมกับสร้างสถานีอัดประจุไฟฟ้ายานยนต์ไฟฟ้าวางโครงข่ายสายไฟฟ้าอัจฉริยะที่ปลอดภัยและยั่งยืน รวมพลังงานทดแทนแหล่งเล็ก ได้แก่ พลังงานลม พลังงานแสงอาทิตย์และก๊าซชีวภาพผสมผสานเป็นพลังงานขนาดใหญ่ การผลิตพลังงานไฟฟ้าจากขยะชีวมวล การผลิตแบตเตอรี่ขนาดใหญ่สำหรับการเก็บไฟฟ้าจากพลังงานทดแทนไว้ใช้ รวมทั้งการปลูกจิตสำนึกและการให้ความรู้การอนุรักษ์พลังงานอย่างยั่งยืนแก่ประชาชน

(๑๕) การส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนที่มีศักยภาพ โดยเฉพาะโครงการผลิตไฟฟ้าขนาดเล็ก เช่น โรงไฟฟ้าชีวมวล ขนาด ๘.๘ เมกกะวัตต์ โครงการผลิตไฟฟ้าขนาดเล็กมาก รวมทั้งศึกษาความเหมาะสมในการพัฒนาพลังงานทางเลือกอื่น ๆ มาใช้ประโยชน์ในการผลิตไฟฟ้า เปิดสัมปทานการขายไฟฟ้าให้มากขึ้นสนับสนุนพัฒนาพลังงานทางเลือก แสวงหาและพัฒนาแหล่งพลังงานและระบบไฟฟ้าจากทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งให้มีการกระจายแหล่งและประเภทพลังงานให้มีความหลากหลาย เหมาะสม และยั่งยืน กำกับราคาพลังงานให้มีราคาเหมาะสม ยุติธรรม และมุ่งสู่การสะท้อนต้นทุนที่แท้จริงโดยปรับบทบาทกองทุนน้ำมันให้เป็นกองทุนสำหรับรักษาเสถียรภาพราคา ส่งเสริมให้มีการใช้ก๊าซธรรมชาติมากขึ้นในภาคขนส่ง ส่งเสริมการใช้แก๊สโซฮอลล์และไบโอดีเซลในภาคครัวเรือน สนับสนุนการใช้ก๊าซธรรมชาติในภาคขนส่งให้มากขึ้นโดยขยายระบบขนส่งก๊าซธรรมชาติให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ

(๑๖) การส่งเสริมและวิจัยพัฒนาพลังงานทดแทนทุกรูปแบบอย่างจริงจังและต่อเนื่อง กำกับดูแลราคาพลังงานให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม มีเสถียรภาพ และเป็นธรรมต่อประชาชน ส่งเสริมการผลิตการใช้ ตลอดจนการวิจัยและพัฒนาพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก

(๑๗) การส่งเสริมและผลักดันให้อุตสาหกรรมพลังงานสามารถสร้างรายได้ให้ประเทศ ซึ่งถือเป็นอุตสาหกรรมเชิงยุทธศาสตร์ เพิ่มการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานและพัฒนา

ให้เป็นศูนย์กลางธุรกิจพลังงานของภูมิภาค รวมทั้งแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนและผู้ประกอบการ เนื่องจากภาวะเงินเฟ้อและราคาน้ำมันเชื้อเพลิง ชะลอการเก็บเงินเข้ากองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับน้ำมันเชื้อเพลิง บางประเภทชั่วคราว เพื่อให้ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงลดลงทันที และปรับโครงสร้างราคาพลังงานทั้งระบบ ให้มุ่งสู่การสะท้อนราคาต้นทุนพลังงาน แก้ไขปัญหาค่าครองชีพโดยการดูแลราคาสินค้าและการมีรายได้ เพื่อเพิ่มกำลังซื้อสุทธิของประชาชนโดยป้องกันและแก้ไขการผูกขาดทั้งทางตรงและทางอ้อม

ข้อ ๑๕ นโยบายด้านสาธารณสุข

การสาธารณสุขเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทั้งด้านสุขภาพกาย สุขภาพจิตและสติปัญญาเพื่อให้ทรัพยากรบุคคลของประเทศมีศักยภาพสูงปัจจุบันประชาชนบางส่วน ยังมีค่านิยมทัศนคติการดูแลสุขภาพและพลาณามัยของตนเองในทางที่ไม่ถูกต้อง ประกอบกับการสาธารณสุข ของรัฐยังมีปัญหาด้านคุณภาพและมาตรฐาน การบริการที่ยังไม่ทั่วถึงและไม่เท่าเทียมพรรคพลังครูไทยเพื่อประชาชน ตระหนักรู้และจะปฏิรูปสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมาตรฐานสากลทั้งภาครัฐและเอกชน สามารถบริการ สสนองต่อความต้องการของประชาชนอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม จะบูรณาการองค์รวมและผสมผสาน การมีส่วนร่วมของพหุภาคีที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จะปฏิรูปการสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืน ของสาธารณสุข ทั้งการดูแลสุขภาพและการส่งเสริมความตระหนักให้ประชาชนดูแลและป้องกันตนเอง มากกว่าการรักษา พัฒนาระบบการให้บริการที่เป็นเลิศ การพัฒนาเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์ด้านสุขภาพ พลาณามัย การเป็นศูนย์กลางทางแพทย์ทางเลือก การใช้สมุนไพรและการดูแลสังคมผู้สูงวัย จึงได้กำหนดนโยบาย ดังต่อไปนี้

- (๑) เพิ่มมาตรการการให้บริการของโรงพยาบาลของรัฐให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และจัดให้มีแพทย์และพยาบาลเพียงพอกับโรงพยาบาลทุกแห่งในต่างจังหวัด
- (๒) ควบคุมการคิดค่ารักษาพยาบาลของโรงพยาบาลเอกชนให้มีความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น
- (๓) ปรับโครงสร้างการให้บริการของด้านบริการต่าง ๆ ของสาธารณสุข ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น การรักษาโรคต่าง ๆ โดยผ่านข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ การเก็บสำรอง ยาชนิดต่าง ๆ ไว้ที่ศูนย์ของจังหวัด เป็นต้น
- (๔) สนับสนุนให้อาณาเขตตำบล อำเภอ และโรงพยาบาลทุกจังหวัดให้มีการบริการ ที่ดีและทั่วถึงเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง

(๕) เพิ่มมาตรการการควบคุมการโฆษณาสินค้าบางประเภทที่ให้โทษต่อสุขภาพ และร่างกายของประชาชน

(๖) สนับสนุนและส่งเสริมการให้บริการด้านการสาธารณสุขและสาธารณสุขปศุสัตว์ อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง

(๗) การส่งเสริมการบริการสาธารณสุขของรัฐฟรี แก่ประชาชนทุกคนในประเทศ และได้มาตรฐานเดียวกัน โดยให้บริการ ๒๔ ชั่วโมงทุกวันไม่มีวันหยุด ทุกโรคไม่มียกเว้น และพบแพทย์ ได้อย่างรวดเร็ว ทันที โดยเพิ่มจำนวนแพทย์ บุคลากรทางการแพทย์ และสถานพยาบาล โรงพยาบาล ให้ทั่วถึงทุกตำบลทั่วประเทศ

(๘) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพ เช่น โรงพยาบาล เครื่องมือ ยา และระบบสารสนเทศ รวมถึงการปรับ ภูมิทัศน์ ทัศนียภาพ ในสถานพยาบาลแต่ละแห่งให้เหมาะสม

(๙) การยกระดับคุณภาพการบริการสาธารณสุข วางรากฐานหลักประกันคุณภาพ ให้ครอบคลุมประชาชนทุกภาคส่วนทั่วประเทศให้ได้รับยา เวชภัณฑ์ในมาตรฐานเดียวกันและการรักษา แบบเดียวกันกับประชาชนทุกระดับชั้น ไม่มีการเลือกปฏิบัติ

(๑๐) การส่งเสริมการให้บริการสาธารณสุขของรัฐ แก่ประชาชนทุกระดับอย่างทั่วถึง และได้คุณภาพเท่าเทียมกันโดยไม่เลือกปฏิบัติ

(๑๑) การส่งเสริมให้ประชาชนดูแลสุขภาพให้แข็งแรง สมบูรณ์ เน้นการป้องกัน มากกว่าการรักษาโรค เพื่อแก้ไขที่ต้นเหตุของการเจ็บป่วยของประชาชน

(๑๒) การส่งเสริมการแพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือก ขึ้นสู่ระดับประเทศ และเข้าสู่ระดับโลกและให้คุณภาพมาตรฐานการแพทย์เท่าเทียมกัน

(๑๓) การส่งเสริมเรื่องสถานพยาบาลในการฟื้นฟูร่างกายคนพิการทั่วประเทศ โดยเน้นการรักษาแบบองค์รวม ไม่เน้นยาเคมี เพื่อสุขภาพที่แข็งแรงของคนพิการทั่วประเทศ

(๑๔) การส่งเสริมจัดตั้งสถานพยาบาลฟื้นฟูรักษาผู้ป่วยติดเตียง ผู้สูงวัย ในการรักษา แบบแพทย์องค์รวมโดยเน้นการรักษาแบบธรรมชาติ ไม่เน้นยาเคมี เพื่อสุขภาพที่ดีของผู้สูงวัยทั่วประเทศ

(๑๕) การจัดตั้งสถาบันวิจัยสมุนไพรแห่งชาติ ทำการวิจัยอย่างจริงจัง เพื่อนำสมุนไพร มาผลิตยาให้ได้มาตรฐานระดับสากลเพื่อนำออกไปจำหน่ายทั่วโลก สร้างรายได้ให้กับประเทศโดยตรง

(๑๖) การจัดหน่วยงานเฉพาะกิจจัดการเรื่องมาตรฐานยาที่ไม่ได้คุณภาพ รวมถึงควบคุมราคาขายที่จำหน่ายให้ยุติธรรม

(๑๗) การจัดระบบองค์การสาธารณสุขให้เข้าสู่ระบบของการเรียนรู้แบบบูรณาการ การแพทย์แบบองค์รวมโดยใช้ระบบรับรองคุณภาพมาตรฐานสากลเพื่อประสิทธิภาพสูงสุดขององค์การสาธารณสุข

(๑๘) การจัดตั้งหน่วยแพทย์ฉุกเฉินช่วยเหลือผู้ป่วยเร่งด่วน แบ่งเป็น เด็ก ผู้ใหญ่ ผู้สูงอายุผู้พิการอย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการช่วยเหลืออย่างทันท่วงที เพื่อให้ปลอดภัยและเสี่ยงต่อการเสียชีวิตแบบฉับพลัน

(๑๙) การส่งเสริมองค์ความรู้หมอชาวบ้านให้เข้าในระบบอย่างถูกต้องและนำความรู้ของหมอชาวบ้านที่ได้รับมาแต่บรรพบุรุษมาสานต่อประยุกต์เข้ากับหลักสูตรขององค์การสาธารณสุข เพื่อยกย่องให้เกียรติหมอชาวบ้านที่ได้เสียสละและเป็นจิตอาสาในการช่วยเหลือดูแลสุขภาพของประชาชนอย่างแท้จริง

ข้อ ๑๖ นโยบายด้านการคมนาคมด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี นวัตกรรมและการสื่อสาร

การคมนาคมด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี นวัตกรรมและการสื่อสารเป็นเครื่องมือหรือกลไกสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า สามารถแข่งขันในสังคมโลกได้ ประเทศไทยเราเป็นผู้ซื้อ และรับการถ่ายทอดวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจากประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นส่วนมาก ทั้งโทรศัพท์เคลื่อนที่ คอมพิวเตอร์ รถยนต์ รถไฟ เครื่องบินและอื่น ๆ เนื่องจากเรายังไม่สามารถผลิตเองได้ เพราะยังขาดบุคลากรที่มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ ขาดเทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมทั้งเงินงบประมาณไม่เพียงพอพรรคครูไทยเพื่อประชาชน ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อใช้ประโยชน์พัฒนาประเทศในยุคดิจิทัลและยุคประเทศไทยล้ำสมัยให้มีประสิทธิภาพ และสามารถพึ่งพาตนเองได้ จึงได้กำหนดนโยบายไว้ ดังนี้

(๑) ลงโทษผู้ฝ่าฝืนกฎจราจรที่ทำให้การจราจรติดขัด รวมทั้งการใช้เส้นทาง การบรรทุกน้ำหนักที่มีผลต่อสาธารณสุขปภคของรัฐอย่างเป็นรูปธรรม

(๒) จัดระบบการจราจรทุกจังหวัดให้เป็นระเบียบและเป็นรูปธรรม เพื่อลดมลภาวะ และการสูญเสียพลังงาน อุบัติเหตุ เวลาและอื่น ๆ

(๓) สนับสนุนและส่งเสริมการให้บริการสื่อสารและคมนาคมขั้นพื้นฐานของรัฐที่มีต่อประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ

(๔) ป้องกันการลงทุนทั้งในด้านการสื่อสารและคมนาคมที่ซ้ำซ้อน

(๕) สนับสนุนให้มีการขยายเส้นทางในการคมนาคมทั่วประเทศที่ประหยัดโดยเฉพาะการสื่อสารและการขนส่งทางน้ำ ทางรถไฟรางคู่มาตรฐานสากล รวมทั้งการคมนาคมทางรถยนต์ทางบกและทางอากาศ

(๖) ให้เพิ่มมาตรการแก่บริษัทหรือองค์กรต่าง ๆ ที่ได้รับสัมปทานจากหน่วยงานของรัฐให้เป็นเจ้าของแถบคลื่นความถี่วิทยุหรือสัมปทานอื่น ๆ โดยจะต้องมีโรงงานผลิตชิ้นส่วนและประกอบภายในประเทศ

(๗) ให้มีการจัดสรรแถบคลื่นวิทยุซึ่งเป็นทรัพยากรของชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยรวม

(๘) ยกเลิกสัมปทานที่เอาเปรียบประชาชนหรืออ่อนปนลงมาเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการบริการประชาชน

(๙) ป้องกันระบบผูกขาดจากบริษัทเอกชนและสนับสนุนให้มีการค้าเสรี

(๑๐) สนับสนุนให้มีการลงทุนวิจัยและพัฒนา ร่วมกับกับต่างประเทศเพื่อนำเทคโนโลยีทันสมัยมาประยุกต์ใช้กับอุตสาหกรรมการเกษตรภายในประเทศ

(๑๑) สนับสนุนให้หน่วยงานเอกชนสามารถนำเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่คิดค้นโดยคนไทยมาประยุกต์เพื่อผลิตออกจำหน่ายสู่ตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ

(๑๒) ให้นำเทคโนโลยีของการใช้พลังงานจากธรรมชาติต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้วมาประยุกต์ใช้ในเชิงอุตสาหกรรมการเกษตรและการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพเพื่อประโยชน์โดยรวมของประชาชน

(๑๓) สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีกับนานาประเทศเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อก่อให้เกิดความคิดริเริ่มและเพื่อให้เทคโนโลยีเหล่านั้นมีคุณภาพและพอเพียงเพื่อที่จะพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจของชาติต่อไป

(๑๔) ส่งเสริมการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเน้นให้อาจารย์จากสถาบันการศึกษาจากส่วนราชการต่าง ๆ ตลอดจนนักวิชาการจากภาคเอกชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาเพื่อประโยชน์ในเชิงอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม การบริหาร และคุณภาพชีวิตของประชาชนและการส่งออก

(๑๕) การเร่งรัดพัฒนาบุคลากร เน้นการพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพ มาตรฐาน และมีปริมาณที่เพียงพอ โดยผ่านระบบการศึกษาที่ได้ปลูกฝังทัศนคติที่ดีและความรักในวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา รวมถึงการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนพื้ฟูทักษะและประสบการณ์อย่างต่อเนื่อง

(๑๖) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอันจะช่วยเอื้ออำนวยให้การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนี้

(๑๖.๑) จัดทำฐานข้อมูลและสารสนเทศให้สมบูรณ์ สามารถเชื่อมโยงกับนานาชาติได้ ทุกคนมีโอกาสเข้าถึงอย่างเท่าเทียม

(๑๖.๒) จัดห้องปฏิบัติการให้มีคุณภาพมาตรฐานตามระดับการศึกษาและช่วงวัยของผู้เรียนและการหาเครื่องมือ อุปกรณ์ตลอดจนวัสดุครุภัณฑ์ที่มีคุณภาพมาตรฐานให้ครบถ้วนสมบูรณ์

(๑๗) การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระดับพื้นฐานที่มีและใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน เพื่อเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นประยุกต์ให้เป็นเทคโนโลยีชาวบ้าน เทคโนโลยีท้องถิ่น หรือเทคโนโลยีที่เหมาะสม โดยใช้หลักวิทยาศาสตร์อธิบายหรือยืนยันเหตุผลที่เชื่อถือได้เพื่อมิให้เกิดความเสียหายจากการใช้เทคโนโลยีนั้น ๆ

(๑๘) การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้วยการวิจัยและพัฒนาเป็นการค้นหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าเพื่อใช้ในการชีวิตประจำวัน การพัฒนาประเทศ การวิจัยและพัฒนา ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีส่วนมากจะดำเนินการในสถาบันอุดมศึกษา และหน่วยงานวิจัยโดยตรงเท่านั้น ซึ่งยังมีปัญหาและข้อจำกัดด้านนักวิจัย เงินงบประมาณ ระยะเวลา และวัสดุอุปกรณ์ เพิ่มประสิทธิภาพการวิจัยให้สูงขึ้น โดยเฉพาะงบประมาณการวิจัยแต่ละปี ซึ่งต้องเพิ่มเป็นร้อยละ ๑.๐ ของรายได้มวลรวมของประเทศ

(๑๙) การพัฒนาระบบการถ่ายทอดและการรองรับการถ่ายทอดเทคโนโลยี ผลการวิจัย การประดิษฐ์คิดค้นที่นักวิจัยศึกษามา ส่วนมากยังไม่มีถ่ายทอดไปสู่ผู้ใช้เพื่อพัฒนาเป็นรายได้ หรือใช้ในทางพัฒนา จึงควรจัดระบบการถ่ายทอดงานวิจัยและผลงานประดิษฐ์คิดค้นสู่ผู้ใช้ให้มีประสิทธิภาพ การจัดระบบการเข้าถึงที่เท่าเทียม ตลอดจนจัดระบบการรองรับการถ่ายทอดเทคโนโลยีและทักษะที่ดี

(๒๐) การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศในการวิจัยและพัฒนา ร่วมกัน การแลกเปลี่ยนบุคลากร ใช้ทรัพยากรร่วมกัน ตลอดจนการนำเสนอผลการวิจัยและการเผยแพร่ผลการวิจัย ร่วมกัน

(๒๑) การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาสาขาที่มีความจำเป็นและความต้องการเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาประเทศ อาทิ การวิจัยและพัฒนาไปโอเทคโนโลยี นาโนเทคโนโลยี ออโตโมชันเทคโนโลยี และดิจิทัลเทคโนโลยี วิศวกรรมและเทคโนโลยีการบิน รวมทั้งให้ความสำคัญกับการวิจัยและการพัฒนาการเกษตรเพื่อสร้างความมั่นคงทางอาหาร การแพทย์ และการสาธารณสุขเพื่อใช้ดูแลรักษาสุขภาพประชาชน และพัฒนาการวิจัยไปสู่การผลิตผลิตภัณฑ์ การบริการ และนวัตกรรมเพื่อป้อนตลาดโลก

(๒๒) การปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การยกระดับขีดความสามารถของเทคโนโลยี การให้การคุ้มครองและการใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาเพื่อประโยชน์ต่อชุมชนทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะการใช้ประโยชน์ของความหลากหลายทางชีวภาพ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศชาติและชุมชนต่าง ๆ อย่างเป็นธรรมและสมดุล

(๒๓) การสร้างความมั่นคงในอาชีพนักวิจัย นักวิจัยเป็นผู้ค้นคว้าหาความรู้เชิงทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์เพื่อมาประยุกต์หรือสร้างเป็นเทคโนโลยี นับว่าเป็นงานวิชาการที่มีความยากลำบาก ต้องมีจิตวิญญาณ อุทิศการณ์และความมุ่งมั่นสูง ตระหนักถึงประโยชน์ของงานวิจัยเทคโนโลยี และนวัตกรรม ที่มาใช้พัฒนาสังคมและประเทศให้เจริญก้าวหน้า จึงจะจัดเงินรางวัลหรือตอบแทนให้เหมาะสมกับคุณค่าและมูลค่าของผลงานวิจัยที่สร้างสรรค์ นอกจากนี้จะวัดเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพให้มีรายได้ดี มีสวัสดิการครบถ้วน

(๒๔) การส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นแก่บุคคลผู้ซึ่งมีความรู้ความสามารถแบบภูมิปัญญาท้องถิ่นจนเป็นที่ยอมรับในสังคม ให้เป็นปราชญ์ชาวบ้านแห่งชาติ สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการสื่อสาร โดยจัดสวัสดิการให้เงินค่าตอบแทนรายเดือน ใบประกาศเกียรติคุณ และรางวัลอื่น ๆ ตามสมควร

(๒๕) การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเพิ่มความสะดวกสบายในการบริการ การผลิต การบริหารให้มีประสิทธิภาพ การสร้างโอกาสให้คนพิการหรือผู้ด้อยโอกาสพัฒนาคุณภาพการศึกษา เปลี่ยนแปลงการทำงานให้มีประสิทธิผล รวมทั้งทำให้ผู้บริโภคเข้าถึงระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ระบบสารสนเทศและการสื่อสารให้เสถียรครอบคลุมทั้งภายในประเทศ ตั้งแต่ระดับหมู่บ้านจนถึงระดับชาติและการเชื่อมโยงกับต่างประเทศ

ข้อ ๑๗ นโยบายด้านสังคม ศาสนาและวัฒนธรรม

ปัจจุบันโครงสร้างของประชากรไทยยังขาดปัจจัยสี่ในการดำรงชีพ มีรายได้น้อย มีภาวะหนี้สิน ว่างงาน ตัดสารเสพติดและก่ออาชญากรรม ไม่ได้ใช้ศักยภาพของตนประกอบสัมมาอาชีพ อย่างเต็มความสามารถ สังคมบางกลุ่มยังไม่มีความรักใคร่ปรองดองกัน มีทัศนคติและค่านิยมที่ไม่พึงประสงค์ มีความเหลื่อมล้ำและความไม่เท่าเทียมในสังคม พรรคครูไทยเพื่อประชาชนได้ตระหนักถึงสภาพแวดล้อม และปัญหาทางสังคมไทยจึงมีนโยบายที่จะสร้างความคุ้มครองสวัสดิการสังคม ส่งเสริมความร่วมมือทางวัฒนธรรม รวมทั้งพัฒนาสังคมให้มีอัตลักษณ์ของความเป็นไทย พัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างสังคมที่มั่นคง มีความเสมอภาค เป็นธรรม และเป็นสังคมสันติสุข รัฐชนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงาม ที่เป็นเอกลักษณ์ของชาตินำไปสู่การเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพของประเทศชาติโดยมีแนวทาง ดังนี้

(๑) กำหนดวิธีการและวิธีปลูกฝังชาตินิยมให้แก่เยาวชนและประชาชนทุกหมู่เหล่า เพื่อเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อประเทศ

(๒) ให้สิทธิเสรีภาพของประชาชนในการนับถือศาสนาและสามารถประกอบศาสนาพิธี ที่ประชาชนเลื่อมใสศรัทธาด้วยความบริสุทธิ์และให้สถาบันทั้งหลายมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม และวัฒนธรรมอย่างถูกต้อง

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนชนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงาม ที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติ

(๔) ดำเนินการเป็นขั้นตอนในการประกันสังคมแบบสมบูรณ์เต็มรูปแบบ โดยให้แผนการประกันสังคมนั้นสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๕) ปลูกฝังจิตสำนึกและอุดมการณ์ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ของชาติแก่ประชาชนและข้าราชการอย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง

(๖) ป้องกันและแก้ไขเหตุแห่งความไม่เป็นธรรมในสังคมทุกระดับ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่น จนกระทั่งถึงระดับชาติ พร้อมทั้งสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนทุกหมู่เหล่า

ข้อ ๑๘ ด้านอื่น ๆ

ข้อ ๑๘.๑ นโยบายด้านการเกษตรและสหกรณ์

การเกษตรเป็นแหล่งผลิตปัจจัยสี่สำหรับการดำรงชีพและมีความสำคัญ ต่อเศรษฐกิจ สังคมการศึกษา วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวของประเทศ เกษตรกรได้ใช้

เทคโนโลยีเกษตรเคมีที่มีต้นทุนการผลิตสูงใช้ระบบการผลิตไม่เหมาะสม การจัดการไร่นาหรือการจัดการฟาร์ม ไม่มีประสิทธิภาพมีภัยธรรมชาติคุกคาม ผลผลิตต่ำ มีการปนเปื้อนสารพิษส่งผลทำให้อาหารไม่ปลอดภัย ประกอบกับราคาสินค้าเกษตรมีราคาตกต่ำ เกษตรกรส่วนใหญ่ขาดทุน มีภาวะหนี้สิน ด้อยโอกาส และไม่เท่าเทียมกับสังคมอื่นพรรคครูไทยเพื่อประชาชนได้ตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการพัฒนาการเกษตรที่สังคมเกษตรกรรมซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศประกอบการอยู่ ให้เป็นการเกษตรล้ำสมัยในยุคประเทศไทยล้ำสมัยจึงได้กำหนดนโยบายด้านการเกษตรเพื่อแก้ไขปัญหาแบบองค์รวม ดังนี้

- (๑) ส่งเสริมและอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่าอย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม
- (๒) ให้การสนับสนุนการประมง รวมทั้งประมงน้ำจืด ประมงชายฝั่ง และประมงไกลฝั่ง โดยออกมาตรการการทำประมงในเขตหวงห้ามและฤดูวางไข่อย่างเป็นระบบ
- (๓) สนับสนุนการปลูกป่าชายเลนทั่วประเทศเพื่อส่งเสริมการเพาะพันธุ์ปลาตามธรรมชาติ
- (๔) ปรับปรุงระบบและวิธีการปฏิรูปที่ดินให้เป็นรูปธรรมอย่างจริงจัง เพื่อป้องกันการรุกรานเขตที่ดินเป็นป่าสงวนและที่สาธารณะ
- (๕) หยุดยั้งการทำลายป่าไม้และทรัพยากรธรรมชาติโดยเด็ดขาด พร้อมกับดำเนินการฟื้นฟูอนุรักษ์สภาพป่าต้นน้ำลำธารเพื่อคงไว้ซึ่งป่าไม้และธรรมชาติที่สมบูรณ์
- (๖) สนับสนุน ส่งเสริมการปลูกพืชพลังงาน เช่น ไม้โตเร็ว
- (๗) สนับสนุนการตลาดการเกษตรของสหกรณ์จังหวัดทุกจังหวัด เพื่อผลการตลาดภายในประเทศและตลาดส่งออกอย่างเป็นระบบ
- (๘) ปรับปรุงระบบชลประทานและแหล่งน้ำต่าง ๆ ให้ทั่วถึงทุกภาค เพื่อผลประโยชน์ทางการเกษตร การประปาและการป้องกันน้ำท่วมอย่างเป็นระบบ
- (๙) ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งน้ำ แม่น้ำ ชายฝั่งทะเลทั่วประเทศ ให้เป็นแหล่งน้ำธรรมชาติสะอาดและปราศจากสารพิษเนื่องจากมลภาวะและพาหะของโรคต่าง ๆ
- (๑๐) ส่งเสริมการค้นคว้าและพัฒนาเกษตรกรรมแบบผสมผสาน และแบบปลอดภัยให้สอดคล้องกับการศึกษาค้นคว้าด้านเทคโนโลยีชีวภาพขยายตลาดสินค้าเกษตรกรรมแบบปลอดภัยให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

(๑๑) ประกันการผลิตและผลผลิตของเกษตรกรอย่างเป็นระบบและเป็นธรรม เพื่อแก้ไขปัญหาการผลิตและราคาผลผลิตที่ตกต่ำ

(๑๒) การจัดที่ทำกินให้เกษตรกร จัดที่ทำกินขั้นต่ำให้แก่เกษตรกร ทุกครอบครัวสามารถเลี้ยงตนเองได้ มีความอยู่ดี มีความมั่นคงในชีวิตและมีศักดิ์ศรีความเป็นคนไทย

(๑๓) การแก้ปัญหาราคาพืชผลทางการเกษตรที่มีราคาตกต่ำโดยจะต้องมี พระราชบัญญัติคุ้มครอง เช่น ข้าว ยางพารา อ้อย ปาล์มน้ำมัน มันสำปะหลัง และผลิตผลทางการเกษตรอื่น ๆ ให้เกษตรกรมีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพและมีความมั่นคงในชีวิต

(๑๔) การอุดหนุนเกษตรกรที่มีรายได้น้อย เป็นการช่วยแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่าย ในการครองชีพและการประกอบอาชีพแก่เกษตรกรที่มีรายได้น้อย โดยการสนับสนุนปัจจัยการผลิตการเกษตร และให้ความช่วยเหลือด้านการเงินตามความเหมาะสมเพื่อให้เกษตรกรสามารถพึ่งตนเองได้และมีความเข้มแข็ง เร่งแก้ไขและพัฒนาให้ชาวนามีรายได้สูงอย่างต่อเนื่องแบบบูรณาการควบคู่ไปกับการอุดหนุนด้านต่าง ๆ ด้วย

(๑๕) การปฏิรูปการเกษตร การวางแผนแม่บทการเกษตรของชาติ ให้มีความสมดุลกันทั้งการผลิตพืช ผลิตสัตว์และการประมง ให้มีอาหารบริโภคอย่างพอเพียงและส่งเสริม สินค้าส่งออกสำคัญของประเทศ รวมทั้งการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการเกษตร เป็นการพัฒนา ปัจจัยพื้นฐานการผลิตให้มีประสิทธิภาพ สามารถสนับสนุนการผลิตของเกษตรกรได้อย่างต่อเนื่อง ได้แก่

(๑๕.๑) สร้างถนนเข้าสู่ไร่นาหรือพื้นที่การเกษตรเพื่อสะดวก ต่อการขนส่งและการบริหารระบบโลจิสติกส์การเกษตร การท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีประสิทธิภาพ

(๑๕.๒) สร้างทางน้ำหรือออดอร์เวย์เข้าสู่พื้นที่การเกษตร การระบายน้ำ การป้องกันน้ำท่วม รวมทั้งการจัดระบบชลประทานเพื่อการเกษตรในไร่นาของเกษตรกรตามความเหมาะสม

(๑๕.๓) พัฒนาที่ดินให้เหมาะสมกับการเกษตร ทั้งการจัดรูปที่ดิน การปรับปรุงดินให้อุดมสมบูรณ์และสอดคล้องกับการปลูกพืชแต่ละประเภท

(๑๕.๔) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศการเกษตร บริการให้เกษตรกร ได้รับทราบข้อมูลด้านการตลาดสินค้าเกษตร การกำจัดศัตรูพืช การให้น้ำ การให้ปุ๋ย ตลอดจน ข้อมูลด้านอุตุนิยมวิทยาการเกษตร

(๑๕.๕) พัฒนาปัจจัยการผลิตให้มีคุณภาพในชุมชน ครอบคลุมถึงการสร้างโรงผลิตปุ๋ยอินทรีย์ การควบคุมคุณภาพปัจจัยการบริหารต่าง ๆ และราคาจำหน่ายของปัจจัยการผลิตที่มีความยุติธรรม

(๑๕.๖) พัฒนาระบบการจำหน่ายสินค้าให้เกษตรกรเกิดช่องทางการจำหน่ายสินค้าได้หลากหลาย รวมถึงการกำหนดราคาสินค้าด้วยตัวเองผ่านสหกรณ์หรือร้านค้าตำบลร้านค้าที่ทันสมัย รวมถึงการสร้างเครือข่ายการจำหน่ายและการกระจายสินค้าที่จะแบ่งปันผลตอบแทนในรูปรายได้หรือประโยชน์อื่น ๆ กลับมาสู่ตัวเกษตรกรเอง

(๑๖) การพัฒนาองค์กรด้านการเกษตรให้มีประสิทธิภาพ สามารถบริการและช่วยอำนวยความสะดวกให้เกษตรกรใช้ประโยชน์ได้อย่างทั่วถึง ได้แก่

(๑๖.๑) สร้างองค์กรด้านการวิจัยและพัฒนา เน้นการวิจัยองค์ความรู้ นวัตกรรมสร้างสรรค์ เทคโนโลยีการเกษตร พันธุกรรม พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ รวมทั้งปัจจัยการผลิต ระบบการใช้น้ำ ให้ปุ๋ยและเครื่องมือการเกษตรอื่น ๆ ตลอดจนการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร การวิจัยด้านการตลาดเพื่อรู้เท่าทันตลาด การบริหารจัดการ และการพยากรณ์แนวโน้มการตลาด

(๑๖.๒) สร้างองค์กรด้านการส่งเสริมการเกษตร เป็นองค์กรที่ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแก่เกษตรกร ให้สามารถเลือกใช้ระบบการส่งเสริมและวิธีการส่งเสริมการเกษตรที่เหมาะสม เกษตรกรสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีได้อย่างทั่วถึง

(๑๖.๓) สร้างองค์กรด้านตลาดเกษตร มีบทบาทหน้าที่ในการบริหารการตลาดสินค้าเกษตรในท้องถิ่นและส่วนกลางเพื่อรองรับสินค้าเกษตรที่มีความหลากหลาย จึงต้องมีมาตรการรองรับอย่างเพียงพอตามแต่ละท้องที่

(๑๗) การพัฒนาชุมชนเกษตรกร ชุมชนเกษตรกรประกอบด้วยครอบครัวเกษตรกร ซึ่งนอกจากตัวเกษตรกรแล้ว ยังมีแม่บ้านเกษตรกรและบุตรหลานเกษตรกรที่เป็นเสมือนเยาวชนเกษตรกรที่จะต้องดูแลและพัฒนาให้การช่วยเหลือครอบครัวได้ นอกจากนี้ จะต้องปรับปรุงระบบนิเวศครอบครัวและชุมชนให้มีสภาพแวดล้อมที่ดี ปราศจากมลพิษ มีความสวยงามเป็นชุมชนน่าอยู่ เพื่อให้ชุมชนเกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(๑๘) การพัฒนาเกษตรกร ผู้ประกอบอาชีพการเกษตรและเกษตรกร จะเป็นผู้มีทัศนคติ ค่านิยมที่ดีและภาคภูมิใจในอาชีพการเกษตร เกษตรกรควรได้รับการพัฒนาเป็นนักนวัตกรรม ใฝ่เรียนรู้แสวงหาประสบการณ์ใหม่ ๆ มีความคิดริเริ่ม รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงการเกษตรและการเปลี่ยนแปลงทางสังคมเป็นเกษตรกรที่ฉลาด มีความรู้ความสามารถในระบอบการผลิต การเก็บเกี่ยว การดูแลผลผลิต การจำหน่ายมีความคิดริเริ่มเชิงวิเคราะห์และมีความคิดสร้างสรรค์สามารถพึ่งพาตนเองได้ รวมทั้งการสร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ ที่มีความรู้ความสามารถทางการเกษตร

(๑๙) การพัฒนาระบบการเกษตรให้มีศักยภาพ ควรเป็นระบบการเกษตรในฟาร์มที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ใช้เทคโนโลยีสีเขียว ลดการใช้สารเคมีเกษตรเพื่อมุ่งไปสู่การเกษตรปลอดภัยจากสารพิษ เป็นอาหารที่ปลอดภัย เกษตรกรควรเลือกชนิดการเกษตรให้สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ ลงทุนต่ำแต่ได้ผลผลิตสูง ขายได้ราคาแพง มีผลกำไร ใช้วิธีการจัดการฟาร์มที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้เป็นการทำฟาร์มล้ำสมัย ใช้เทคโนโลยีนวัตกรรมการเกษตรที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ระบบนิเวศของฟาร์มช่วยส่งเสริมการอนุรักษ์คุณภาพสิ่งแวดล้อม เสมือนเป็นฟาร์มที่ฉลาดหรือฟาร์มอัจฉริยะ โดยเลือกใช้เกษตรทฤษฎีใหม่ตามความเหมาะสม

(๒๐) การพัฒนาเกษตรอินทรีย์ ผลกระทบจากเกษตรกรไทยใช้การเกษตรเคมีมานานทำให้มีมลพิษในดิน น้ำ อากาศและอาหารไม่ปลอดภัย สังคมจึงต้องการอาหารปลอดภัยที่มีผลผลิตดีต่อสุขภาพ การทำเกษตรอินทรีย์ซึ่งเป็นการผลิตพืชหรือสัตว์เพื่อบริโภคเพื่อการค้าที่ใช้ปัจจัยการผลิตที่ได้มาจากธรรมชาติ ทั้งพันธุ์ พืชพันธุ์ สัตว์ ปุ๋ยและสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช ต้องขยายการเกษตรอินทรีย์ให้กว้างขวางยิ่งขึ้นเพื่อให้ประชาชนได้บริโภคอาหารปลอดภัยและส่งสินค้าเกษตรอินทรีย์จำหน่ายเป็นสินค้าส่งออกนำเงินเข้าประเทศให้มากที่สุด โดยจะส่งเสริมให้เกษตรกรประกอบการเกษตรอินทรีย์ให้ได้มาตรฐานตามระบบการตรวจรับรองเกษตรอินทรีย์ของกรมวิชาการ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์และของสำนักงานมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ซึ่งเป็นไปตามแนวทางตรวจรับรองที่ใช้ในสากลภายใต้เกณฑ์ของสมาพันธ์เกษตรอินทรีย์นานาชาติ ให้กว้างขวางและครอบคลุมชนิดพืชและสัตว์อื่น ๆ มากขึ้น

(๒๑) การพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร เป็นนโยบายสร้างสถานประกอบการของชุมชนเกษตรตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับรองรับผลผลิตจากไร่ นา ของเกษตรกรมาแปรรูป

ถนอมคุณภาพให้สามารถเก็บไว้ได้ยาวนานและจำหน่ายเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่ม โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และความคิดสร้างสรรค์ ทำให้ผลผลิตเกษตรไปสู่ห่วงโซ่การผลิตที่มีมูลค่าสูง เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นมาก จากการจำหน่ายผลผลิตจากไร่นาโดยตรงในรูปของวัตถุดิบหรือสินค้าปฐมภูมิอันจะเชื่อมโยงกับสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์และศูนย์เศรษฐกิจชุมชนด้วย อันจะช่วยให้เกษตรกรทำการเกษตรครบวงจร

(๒๒) การจัดตั้งเมืองนวัตกรรมอาหาร ส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์การเกษตรของประเทศแบบครบวงจร สร้างความมั่นคงทางอาหารโลกเพื่อตอบสนองนโยบาย “ประเทศไทยเป็นครัวโลก” ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนวัตกรรมอาหารและอาหารเชิงสุขภาพ

(๒๓) ส่งเสริมและปรับปรุงแก้ไขระบบสหกรณ์ กลุ่มการเกษตร และกลุ่มสาขาอาชีพทุกรูปแบบให้มีประสิทธิภาพและบทบาทที่เข้มแข็งขึ้นทั้งด้านการผลิต และการจัดจำหน่ายตลอดจนการบริหารองค์กรเพื่อการพึ่งตนเองในยุคโลกาภิวัตน์

ข้อ ๑๘.๒ นโยบายด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม

การพัฒนาอุตสาหกรรมเป็นนโยบายสร้างสถานประกอบการของชุมชน ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับรองรับผลผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่ม โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และความคิดสร้างสรรค์ ทำให้ผลผลิตไปสู่ห่วงโซ่การผลิตที่มีมูลค่าสูง เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นมาก จากการจำหน่ายอันจะเชื่อมโยงกับสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์และศูนย์เศรษฐกิจชุมชนครบวงจร

(๑) ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อการเกษตรอย่างเต็มรูปแบบ และต่อเนื่อง

(๒) ให้การสนับสนุนในการลงทุนร่วมกับบริษัทต่างชาติและโรงงาน อุตสาหกรรมทุกชนิดในรูปแบบของการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่มีฐานการผลิตอยู่ในประเทศไทย

(๓) ให้การสนับสนุนและคุ้มครองอย่างเต็มรูปแบบกับโรงงานอุตสาหกรรม ของคนไทยทั้งโรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดใหญ่ เพื่อที่จะเป็นหลักของระบบอุตสาหกรรม ของชาติในเชิงการผลิตเพื่อการตลาดทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

(๔) ควบคุมมลภาวะที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมอย่างเข้มงวด เพื่อรักษาไว้ซึ่งสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติที่ดีตามมาตรฐานสากล

(๕) สนับสนุนให้สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ตลอดจนอาจารย์และนักศึกษา ได้มีส่วนร่วมในการค้นคว้าพัฒนาและวิจัยเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพของผลผลิตอุตสาหกรรมของประเทศ

(๖) เร่งรัดการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกและความจำเป็นขั้นพื้นฐาน ตลอดจนสาธารณูปโภคให้พอเพียง เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศและการร่วมลงทุนกับต่างประเทศ

(๗) ส่งเสริมการส่งออกอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ตลอดจนอุตสาหกรรมภายในครัวเรือนของชุมชนให้เป็นรูปธรรม

(๘) สนับสนุนและส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐและผู้ที่มีขีดความสามารถด้านต่าง ๆ ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนามาตรฐานอุตสาหกรรมและผลผลิตด้านอุตสาหกรรม

(๙) ปลุกจิตสำนึกให้ประชาชนทุกหมู่เหล่าใช้ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตโดยคนไทย

(๑๐) สนับสนุนและให้การคุ้มครองผลผลิตที่สามารถผลิตได้ภายในประเทศ

ข้อ ๑๘.๓ นโยบายด้านการป้องกันประเทศและความมั่นคง

ความมั่นคงเป็นรากฐานสำคัญยิ่งของการดำรงอยู่ของชาติอย่างมีศักดิ์ศรี และเกียรติภูมิในสังคมโลก พรรคครุไทยเพื่อประชาชนมีเป้าหมายสูงสุดในการที่จะเสริมสร้างประเทศไทยให้มีความสงบสุขร่มเย็น อยู่ดีกินดี มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม การเมือง การทหาร และสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับต่างประเทศ ทั้งในประชาคมอาเซียน และประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก โดยยึดถือผลประโยชน์สูงสุดของประเทศเป็นสำคัญ จึงได้กำหนดนโยบายด้านความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศไว้ ดังนี้

(๑) กำหนดแผนและมาตรการความมั่นคงของชาติให้เป็นรูปธรรมและชัดเจน

(๒) ให้เพิ่มประสิทธิภาพและความเข้มงวดของระบบการตรวจสอบคนเข้าเมือง โดยผิดกฎหมาย ผู้ลี้ภัย ผู้ลี้ภัยการเมืองและอื่น ๆ

(๓) ให้เพิ่มประสิทธิภาพของกำลังทางทหาร ตำรวจตระเวนชายแดน สิ่งอำนวยความสะดวกตลอดตามแนวชายแดนและแนวชายฝั่งทั่วประเทศ เพื่อป้องกันการรุกรานและการแทรกแซงจากต่างประเทศ

- (๔) ตั้งหน่วยตรวจสอบพิเศษเพื่อป้องกันและติดตามการแทรกแซงกิจการต่าง ๆ การทำธุรกรรมจากขบวนการก่อการร้ายจากภายนอกประเทศอย่างจริงจัง
- (๕) ประสานความร่วมมือกับมิตรประเทศในการแลกเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ทางการทหารเพื่อผลประโยชน์ร่วมกันในการฝึกซ้อมรบหรือการแลกเปลี่ยนความรู้เทคโนโลยีที่ทันสมัยซึ่งกันและกัน
- (๖) ปรับปรุงโครงสร้างของกองทัพให้มีขีดความสามารถ ศักยภาพ ความน่าเชื่อถือและความเข้มแข็งอย่างต่อเนื่อง โดยจัดให้มีการส่งเสริมทางการศึกษา การซ้อมรบ การฝึกอบรมทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ
- (๗) ปรับปรุงและสนับสนุนด้านสวัสดิการทหาร องค์กรทหารผ่านศึก และครอบครัวทหารให้ดีขึ้นเพื่อขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่รับใช้ประเทศชาติ
- (๘) สร้างและพัฒนาอาวุธยุทโธปกรณ์ขึ้นใช้เองบนพื้นฐานของการพึ่งตนเอง อย่างคุ้มค่าและประหยัด
- (๙) ให้กองทัพมีบทบาทในการพัฒนาและร่วมมือเสริมสร้างความมั่นคงของชาติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม
- (๑๐) พัฒนาพลังอำนาจของชาติให้เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพทุกด้าน พร้อมทั้งจะเผชิญภัยคุกคามจากภายในและภายนอกประเทศทุกรูปแบบ
- (๑๑) การแก้ไขปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ อาจเกิดจากความเชื่อและอุดมการณ์ที่แตกต่างกัน ความไม่มีความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจของประชาชน การขัดผลประโยชน์ในกิจการต่าง ๆ ของแต่ละภาคส่วนในพื้นที่ และอื่น ๆ ทำให้มีการใช้ความรุนแรงจนเกิดความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและกระทบต่อความมั่นคงด้านต่าง ๆ ของประเทศรวมถึงให้ความสำคัญต่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่ทำให้เกิดความสูญเสียกับประชาชนผู้บริสุทธิ์เป็นอย่างยิ่ง จึงมีเจตนารมณ์ที่จะแก้ปัญหานี้ให้เป็นรูปธรรม โดยมีนโยบายต่อไปนี้
- (๑๑.๑) ด้านสังคม จะพัฒนาให้เป็นสังคมที่พึงประสงค์ ประชาชนมีปัจจัยสี่ในการดำรงชีวิตที่มั่นคง ปรับเปลี่ยนทัศนคติความเชื่อและอุดมการณ์ให้สอดคล้องกับระบบการปกครอง

สร้างความเป็นธรรม ความเสมอภาค ความเท่าเทียมและลดความเหลื่อมล้ำ การประนีประนอมด้วยความรับผิดชอบร่วม เพื่อความมั่นคงรอบด้าน ส่งเสริมให้ประชาชนมีการอยู่ดีกินดี มีความรัก ความอบอุ่น ความเอื้ออาทร มีจิตอาสาและรับผิดชอบต่อสังคม มีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นไทย ยึดหลักของความเป็นประชาชนและการปกครองออกจากความเชื่อในทางที่ผิดโดยสิ้นเชิง

(๑๑.๒) ด้านเศรษฐกิจ พัฒนาประชาชนทุกช่วงวัยให้มีศักยภาพ ในการประกอบอาชีพ เพื่อสร้างรายได้ให้มั่นคง สามารถพึ่งตนเองได้ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และพัฒนาเศรษฐกิจกระแสหลักตามรูปแบบประเทศไทยล้ำสมัย

(๑๑.๓) บริหารจัดการด้วยหลักธรรมาภิบาล ไม่มีการทุจริต การฉ้อราษฎร์บังหลวง การคอร์รัปชัน มีการตรวจสอบได้ โปร่งใส มีการสื่อสารจากหน่วยงานของรัฐ สู่ประชาชนให้มีประสิทธิภาพให้ประชาชนทราบความจริง ไม่สร้างความหวาดระแวง ให้ประชาชน มีส่วนร่วมในการบริหารและมีความเป็นเจ้าของร่วมกัน

(๑๑.๔) ลดความขัดแย้งของผลประโยชน์ระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐ ระหว่างประชาชนและระหว่างภาคประชาชนกับภาครัฐในพื้นที่ชายแดน ทั้งการค้ามนุษย์ ของเถื่อน อาชญากรรมและสิ่งเสพติด เป็นต้น

(๑๑.๕) พัฒนาทรัพยากรบุคคล โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนรุ่นใหม่ ให้เป็นความหวังของชาติ ออกจากทัศนคติ ความเชื่อและค่านิยมของสังคมเดิม ให้อยู่ในบริบทของสังคมรุ่นใหม่ ให้มีความรู้ ทักษะ ประสบการณ์อย่างต่อเนื่อง มีศักยภาพสูง เพื่อเป็นต้นทุนมนุษย์ของชาติที่มีประสิทธิภาพมีอาชีพที่มั่นคงและไม่ว่างงาน

(๑๑.๖) บริหารจัดการงบประมาณ ให้ส่งมอบงบประมาณ ตามโครงการต่าง ๆ ให้ถึงประชาชนโดยตรง เพื่อไม่ให้เกิดความล่าช้า ประชาชนได้รับงบประมาณไปใช้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยไม่มีการแสวงหาผลประโยชน์จากงบประมาณของรัฐ พร้อมทั้งมีการกำกับ ติดตามการใช้งบประมาณให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เมื่อสิ้นสุดโครงการต้องมีการประเมินผลโครงการอย่างเป็นระบบ

(๑๑.๗) ลดช่องว่างของเจ้าหน้าที่ ควรลดช่องว่างระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐกับประชาชนให้มากที่สุด มีการปฏิบัติการทางจิตวิทยา การเข้าไปทำงานร่วมกัน อยู่ด้วยกัน เรียนรู้ซึ่งกันและกัน อันจะเกิดความรัก ความไว้วางใจ ความเชื่อถือ ไม่มีความหวาดระแวงสงสัย

(๑๑.๘) แก้ไขปัญหาทั่วไปให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการจัดการศึกษา ชั้นพื้นฐานหรือการศึกษาภาคบังคับที่เป็นภาษาไทย การแก้ปัญหายาเสพติด ปัญหาความยากจน การไม่มีที่ทำกินการเพิ่มรายได้ให้ครัวเรือน การพัฒนานำอาชีพการเกษตรให้เข้มแข็ง การแก้ปัญหา การว่างงานและการสร้างอาชีพของเยาวชน รวมถึงการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น รวมทั้งการแก้กฎหมาย ที่เป็นอุปสรรคต่อการสร้างความมั่นคง

(๑๒) การบริหารจัดการชายแดน เขตชายแดนของประเทศไทยติดกับ ประเทศเพื่อนบ้านที่เป็นสมาชิกประชาคมอาเซียน เช่น สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาและมาเลเซีย เป็นต้น เน้นความสำคัญ ต่อการบริหารจัดการชายแดนเพราะเป็นเขตเปราะบางต่อความสงบสุขของประชาชน ทรัพยากรธรรมชาติ และความมั่นคงของประเทศจึงมีนโยบายในการบริหารจัดการ ดังต่อไปนี้

(๑๒.๑) พัฒนาหน่วยงานในเขตชายแดนให้มีประสิทธิภาพ อันประกอบด้วยด่านศุลกากร จุดผ่อนปรน จุดควบคุม จุดผ่อนผันอื่น ๆ โดยพัฒนาศักยภาพของบุคลากร ปรับเปลี่ยนทัศนคติค่านิยม การบริหารที่มีธรรมาภิบาล โปร่งใส ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีการตรวจสอบหนังสือเดินทางการประทับตราและหนังสือผ่านแดนอย่างเข้มงวด ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ที่มีประสิทธิภาพมีระบบการสื่อสารที่รวดเร็วและถูกต้อง

(๑๒.๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตชายแดน ได้แก่ การคมนาคม ภายในเขตชายแดนและการคมนาคมกับภายนอก ระบบการสื่อสาร แหล่งน้ำเพื่อการบริโภค อุปโภค และการประกอบอาชีพการสร้างชุมชนให้น่าอยู่มีระบบนิเวศสมดุล เป็นต้น

(๑๒.๓) เสริมสร้างความมั่นคงของประชาชน ให้ประชาชนมีขวัญ และกำลังใจที่ดีจากสวัสดิการ ปัจจัยสี่ในการดำรงชีวิต พัฒนาศักยภาพประชาชนทุกช่วงวัย ส่งเสริมอาชีพ ที่มั่นคง เพิ่มรายได้ ให้การศึกษาชั้นพื้นฐานที่เข้มแข็ง โดยเฉพาะชายแดนภาคใต้ต้องใช้ภาษาไทย ในการศึกษา ให้ข้อมูลสื่อสารที่ถูกต้อง ไม่ให้ประชาชนมีความระแวงสงสัย รวมทั้งการให้ความรู้ หรือการฝึกอบรมให้ประชาชนรู้จักการป้องกันตนเองหรือช่วยตนเองได้ในสถานการณ์ที่ไม่ปกติ

(๑๒.๔) บริหารจัดการที่มีส่วนร่วม ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการบริหารจัดการชายแดนในเรื่องต่าง ๆ ตามความเหมาะสม เพื่อให้ประชาชนไว้วางใจเจ้าหน้าที่ ของรัฐและมีความเป็นเจ้าของร่วมกันของประชาชน

(๑๒.๕) สร้างความสัมพันธ์ไมตรีกับประชาชนเพื่อนบ้านในชายแดน ประชาชนไทยกับประชาชนเพื่อนบ้านที่อยู่ใกล้ชิดติดกัน ควรจะรู้จักกันและมีมิตรไมตรีที่ดีต่อกัน เพื่อมิให้มีการกระทบกระทั่งทะเลาะกันและก่อความไม่สงบสุข รวมทั้งช่วยกันปกป้องอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรต่าง ๆ ร่วมมือเสริมสร้างความมั่นคงในเขตชายแดนร่วมกัน

(๑๒.๖) บริหารจัดการชายแดนตามปฏิญญาอาเซียน ด้วยสามเสาหลัก ของประชาคมอาเซียน ประกอบด้วยประชาคมการเมืองและความมั่นคง ประชาคมสังคมและวัฒนธรรม และประชาคมเศรษฐกิจเพื่อให้เกิดความสมดุลและรักษาประโยชน์สูงสุดของอาเซียนเพื่อแก้ไขปัญหา หรือความขัดแย้งต่าง ๆ ได้อย่างสันติวิธี

(๑๒.๗) ลดและแก้ไขความขัดแย้งต่อข้อพิพาทระหว่างเพื่อนบ้าน ในเรื่องพื้นที่ทับซ้อน ทั้งทางบกและทางทะเล ด้วยการเจรจาอย่างสันติวิธีบนพื้นฐานการสานประโยชน์ร่วมกัน

(๑๓) การจัดการเตรียมความพร้อมของรัฐ องค์กรของรัฐ ทั้งในส่วนภูมิภาค และส่วนกลาง ต้องเตรียมความพร้อมทั้งงบประมาณ บุคลากรและเทคโนโลยี สนับสนุนการบริหารจัดการ ชายแดนโดยเฉพาะเมื่อมีเหตุไม่ปกติเกิดขึ้น รวมทั้งการสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่เจ้าหน้าที่ในชายแดน การกำกับติดตามและประเมินผลการบริหารจัดการชายแดนอย่างต่อเนื่อง

(๑๔) การแก้ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งเป็นการกระทำผิด โดยละเมิดกฎหมายของผู้ก่อการกำเริบในประเทศอื่น แล้วมีผลเสียหายเชื่อมโยงมาสู่ประเทศไทย เช่น อาชญากรรมข้ามชาติเกี่ยวกับโสเภณี ยาเสพติด การค้ามนุษย์ การค้าอาวุธ ค่าของเถื่อน อาชญากรรมสิ่งแวดล้อม อาชญากรรมคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี รวมถึงการให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่ ตระหนักและให้ความสำคัญต่อการแก้ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่าง ๆ ที่ทำให้เกิด ความเสียหายแก่ชีวิตทรัพย์สินของประชาชนและความมั่นคงของประเทศ จึงมีเจตนารมณ์ที่จะแก้ไขปัญหา นี้ อย่างเป็นรูปธรรม โดยมีนโยบายที่จะสร้างจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ของเจ้าหน้าที่ ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติแต่ละประเภท สร้างจิตสำนึกในเรื่องธรรมาภิบาล และความรับผิดชอบต่อสังคม กำกับดูแลหน่วยงานที่กำกับดูแลองค์กรภาคเอกชนและภาคประชาสังคม ให้มีประสิทธิภาพ ร่วมมือกับภาครัฐแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ ปรับปรุงกฎหมาย การบังคับใช้กฎหมาย และกระบวนการยุติธรรมทั้งระบบที่มีคุณภาพ มีระบบการตรวจสอบหนังสือเดินทางและการตรวจลงตรา

ที่มีประสิทธิภาพ มีเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะในสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน รวมทั้งการวางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้านอาชญากรรมข้ามชาติให้ครอบคลุมและเชื่อมโยงกับนานาชาติ

(๑๕) การสร้างความมั่นคงทางทะเล ผลประโยชน์ของชาติทางทะเลที่สำคัญจะเกี่ยวข้องกับอำนาจอธิปไตย บูรณภาพแห่งดินแดน สิทธิประชาธิปไตยและเขตอำนาจของชาติทางทะเล ความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย ความเจริญรุ่งเรือง ความสมบูรณ์มั่งคั่ง ยั่งยืนของชาติ และความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ประโยชน์สูงสุดและการมีเกียรติ ศักดิ์ศรี และเป็นที่ยอมรับในประชาคมระหว่างประเทศ ตระหนักถึงการสร้างความมั่นคงทางทะเลเป็นอย่างดี ซึ่งจะเป็นการปกป้องและรักษาอำนาจอธิปไตย การคุ้มครองและรักษาชีวิต สิทธิและทรัพย์สินของประชาชน การจัดการและควบคุมการใช้ทะเลให้มีความสุขสงบเรียบร้อย ปกป้องรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมทางทะเล พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การใช้กฎหมายและการบริหารจัดการทางทะเลให้มีประสิทธิภาพ จึงได้กำหนดนโยบายไว้เป็นแนวดำเนินการ โดยจะดำเนินการทั้งในเชิงรุก เชิงป้องกันและปราบปรามอย่างเหมาะสม การดำเนินการบนพื้นฐานของความร่วมมือระหว่างประเทศ การดำรงเกียรติยศและศักดิ์ศรีของประเทศ การใช้อำนาจของชาติอย่างสมดุลและเหมาะสม และพื้นฐานของความสอดคล้องกับหลักการและพันธกรณีต่าง ๆ พร้อมทั้งมีการพัฒนาศักยภาพความมั่นคงทางทะเล การคุ้มครองการใช้ประโยชน์ทางทะเล การสร้างความสงบเรียบร้อย และส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากทะเล การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ องค์กรความรู้และความตระหนักรู้ความสำคัญของทะเล รวมทั้งการบริหารจัดการผลประโยชน์ของชาติทางทะเลโดยองค์กรของรัฐให้มีประสิทธิภาพ

(๑๖) การบูรณาการอาเซียนและการเชื่อมโยงประเทศไทยสู่ประชาคมโลกอาเซียน หรือสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งมีสมาชิกทั้งหมด ๑๐ ประเทศเพื่อความร่วมมือกันในทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและความมั่นคง ตระหนักถึงความสำคัญของการบูรณาการอาเซียนกับประเทศที่พัฒนาแล้วทั่วโลก เพื่อให้ประเทศไทยซึ่งเป็นเสมือนครอบครัวหนึ่งในอาเซียนและประชาคมโลกมีความร่วมมือและความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ การทหาร และการบริหารส่งเสริมสันติภาพ เพื่อความมั่นคง ความเจริญรุ่งเรือง เพื่อประสิทธิภาพของเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม รวมทั้งมียุทธศาสตร์เชิงรุกด้านต่าง ๆ ในประชาคมอาเซียนและเสริมสร้างความร่วมมืออาเซียนกับประเทศภายนอก อันจะนำไปให้ประเทศไทยได้เสริมสร้างความเข้มแข็งได้ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันและสามารถแข่งขันในสมาคมโลกได้จึงมีนโยบาย ดังนี้

(๑๖.๑) ให้ความร่วมมือในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อผลประโยชน์
ในอำนาจการต่อรองทางเศรษฐกิจ การส่งออกและการนำเข้าสินค้า ความสะดวกในการติดต่อและแข่งขัน
กับภูมิภาคอื่น

(๑๖.๒) ให้ความร่วมมือในประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน
เพื่อให้ประชากรอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขและมีความมั่นคงปลอดภัย

(๑๖.๓) ให้ความร่วมมือในประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน
เพื่อให้ประชากรมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดี มีความมั่นคงทางการพัฒนาทุก ๆ ด้าน มีสังคมเอื้ออาทร
โดยจะมีแผนงานสร้างความร่วมมือการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม สิทธิ
และความยุติธรรมทางสังคม ความยั่งยืน สิ่งแวดล้อมและการสร้างอัตลักษณ์อาเซียน การลดช่องว่าง
ทางการพัฒนา เป็นต้น

(๑๖.๔) ปฏิรูป พัฒนา กฎบัตรอาเซียน เคารพเอกราชอธิปไตย
ความเสมอภาคแห่งดินแดน ระวังข้อพิพาทโดยสันติ ไม่แทรกแซงกิจการภายในของรัฐประเทศอื่น
ยึดมั่นต่อหลักนิติธรรมธรรมาภิบาลและประชาธิปไตย ตลอดจนเคารพในวัฒนธรรมภาษาและศาสนา
ที่แตกต่างของประชาคมอาเซียน นำเสนอกฎบัตรที่จะเป็นประโยชน์ต่ออาเซียน

(๑๖.๕) เชื่อมโยงประเทศไทยสู่ประชาคมโลก เป็นการแสวงหา
ความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ การเมืองและความมั่นคง ด้านสังคมและวัฒนธรรม การศึกษา วิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีและนวัตกรรม การทหาร กับประเทศพัฒนาแล้ว ทั้งประเทศในทวีปเอเชีย อเมริกา
ออสเตรเลีย ยุโรปและประเทศอื่นในประชาคมต่าง ๆ เพื่อรับการถ่ายทอดเทคโนโลยี หรือวิทยาการใหม่ ๆ
อันจะทำให้ประเทศมีความเข้มแข็งและมีความสามารถในการแข่งขันเป็นที่ยอมรับ มีศักดิ์ศรีในเวทีโลก

ข้อ ๑๘.๔ ด้านนโยบายด้านการต่างประเทศ

การสร้างสัมพันธ์ไมตรีกับนานาประเทศที่แนบแน่น จะทำให้ประเทศไทย
มีความมั่นคงอย่างยั่งยืน นโยบายที่จะเป็นมิตรและพัฒนาความสัมพันธ์กับประเทศต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ
และภาคเอกชนให้เข้มแข็ง จะส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน กับนานาชาติ ทั้งระดับภูมิภาค
และระดับโลกให้เป็นที่เชื่อมั่นและยอมรับของประเทศต่าง ๆ ยึดมั่นตามพันธกรณีของไทย ตามกฎหมาย
ระหว่างประเทศและกฎบัตรสหประชาชาติ รวมถึงปฏิญญาสากล ส่งเสริมการขยายความสัมพันธ์ไมตรี

และความสัมพันธ์ในด้านการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การศึกษา การวิจัย และการพัฒนา รวมทั้งสร้างความร่วมมือกับนานาชาติ เพื่อส่งเสริมการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน การแก้ปัญหา ในประชาคมโลกโดยสันติวิธี ดังนี้

(๑) สนับสนุนให้มีการตั้งองค์การระหว่างประเทศ เพื่อประสานกับตำรวจสากล ในกรณีผู้ก่อการร้ายข้ามชาติและการติดตามจับกุมผู้ต้องหาที่หลบหนีเข้ามาแฝงตัวภายในประเทศ หรือการหลบหนีออกนอกประเทศ

(๒) สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนทางด้านวิชาการทหาร ผ่านผู้ช่วยทูต ฝ่ายทหารเพื่อความมั่นคงของประเทศ

(๓) สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนนักศึกษา ศิลปะและวัฒนธรรม ผ่านสถานทูตไทยหรือสถาบันศูนย์ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติในต่างประเทศ

(๔) กำชับให้สถานทูตที่ประจำอยู่ในต่างประเทศให้ดูแลช่วยเหลือคุ้มครอง และบริการคนไทยที่ไปอาศัยหรือไปดำเนินธุรกิจอยู่ในประเทศนั้น ๆ อย่างเป็นรูปแบบ

(๕) เน้นเพิ่มนโยบายทางการทูตที่ประจำอยู่ในต่างประเทศให้รายงาน และเก็บข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในทางการเมือง การค้าขาย สังคมและวัฒนธรรมให้มากที่สุด เพื่อความมั่นคง ของประเทศในด้านปฏิบัติการทางการทูต

(๖) ได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้น้อยที่สุดโดยปราศจากเงื่อนไข ที่จะทำลายประโยชน์และความมั่นคง ตลอดจนการแทรกแซงกิจการภายในทั้งปวงของชาติ

(๗) สนับสนุนและส่งเสริมให้สถานทูตไทยที่ประจำอยู่ในต่างประเทศต่าง ๆ เป็นตัวกลางในการขยายงานด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมไทย การค้าขายและการส่งออกอย่างมีประสิทธิภาพ

(๘) ทบทวนและปรับปรุงสนธิสัญญาต่าง ๆ โดยที่ประเทศไทยเสียเปรียบ ให้ดีขึ้นอย่างสมบูรณ์แบบ

(๙) ให้ความร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ

(๑๐) กระชับความสัมพันธ์อันดีกับต่างประเทศทุก ๆ ประเทศ โดยไม่เลือก การปกครองในลัทธิที่แตกต่างกันและให้ความสำคัญในด้านเชิงการทูตอย่างมีประสิทธิภาพ

(๑๑) ดำเนินนโยบายอย่างอิสระโดยยึดหลักการของผลประโยชน์และความมั่นคง ของชาติเป็นสำคัญ

ข้อ ๑๘.๕ ด้านนโยบายด้านแรงงานและสวัสดิการสังคม

ปัจจุบันโครงสร้างของประชากรไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงวัยซึ่งมีประชากรผู้สูงวัยสูงขึ้น และจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ สวนทางกับอัตราการเกิดที่ลดลง คนไทยบางส่วนยังขาดปัจจัยสี่ในการดำรงชีพ มีรายได้น้อย มีภาวะหนี้สิน ว่างาน ตัดสารเสพติดและก่ออาชญากรรม ไม่ได้ใช้ศักยภาพของตน ประกอบสัมมาอาชีพอย่างเต็มความสามารถ สังคมบางกลุ่มยังไม่มีความรักใคร่ปรองดองกัน มีทัศนคติ และค่านิยมที่ไม่พึงประสงค์ รวมทั้งการเป็นสังคมระบบอุปถัมภ์ มีความเหลื่อมล้ำและความไม่เท่าเทียมในสังคม พรรคครูไทยเพื่อประชาชน ได้ตระหนักถึงสภาพแวดล้อมและปัญหาทางสังคมไทย จึงมีนโยบายที่จะสร้างความคุ้มครองสวัสดิการสังคม ส่งเสริมความร่วมมือทางวัฒนธรรม รวมทั้งพัฒนาสังคม ให้มีอัตลักษณ์ของความเป็นไทย พัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างสังคมที่มั่นคง มีความเสมอภาค เป็นธรรม และเป็นสังคมสันติสุข นำไปสู่การเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพของประเทศชาติ โดยมีแนวทาง ดังนี้

(๑) ส่งเสริมและปรับปรุงกฎหมาย เพื่อให้มีกองทุนการประกันสุขภาพแห่งชาติ ทั้งผู้ใช้แรงงานครอบครัว ผู้ว่างงานร่วมจนกระทั่งถึงผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสทางสังคม

(๒) ส่งเสริมและปรับปรุงกฎหมาย เพื่อให้มีกองทุนเพื่อสวัสดิการแรงงาน และสังคมแห่งชาติและเป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้แรงงานสูงสุด

(๓) ส่งเสริมและปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้มีกองทุนบำนาญแห่งชาติ สำหรับผู้ใช้แรงงานทุกสาขาอาชีพ เพื่อเป็นหลักและประกันความมั่นคงในการดำเนินชีวิตหลังจากการเกษียณอายุ

(๔) จัดตั้งศูนย์สารนิเทศและสวัสดิการให้เป็นศูนย์ข้อมูลในการจัดหางาน การจัดทำทะเบียนผู้ใช้แรงงาน การจัดเก็บภาษีให้ถูกต้อง การเดินทางไปทำงานในต่างประเทศการให้สวัสดิการแรงงานต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริการแก่ผู้ใช้แรงงาน

(๕) ส่งเสริมและสนับสนุนการฝึกอบรมแก่ประชาชน เกษตรกร ตลอดจนปกป้องสิทธิและผลประโยชน์อันพึงมีพึงได้ของประชาชนทุกสาขาอาชีพ

(๖) สนับสนุนและส่งเสริมระบบแรงงานสัมพันธ์ การคุ้มครองแรงงาน และมาตรการความปลอดภัยในการทำงานทั้งแบบทวิภาคีไตรภาคีให้นายจ้างและลูกจ้างมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

(๗) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งสหภาพแรงงาน กลุ่มสมาคม และชมรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและความมั่นคงของชาติ

(๘) เพิ่มความมั่นคงในการทำงานและหลักประกันในการทำงานแก่ผู้ใช้แรงงาน ที่ทำงานในประเทศและต่างประเทศ โดยมีองค์กรของระบบการประกันสังคมมาเป็นผู้รับรองในกรณีตกงาน เจ็บป่วย ลาคลอดและอื่น ๆ

(๙) ขยายการว่าจ้างงานทางภาครัฐและเอกชนให้มากยิ่งขึ้นและให้มีองค์กร ของรัฐมาดำเนินการควบคุมและดูแลการว่าจ้างอย่างใกล้ชิด เพื่อขจัดการขูดรีดแรงงานที่ไม่เป็นธรรม ให้หมดสิ้นไป

(๑๐) แก้ไขปรับปรุงกฎหมาย ประกาศ และคำสั่งที่ไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับ แรงงานและสาขาอาชีพต่าง ๆ ให้ถูกต้องเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น

(๑๑) การจัดสวัสดิการให้มีประสิทธิภาพให้ทุกคนมีโอกาสเข้าถึงบริการ สวัสดิการอย่างเท่าเทียมกันโดยเฉพาะผู้มีรายได้น้อย ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงวัย เด็ก สตรีและผู้พิการ ได้แก่

(๑๑.๑) จัดที่อยู่อาศัย คนไทยทุกคนต้องมีบ้านอยู่เป็นของตนเอง อย่างมั่นคงจะจัดที่อยู่อาศัยให้กับคนไร้บ้าน และชวนคนเข้าบ้านอย่างมีความสุข เพราะบ้านเป็นปัจจัยสี่ ในการดำรงชีวิตที่สำคัญ จากนั้นจะต้องดูแลความเป็นอยู่ที่ดีตามอัธยาศัย

(๑๑.๒) ลดค่าของชีพแก่ผู้มีรายได้น้อย ได้แก่ การรักษาสุขภาพ การศึกษาและการคมนาคมขั้นพื้นฐานฟรี เป็นต้น

(๑๑.๓) เสริมสร้างขวัญกำลังใจ ผู้มีจิตอาสาและอาสาสมัคร โดยให้สวัสดิการต่าง ๆ เป็นการตอบแทนอย่างเหมาะสม

(๑๒) การต่อต้านยาเสพติดทุกประเภทที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย และทำให้เกิดปัญหาสังคมหลายด้าน รัฐจะต้องดำเนินการปราบปรามยาเสพติดอย่างเด็ดขาด บังคับใช้กฎหมาย อย่างมีประสิทธิภาพ

(๑๓) การสร้างสันติสุขในสังคม ปลุกจิตสำนึกให้คนไทยเป็นผู้ที่มีน้ำใจ เป็นมิตรไมตรีมีความรับผิดชอบต่อสังคม รู้หน้าที่ ไม่นิยมความรุนแรง ยึดสังคมเป็นศูนย์กลาง ให้ประเทศไทยเป็นสังคมอุดมสันติสุข อันได้แก่

(๑๓.๑) สร้างจิตอาสาในสังคม โดยการรณรงค์ใช้กิจกรรม การให้การศึกษาและสื่อต่าง ๆ ที่เหมาะสม

(๑๓.๒)ปราบปรามอาชญากรรม ทั้งอาชญากรรมภายในประเทศ และอาชญากรรมข้ามชาติ ทำให้สังคมไทยไม่มีสันติสุข จึงต้องมีการจัดการอาชญากรรมให้มีประสิทธิภาพ

(๑๓.๓) รณรงค์ให้คนในสังคม ตระหนักรู้ในหน้าที่ มีระเบียบวินัย และเคารพกฎหมายเห็นประโยชน์ของสังคมส่วนรวมเป็นสำคัญ

(๑๔) การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของประชาชน โดยเฉพาะประชาชน ที่อยู่นอกระบบโรงเรียนทุกช่วงวัย ต้องได้รับการศึกษา มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อพัฒนาทักษะ ในการประกอบอาชีพ การขัดเกลาทางสังคม อันได้แก่

(๑๔.๑) ให้การศึกษาที่มีคุณภาพ มาตรฐาน ที่เป็นการเรียนรู้ ตลอดชีวิตอย่างเสมอภาคและเท่าเทียม เพื่อเป็นการเพิ่มพูนองค์ความรู้ในการดำรงชีวิต ตามการเปลี่ยนแปลง ของสังคมแต่ละช่วงวัย

(๑๔.๒) พัฒนาศักยภาพอันรวมถึงการพัฒนาความรู้ทักษะและสมรรถนะ ในการประกอบสัมมาอาชีพสูงขึ้น

(๑๔.๓) ขัดเกลาทางสังคม โดยการปลูกฝังระเบียบ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์และอุดมการณ์ที่ถูกต้อง ตลอดจนปลูกฝังความมุ่งหวังการรู้จักบทบาทหน้าที่ ของพลเมืองให้เป็นคนที่มีอารยธรรม

(๑๔.๔) สร้างคนให้มีสุขภาวะที่ดีและการสร้างความอยู่ดีมีสุข ของครอบครัวไทย

(๑๕) การสร้างโอกาสความเสมอภาคเท่าเทียมทางสังคม ให้คนทุกเพศ ทุกช่วงวัยได้รับสวัสดิการจากรัฐ การประกอบสัมมาอาชีพและความเป็นธรรมในสังคมอย่างเสมอภาค และเท่าเทียมกัน

(๑๖) การลดความเหลื่อมล้ำ เน้นการลดความเหลื่อมล้ำของผู้ด้อยโอกาส ทุกช่วงวัยในด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา รวมทั้งการเข้าถึงการบริการด้านความยุติธรรมและสาธารณสุข

(๑๗) การป้องกันและแก้ไขการค้ามนุษย์ จะครอบคลุมถึงการจัดหา การขนส่ง การส่งต่อ การจัดให้อยู่อาศัยหรือการรับไว้ ซึ่งบุคคลด้วยวิธีการขู่ข่มและรูปแบบอื่น ๆ ประเทศไทย ถูกจัดระดับตามกฎหมายการป้องกันการค้ามนุษย์ของกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกาอยู่ในระดับสอง

ซึ่งถือว่าเป็นการค้ำนุชย์ระดับเลวร้าย มีผลกระทบต่อด้านเศรษฐกิจและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เป็นปัญหาสำคัญที่ประเทศไทยต้องแก้ไขให้มีประสิทธิภาพ ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานกฎหมายโดยสมบูรณ์

(๑๘) การแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวและขอทาน ประเทศไทยมีแรงงานต่างด้าวทั้งที่ถูกกฎหมายและผิดกฎหมาย รวมถึงขอทานเป็นจำนวนมาก ทำให้ประเทศไทยได้รับผลกระทบทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และความมั่นคงของชาติ จึงต้องบริหารจัดการด้วยความละเอียดอ่อน ตระหนักถึงความเป็นมนุษยชาติ ไม่กระทำทารุณและการช่วยเหลือคุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ำนุชย์

(๑๙) การส่งเสริมการกีฬา อันจะมีผลต่อการดูแลสุขภาพของประชาชน ให้แข็งแรงมีจิตใจเป็นนักกีฬาที่เข้มแข็ง รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย พัฒนาคนสู่การเป็นนักกีฬาสมัครเล่น และนักกีฬาอาชีพ ตลอดจนผู้ฝึกสอนและกรรมการตัดสินระดับชาติ ระดับนานาชาติ

(๒๐) การจัดระบบนิเวศความเป็นอยู่ของคนอย่างเหมาะสม ประกอบด้วยพื้นที่สีเขียวภูมิทัศน์ที่ร่มรื่นสวยงามของชุมชน สวนสาธารณะและสถานที่นันทนาการที่มีคุณภาพมาตรฐาน

(๒๑) การส่งเสริมศิลปะ และวัฒนธรรม ประเทศไทยมีศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และประเพณีสืบทอดมาอย่างยาวนาน ซึ่งถือเป็นอัตลักษณ์ของประเทศ เป็นความภาคภูมิใจ จึงต้องให้การส่งเสริม และสนับสนุนอย่างเต็มที่ รวมถึงให้การดูแล ส่งเสริม และสนับสนุนศิลปินทุกแขนง ให้ได้รับความสะดวก และยุติธรรมอย่างเหมาะสม

(๒๒) การปฏิรูปสื่อสารมวลชน ให้มีความสำคัญและสนับสนุนการมีเสรีภาพของสื่อมวลชนในการรายงานข่าว แสดงความเห็นและวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาลอย่างเป็นธรรม โดยปราศจากอคติ ให้มีความสำคัญกับองค์กรวิชาชีพเพื่อการยกระดับมาตรฐานสื่อมวลชนทั้งส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ข้อปฏิบัติให้เอื้อต่อการประกอบธุรกิจสื่อสารมวลชน รักษาผลประโยชน์ของประชาชน ให้ได้รับข่าวสารที่เป็นประโยชน์ มีคุณภาพ มีสมดุล เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์รายการและเนื้อหาที่เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการ และสามารถตรวจสอบการทำงานของสื่อย้อนกลับอีกทั้งสร้างมาตรการในการเยียวยาผู้ได้รับความเสียหายจากผลกระทบจากข่าวสารที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือไร้จรรยาบรรณทางวิชาชีพ

ข้อ ๑๘.๖ ด้านนโยบายด้านสตรี เด็ก เยาวชนและผู้ด้อยโอกาสในสังคม

พรรคครูไทยเพื่อประชาชน ได้ตระหนักถึงความสำคัญของสตรี เด็ก เยาวชนและผู้ด้อยโอกาสในสังคม ให้โอกาสคนไทยทุกคนได้รับโอกาสอย่างเท่าเทียม ดำรงชีพอย่างมีความสุข

สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลก จึงได้กำหนดนโยบายด้านสตรี เด็ก เยาวชนและผู้ด้อยโอกาส ในสังคม ดังนี้

(๑) สนับสนุนให้มีองค์กรของรัฐเพื่อที่จะดูแลให้ความอนุเคราะห์ แก่ผู้ด้อยโอกาสในสังคม เช่น ผู้ที่ทุพพลภาพ ผู้ที่เกิดมาไม่สมบูรณ์และไม่สมบูรณ์อันเกิดจาก อุบัติเหตุให้มีความเป็นอยู่ที่ดีและอบอุ่น

(๒) สนับสนุนให้มีองค์กรของรัฐเพื่อที่จะดูแลเด็กอนาถาที่ถูกบิดา มารดาทอดทิ้งให้มีโอกาสได้อยู่ในสภาพที่ดีทางรัฐบาลจะสามารถจัดสรรหาไปได้อย่างเต็มความสามารถ

(๓) ให้การสนับสนุนบิดา มารดา หรือผู้ปกครองในการช่วยเหลือ ทางด้านการเงินในกรณีที่มีภาระเรื่องบุตรอย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะกรณีที่ยากจน หรือผู้ปกครอง ที่มีรายได้น้อยกว่าเกณฑ์มาตรฐานรัฐบาลจะต้องสนับสนุนให้เด็กไทยทุกคนมีความเป็นอยู่ที่ดีและมีโอกาส เข้าเรียนในโรงเรียนโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด

(๔) ออกกฎหมายลงโทษบิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่ทำทารุณกรรม และไม่เอาใจใส่ในการเลี้ยงดูบุตรหรือเด็กที่อยู่ในความอุปการะ

(๕) ให้การคุ้มครองการใช้แรงงานเด็กอย่างเข้มงวดโดยการใช้แรงงาน จะต้องได้รับการยินยอมจากบิดา มารดา หรือผู้ปกครองให้อยู่ในความดูแลของหน่วยงานของรัฐ และไม่ใช้แรงงานเด็กไปในทางที่ผิดและเกินกว่าเวลาที่กฎหมายระบุไว้

(๖) คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก เยาวชนและผู้ด้อยโอกาสในสังคมให้มีความเป็นอยู่ ในสังคมอย่างเป็นธรรมและมีอาชีพที่เหมาะสม

(๗) จัดหางานที่เหมาะสมและสงวนลิขสิทธิ์ของงานบางประเภทสำหรับสตรี เพื่อเปิดโอกาสให้สตรีมีโอกาสหางานทำได้มากขึ้น

(๘) ปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย เพื่อส่งเสริมให้หญิงและชายมีสิทธิเท่าเทียมกัน และขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี เพื่อให้สตรีมีสิทธิและเสรีภาพโดยสมบูรณ์ในการพัฒนาประเทศทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม

ข้อ ๑๘.๗ นโยบายด้านการต่อต้านยาเสพติดและโรคติดต่อที่รุนแรง

พรรคครูไทยเพื่อประชาชน ได้ตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการต่อต้านยาเสพติด และโรคติดต่อที่รุนแรงที่ให้โอกาสคนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้การต่อต้านยาเสพติดและโรคติดต่อ

ที่รุนแรงสามารถดำรงชีพอย่างมีความสุข สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลก จึงได้กำหนดนโยบายด้านการต่อต้านยาเสพติดและโรคติดต่อที่รุนแรง ดังนี้

(๑) ให้ความเข้มงวดกับชาวต่างชาติที่จะเดินทางเข้ามาภายในประเทศ ซึ่งอาจจะนำโรคร้ายแรงต่าง ๆ เข้ามาภายในประเทศได้

(๒) ให้ความสำคัญและเข้มงวดกับการนำเข้าสัตว์หรือพาหะต่าง ๆ ทุกชนิด จากต่างประเทศให้มากที่สุดซึ่งอาจจะเป็นพาหะร้ายแรงและเป็นอันตรายต่อการบริโภคภายในประเทศ

(๓) ให้เข้มงวดกับการนำเข้ายาปราบศัตรูพืชที่มีสารพิษเจือปน และการนำเข้าพืชหรือผลไม้จากต่างประเทศที่อาจจะก่อให้เกิดโรคติดต่อมีผลเสียต่อการเกษตรของประเทศ

(๔) ให้มีมาตรการลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างรุนแรงในกรณีที่สืบทราบได้ว่ามีส่วนพัวพันกับการผลิต การจำหน่าย และการเสพยาเสพติดให้โทษ

(๕) ให้ความสำคัญคุ้มครองและกักกันผู้ที่ติดยาเสพติด ใช้วิธีการแพทย์ให้เขาเหล่านั้นกลับสู่สภาพเดิม

(๖) สนับสนุนให้การประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพของทหาร และตำรวจตระเวนชายแดนในการป้องกันการนำเข้าและจำหน่ายประเภทยาเสพติดให้โทษตามแนวชายแดนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

(๗) ป้องกันและปราบปรามการนำเข้ายาเสพติดให้โทษทุกชนิดจากต่างประเทศอย่างเฉียบขาด

(๘) ป้องกันและปราบปรามการผลิต การจำหน่าย การเสพยาเสพติดให้โทษอย่างเฉียบขาด

ข้อ ๑๘.๘ นโยบายด้านการกีฬาและนันทนาการ

พรรคครูไทยเพื่อประชาชน ได้ตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการพัฒนา ด้านการกีฬาและนันทนาการที่ให้โอกาสคนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ด้านการกีฬาและนันทนาการ อย่างมีคุณภาพและคุณธรรมที่เท่าเทียม สามารถแข่งขันในระดับนานาชาติ ใช้ศักยภาพช่วยในการพัฒนา เศรษฐกิจของชาติ ให้ก้าวข้ามประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ดำรงชีพอย่างมีความสุข สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกจึงได้กำหนดนโยบายด้านการกีฬาและนันทนาการ ดังนี้

(๑) ส่งเสริมการกีฬาและรักกีฬาของชาติให้มีขวัญกำลังใจและความสามารถ อย่างแท้จริง เพื่อเขาเหล่านั้นจะได้สร้างชื่อให้กับประเทศชาติต่อไป

- (๒) ส่งเสริมให้มีสวนสาธารณะทุกแห่งที่มีผู้คนอาศัยอยู่หนาแน่น เพื่อเป็นปอดของธรรมชาติ
- (๓) ส่งเสริมให้มีสนามเด็กเล่นและสนามกีฬาทุกหมู่บ้านที่มีผู้คนอาศัยอยู่ ตามจำนวนที่ระบุไว้ในกฎหมาย
- (๔) สนับสนุนและส่งเสริมให้เอกชนมีสโมสรการกีฬาของตนเอง เพื่อให้องค์กรเหล่านั้นมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักและสามารถพัฒนาให้เป็นสโมสรระดับชาติได้
- (๕) ส่งเสริมให้ทุกจังหวัดมีสโมสรโดยรวมของจังหวัดและอำเภอ เพื่อให้ประชาชนทุกหมู่เหล่ามีโอกาสได้เป็นสมาชิกเพื่อฝึกซ้อมหรือเล่นกีฬาตามที่ตนเองชอบ
- (๖) ส่งเสริมและสนับสนุนการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ ของประชาชนโดยการสร้างสถานที่ฝึก สถานที่แข่งขัน และสถานที่พักผ่อนสาธารณะให้พอเพียง โดยเฉพาะในเมืองใหญ่

หมวด ๔

โครงสร้างการบริหารพรรคการเมือง และตำแหน่งต่าง ๆ ในพรรคการเมือง

ส่วนที่ ๑

โครงสร้างการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๑๙ โครงสร้างของพรรคครุไทยเพื่อประชาชน ประกอบด้วย

- (๑) คณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง
- (๒) คณะกรรมการสาขาพรรคการเมือง
- (๓) ผู้แทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๒๐ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมือง จำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรคการเมือง
- (๒) รองหัวหน้าพรรคการเมือง (มีมากกว่า ๑ คนได้)

- (๓) เลขธิการพรรคการเมือง
- (๔) รองเลขธิการพรรคการเมือง (มีมากกว่า ๑ คนได้)
- (๕) เภรัณญิกพรรคการเมือง
- (๖) ผู้ช่วยเภรัณญิกพรรคการเมือง (มีมากกว่า ๑ คนได้)
- (๗) นายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง
- (๘) ผู้ช่วยนายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง (มีมากกว่า ๑ คนได้)
- (๙) โฆษกพรรคการเมือง
- (๑๐) รองโฆษกพรรคการเมือง (มีมากกว่า ๑ คนได้)
- (๑๑) ผู้อำนวยการพรรคการเมือง
- (๑๒) รองผู้อำนวยการพรรคการเมือง (มีมากกว่า ๑ คนได้)
- (๑๓) กรรมการบริหารพรรคการเมืองตามนโยบายที่สำคัญ (มีมากกว่า ๑ คนได้)

ข้อ ๒๑ การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมืองโดยการลงคะแนนลับ ตามลำดับ ดังนี้

- (๑) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองตามข้อ ๒๐
- (๒) ให้ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองจนครบจำนวนตามที่กำหนดใน (๑) ซึ่งในการเสนอผู้เข้ารับการเลือกตั้งเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองแต่ละตำแหน่งต้องมีผู้เข้าร่วมประชุมรับรองไม่น้อยกว่าสิบคนและผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อต้องอยู่ในที่ประชุม

ข้อ ๒๒ กรรมการบริหารพรรคการเมืองต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมือง อายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปี มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่ได้รับการจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมือง หรือนับแต่วันที่ประชุมใหญ่พรรคการเมืองเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองชุดใหม่ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๓ ประธานสภาผู้แทนราษฎรและรองประธานสภาผู้แทนราษฎรจะเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองมิได้

ข้อ ๒๔ ความเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองสิ้นสุดลงเฉพาะตัว เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) อื่น ๆ ตามที่กฎหมายหรือข้อบังคับพรรคการเมืองกำหนด

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคการเมืองว่างลงตามวรรคหนึ่ง ให้หัวหน้าพรรคการเมือง แต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคการเมืองคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทน จนกว่าจะมีการเลือกตั้ง แทนตำแหน่งที่ว่างซึ่งต้องกระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง

ข้อ ๒๕ กรรมการบริหารพรรคการเมืองทั้งคณะพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ครบวาระการดำรงตำแหน่งตามข้อบังคับพรรคการเมือง

(๒) ความเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองของหัวหน้าพรรคการเมืองสิ้นสุดลง

ตามข้อ ๒๔

(๓) กรรมการบริหารพรรคการเมืองว่างลงเกินกึ่งหนึ่งของกรรมการบริหารพรรคการเมืองทั้งหมด

ในกรณีกรรมการบริหารพรรคการเมืองทั้งคณะพ้นจากตำแหน่งตาม (๒) ให้รองหัวหน้าพรรคการเมือง ตามลำดับทำหน้าที่แทนหัวหน้าพรรคการเมือง ถ้าไม่มีรองหัวหน้าพรรคการเมืองให้กรรมการ บริหารพรรคการเมืองที่เหลืออยู่ประชุมเลือกกรรมการบริหารพรรคการเมืองคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน และให้เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองชุดใหม่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กรรมการ บริหารพรรคการเมืองพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ

ในกรณีกรรมการบริหารพรรคการเมืองพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะยกเว้นตาม (๒) ให้เลือกตั้ง คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่กรรมการบริหารพรรคการเมือง พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ

ในกรณีที่มีเหตุให้กรรมการบริหารพรรคการเมืองพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะให้กรรมการบริหารพรรคการเมือง ที่พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการเลือกตั้งคณะกรรมการ บริหารพรรคการเมืองชุดใหม่

ข้อ ๒๖ คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคการเมืองให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย นโยบาย พรรคการเมืองข้อบังคับพรรคการเมือง และมติของที่ประชุมใหญ่พรรคการเมือง รวมตลอดทั้งระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของคณะกรรมการเลือกตั้ง

(๒) ควบคุมและกำกับดูแลมิให้สมาชิกพรรคการเมืองหรือผู้ดำรงตำแหน่งในพรรคการเมืองกระทำการในลักษณะที่อาจทำให้การเลือกตั้งหรือการเลือกมิได้เป็นไปโดยสุจริตหรือเที่ยงธรรมไม่ชอบด้วยกฎหมายหรืออาจเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลใดซึ่งสมัครเข้ารับเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภาไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

(๓) ให้ความเห็นชอบในการจัดทำแผนหรือโครงการที่จะดำเนินกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายพรรคการเมือง

(๔) ดำเนินการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายพรรคการเมือง

(๕) บริหารการเงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง ตลอดจนจัดทำบัญชีตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายพรรคการเมืองให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

(๖) ตรวจสอบและควบคุมมิให้มีการนำเงินหรือทรัพย์สินของพรรคการเมืองไปใช้จ่ายเพื่อการอื่นใดนอกจากที่กำหนดไว้ในกฎหมายพรรคการเมือง

(๗) กรณีพรรคการเมืองสิ้นสภาพความเป็นพรรคการเมืองหรือยุบพรรคการเมือง ยังคงต้องปฏิบัติหน้าที่อยู่จนกว่าการชำระบัญชีจะแล้วเสร็จ แต่จะดำเนินกิจกรรมทางการเมืองในนามพรรคการเมืองที่สิ้นสภาพความเป็นพรรคการเมืองหรือยุบพรรคการเมืองมิได้

(๘) ออกกฎระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรคการเมืองและข้อบังคับพรรคการเมือง

(๙) ควบคุมไม่ให้พรรคการเมือง และผู้ซึ่งพรรคการเมืองส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งใช้เงินวงเงินตามที่กฎหมายกำหนด

(๑๐) เลิกพรรคการเมือง สาขาพรรคการเมือง และตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

(๑๑) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๑๒) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจการต่าง ๆ ของพรรค และคณะกรรมการเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

ข้อ ๒๗ กรรมการบริหารพรรคการเมืองแต่ละตำแหน่งมีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรคการเมือง

(ก) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(ข) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรคตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว

(ง) เป็นผู้ลงนามประกาศ กฎระเบียบ มติของพรรคและคำสั่งพรรค

(จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมืองให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของพรรคได้โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นและให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรคการเมือง มีหน้าที่และอำนาจตามที่หัวหน้าพรรคการเมืองหรือคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองมอบหมาย

(๓) เลขานุการพรรคการเมืองมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมายและให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรคหรือรองหัวหน้าพรรค ในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และที่ประชุมใหญ่พรรค

(ง) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค

(๔) รองเลขานุการพรรคการเมือง มีหน้าที่และอำนาจตามที่เลขานุการพรรคการเมืองหรือคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองมอบหมาย

(๕) เภรัณูญิกพรรคการเมือง มีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สิน หนี้สินและงบการเงิน ของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๖) ผู้ช่วยற்றுญิกพรรคการเมือง มีหน้าที่และอำนาจตามที่ற்றுญิกพรรคการเมืองหรือคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองมอบหมาย

(๗) นายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครเข้าเป็นสมาชิกพรรคการเมือง และจัดทำทะเบียนสมาชิกพรรคการเมืองให้ตรงตามความเป็นจริงและต้องให้สมาชิกพรรคการเมืองตรวจดูได้โดยสะดวก สำนักงานใหญ่ของพรรคการเมืองรวมทั้งประกาศชื่อและนามสกุลของสมาชิกพรรคการเมืองให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปด้วย เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้อง

(๘) ผู้ช่วยนายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง มีหน้าที่และอำนาจตามที่นายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมืองหรือคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองมอบหมาย

(๙) โฆษกพรรคการเมืองมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(ก) แลกสมมติที่ประชุมของพรรคและแถลงกิจการต่าง ๆ ของพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๑๐) รองโฆษกพรรคการเมือง มีหน้าที่และอำนาจตามที่โฆษกพรรคการเมืองหรือคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองมอบหมาย

(๑๑) ผู้อำนวยการพรรคการเมือง มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับงานทั่ว ๆ ไปของพรรคการเมือง

(๑๒) รองผู้อำนวยการพรรคการเมือง มีหน้าที่และอำนาจตามที่ผู้อำนวยการพรรคการเมืองหรือคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองมอบหมาย

ส่วนที่ ๓

สาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๒๘ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมืองต้องดำเนินการให้มีสาขาพรรคการเมืองในแต่ละภาคตามบัญชีรายชื่อภาคและจังหวัดที่คณะกรรมการเลือกตั้งกำหนดอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขา โดยสาขาพรรคการเมืองแต่ละสาขาต้องมีสมาชิกพรรคการเมืองที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือเขตจังหวัดตั้งแต่ห้าร้อยคนขึ้นไป

ข้อ ๒๙ การจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง เมื่อเขตเลือกตั้งใดหรือเขตจังหวัดใดที่มีสมาชิกพรรคการเมืองที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเลือกตั้งหรือเขตจังหวัดนั้นตั้งแต่ห้าร้อยคนขึ้นไป สมาชิกพรรคการเมืองไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคนอาจจัดประชุมเพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคการเมือง กำหนดสถานที่ตั้ง

สาขาพรรคการเมือง และเมื่อหัวหน้าพรรคการเมืองให้ความเห็นชอบให้จัดตั้งสาขาพรรคการเมือง ให้หัวหน้าพรรคการเมืองแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่หัวหน้าพรรคการเมืองให้ความเห็นชอบให้จัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๓๐ คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองให้มีจำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าสาขาพรรคการเมือง
- (๒) รองหัวหน้าสาขาพรรคการเมือง
- (๓) เลขานุการสาขาพรรคการเมือง
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรคการเมือง
- (๕) เภรัญญิกสาขาพรรคการเมือง
- (๖) ผู้ช่วยเภรัญญิกสาขาพรรคการเมือง
- (๗) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรคการเมือง
- (๘) ผู้ช่วยนายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรคการเมือง
- (๙) โฆษกสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๓๑ กรรมการสาขาพรรคการเมืองต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมือง มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปี วาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๓๒ การเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองให้ดำเนินการในที่ประชุมจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองหรือที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง แล้วแต่กรณี ดังนี้

- (๑) ให้ที่ประชุมกำหนดจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองตามข้อ ๓๐
- (๒) เลือกหัวหน้าสาขาคเป็นลำดับแรกแล้วเลือกตำแหน่งอื่น ๆ จนครบตาม (๑)
- (๓) การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองจะต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสองคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองหรือที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๓ คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองมีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

- (๑) ดำเนินกิจกรรมของพรรคการเมืองให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย นโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และมติของที่ประชุมใหญ่พรรคการเมือง รวมตลอดทั้งระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๒) ส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การใช้สิทธิและเสรีภาพอย่างมีเหตุผลและมีความรับผิดชอบต่อสังคม และความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของปวงชนชาวไทย

(๓) ร่วมกับประชาชนในการหาแนวทางการพัฒนาประเทศ และการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมอย่างมีเหตุผลโดยคำนึงถึงความสมดุลระหว่างการพัฒนาด้านวัตถุกับการพัฒนาด้านจิตใจและความอยู่เย็นเป็นสุขของประชาชนประกอบกัน

(๔) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง รวมตลอดทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐและการดำเนินงานขององค์กรอิสระอย่างมีเหตุผล

(๕) ส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนมีความสามัคคีปรองดอง รู้จักยอมรับในความเห็นทางการเมืองโดยสุจริตที่แตกต่างและแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองโดยสันติวิธี เพื่อประโยชน์สุขของประเทศชาติและประชาชน

(๖) กิจกรรมอื่นอันจะยังประโยชน์ต่อการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมทั้งการพัฒนาพรรคการเมืองให้เป็นสถาบันทางการเมืองของประชาชน ทั้งนี้ ตามที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง

ข้อ ๓๔ กรรมการสาขาพรรคแต่ละตำแหน่งมีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

(๑) หัวหน้าสาขาพรรคการเมือง

(ก) จัดให้มีบัญชีรับและจ่ายเงินของสาขาพรรคการเมือง

(ข) จัดทำบัญชีรายชื่อพร้อมที่อยู่ของสมาชิกพรรคการเมืองที่มีภูมิลำเนาในเขตจังหวัด ซึ่งเป็นที่ตั้งของสาขาพรรคการเมือง

(ค) เป็นผู้แทนของสาขาพรรคและเป็นผู้รับผิดชอบในกิจกรรมทั้งปวงของสาขาพรรค

(ง) เป็นประธานของคณะกรรมการสาขาพรรค เรียกประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและเป็นประธานการประชุม

(จ) เรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรค และเป็นประธานของที่ประชุม ตลอดจนดำเนินการประชุม

(ฉ) มีสิทธิยับยั้งมติคณะกรรมการสาขาพรรค หรือคณะกรรมการอื่น ๆ ที่คณะกรรมการสาขาพรรคจัดตั้งขึ้นเพื่อขอให้มีการทบทวนมติในกรณีที่มีความจำเป็น แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสามวัน ซึ่งหากพ้นกำหนดดังกล่าวให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ

(ช) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมือง ให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของสาขาพรรคได้ โดยความเห็นชอบของกรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น และให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติของสาขาพรรค

(ซ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๒) รองหัวหน้าสาขาพรรคการเมือง มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าสาขาพรรคมอบหมาย

(๓) เลขานุการสาขาพรรคการเมือง มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

(ก) ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวง ของสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย และให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าสาขาพรรคในกิจการที่หัวหน้าสาขาพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เสนอรายงานต่อที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

(ง) กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานสาขาพรรค

(๔) รองเลขานุการสาขาพรรคการเมือง มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขานุการสาขาพรรคการเมือง หรือคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองมอบหมาย

(๕) เภรัณญิกสาขาพรรคการเมือง มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุมรายรับ - รายจ่ายบัญชีทรัพย์สิน หนี้สินและงบการเงินของสาขาพรรคการเมืองตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองกำหนด

(๖) ผู้ช่วยเภรัณญิกสาขาพรรคการเมือง มีหน้าที่และอำนาจตามที่เภรัณญิกสาขาพรรคการเมืองมอบหมาย

(๗) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค มีอำนาจรับผิดชอบทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค

(๘) ผู้ช่วยนายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรคการเมือง มีหน้าที่และอำนาจตามที่นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรคการเมืองมอบหมาย

(๙) โฆษกสาขาพรรคการเมือง มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

(ก) แลกเปลี่ยนที่ประชุมและกิจการต่าง ๆ ของสาขาพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

ข้อ ๓๕ ความเป็นกรรมการสาขาพรรคการเมืองสิ้นสุดลงเฉพาะตัว เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) อื่น ๆ ตามที่กฎหมายหรือข้อบังคับพรรคการเมืองกำหนด

เมื่อตำแหน่งกรรมการสาขาพรรคการเมืองว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ให้หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองแต่งตั้งกรรมการสาขาพรรคการเมืองคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทน จนกว่าจะมีการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างซึ่งต้องกระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง หากตำแหน่งหัวหน้าสาขาพรรคการเมืองว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ให้รองหัวหน้าสาขาพรรคการเมืองลำดับต้นทำหน้าที่แทนถ้าไม่มีรองหัวหน้าสาขาพรรคการเมือง ให้กรรมการสาขาพรรคการเมืองที่เหลืออยู่เลือกกรรมการสาขาพรรคการเมืองคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งหัวหน้าสาขาพรรคการเมืองแทนตำแหน่งที่ว่างภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง

ข้อ ๓๖ กรรมการสาขาพรรคการเมืองพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ เมื่อ

(๑) ครบวาระการดำรงตำแหน่งตามข้อบังคับพรรคการเมือง

(๒) กรรมการสาขาพรรคการเมืองว่างลงเกินกึ่งหนึ่งของกรรมการสาขาพรรคการเมืองทั้งหมด ในการเรียกประชุมใหญ่ เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองชุดใหม่ ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะให้คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองชุดใหม่

ในกรณีที่ไม่มีการสรรหาพรรคการเมืองเหลืออยู่ หรือมีแต่ไม่ยินยอมดำเนินการเลือกตั้ง คณะกรรมการสรรหาพรรคการเมืองชุดใหม่ คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองจะดำเนินการเอง หรือจะมอบหมายให้สมาชิกสภาพรรคจำนวนหนึ่งดำเนินการแทนก็ได้

ข้อ ๓๗ เมื่อดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคครบตามที่กำหนดในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ แล้ว หากต่อมาภายหลังมีสาขาพรรค การเมืองไม่ครบตามมาตรา ๓๓ ให้ดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองให้ครบตามมาตรา ๓๓ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่สาขาพรรคการเมืองมีจำนวนไม่ครบตามมาตรา ๓๓

ส่วนที่ ๔

ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๓๘ เขตเลือกตั้งในจังหวัดใดที่มีได้เป็นที่ตั้งสำนักงานใหญ่พรรคการเมืองหรือสาขาพรรคการเมือง ถ้ามีสมาชิกพรรคการเมืองซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเลือกตั้งในจังหวัดนั้นเกินหนึ่งร้อยคนพรรคการเมือง ต้องแต่งตั้งสมาชิกพรรคการเมืองซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเลือกตั้งในจังหวัดนั้นซึ่งมาจากการเลือก ของสมาชิกพรรคการเมืองเป็นตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดเพื่อดำเนินกิจกรรมของพรรคการเมือง ในเขตเลือกตั้งนั้น

ข้อ ๓๙ การแต่งตั้งตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด เมื่อเขตเลือกตั้งในเขตจังหวัดใด ที่มีสมาชิกพรรคการเมืองที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเลือกตั้งเกินหนึ่งร้อยคน ให้สมาชิกพรรคการเมือง ไม่น้อยกว่าห้าสิบคนจัดประชุมเพื่อดำเนินการเลือกตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดโดยในการลงคะแนน ให้สมาชิกพรรคการเมืองมีสิทธิลงคะแนนเลือกได้หนึ่งคน และเมื่อลงคะแนนเสร็จสิ้นแล้วให้นำคะแนน และประกาศผลการนับคะแนนแล้วรายงานชื่อสมาชิกพรรคการเมืองซึ่งได้รับคะแนนลำดับสูงสุดสามลำดับแรก ให้หัวหน้าพรรคการเมืองโดยเร็วและให้หัวหน้าพรรคการเมืองแต่งตั้งสมาชิกพรรคการเมืองที่ได้รับ คะแนนสูงสุดเรียงตามลำดับเป็นตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด ในกรณีที่คะแนนเท่ากันให้เป็นอำนาจ ของหัวหน้าพรรคการเมืองในการพิจารณาแต่งตั้ง และให้หัวหน้าพรรคการเมืองแจ้งให้นายทะเบียน พรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่แต่งตั้งตัวแทนสาขาพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ในกรณีที่ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดลำดับแรกไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้หัวหน้าพรรคการเมืองแต่งตั้งตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดที่ได้รับเลือกในลำดับถัดไป เป็นตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๔๐ ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมือง มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปี มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๔๑ ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดมีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจกรรมของพรรคการเมืองให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย นโยบาย พรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และมติของที่ประชุมใหญ่พรรคการเมือง รวมตลอดทั้งระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๒) ส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การใช้สิทธิและเสรีภาพอย่างมีเหตุผล และมีความรับผิดชอบต่อสังคม และความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของปวงชนชาวไทย

(๓) ร่วมกับประชาชนในการหาแนวทางการพัฒนาประเทศ และการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมอย่างมีเหตุผลโดยคำนึงถึงความสมดุลระหว่างการพัฒนาด้านวัตถุกับการพัฒนา ด้านจิตใจ และความอยู่เย็นเป็นสุขของประชาชนประกอบกัน

(๔) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง รวมตลอดทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐและการดำเนินงานขององค์กรอิสระอย่างมีเหตุผล

(๕) ส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนมีความสามัคคีปรองดอง รู้จักยอมรับในความเห็น ทางการเมืองโดยสุจริตที่แตกต่างและแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองโดยสันติวิธี เพื่อประโยชน์สุข ของประเทศชาติและประชาชน

(๖) กิจกรรมอื่นอันจะยังประโยชน์ต่อการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข รวมทั้งการพัฒนาพรรคการเมืองให้เป็นสถาบันทางการเมืองของประชาชน ทั้งนี้ ตามที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง

ข้อ ๔๒ ความเป็นตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดสิ้นสุดลง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) หัวหน้าพรรคการเมืองโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง
สั่งให้ออกจากการเป็นตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

หมวด ๕

การบริหารจัดการสาขาพรรคการเมือง
และตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๔๓ การบริหารจัดการสาขาพรรคการเมือง

- (๑) ให้มีการรับสมัครสมาชิกพรรคการเมือง
- (๒) ให้มีการจัดทำทะเบียนสมาชิกพรรคการเมืองในพื้นที่ที่รับผิดชอบของสาขาพรรคการเมือง
- (๓) ประกาศชื่อและนามสกุลของสมาชิกพรรคการเมืองให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

ข้อ ๔๔ การบริหารจัดการตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

- (๑) ให้มีการรับสมัครสมาชิกพรรคการเมือง
- (๒) ให้มีการจัดทำทะเบียนสมาชิกพรรคการเมืองในพื้นที่ที่รับผิดชอบของสาขาพรรคการเมือง
- (๓) ประกาศชื่อและนามสกุลของสมาชิกพรรคการเมืองให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

หมวด ๖

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่พรรคการเมือง

ข้อ ๔๕ คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคการเมืองอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ข้อ ๔๖ สมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิก ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือกรรมการบริหารพรรคการเมืองจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม ของจำนวนกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมด ที่มีอยู่ของพรรคการเมืองหรือไม่น้อยกว่าสองร้อยห้าสิบคน แล้วแต่จำนวนใดจะน้อยกว่า มีสิทธิเข้าชื่อกัน ยื่นคำร้องขอให้จัดการประชุมใหญ่วิสามัญของพรรคการเมืองได้

ข้อ ๔๗ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่พรรคการเมือง ประกอบด้วย

- (๑) กรรมการบริหารพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรคการเมืองทั้งหมด

(๒) ผู้แทนของสาขาพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสาขาพรรคการเมือง ซึ่งในจำนวนนี้จะต้องประกอบด้วยผู้แทนของสาขาพรรคการเมืองไม่น้อยกว่าสองสาขาซึ่งมาจากต่างภาคกัน

(๓) ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

(๔) สมาชิกพรรคการเมือง

ข้อ ๔๘ องค์ประชุมใหญ่ของพรรคการเมืองตามข้อ ๔๗ ต้องมีรวมกันทั้งหมดไม่น้อยกว่าสองร้อยห้าสิบคนการลงมติให้ถือเสียงข้างมากของที่ประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๔๙ ให้หัวหน้าพรรคการเมืองเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมให้รองหัวหน้าพรรคการเมืองลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคการเมืองไม่มาประชุมให้ที่ประชุมใหญ่เลือกกรรมการบริหารพรรคการเมืองคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขาธิการพรรคการเมืองเป็นเลขานุการที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ที่ประชุมใหญ่เลือกกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๐ การดำเนินกิจการดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมือง

(๑) การแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำประกาศอุดมการณ์ทางการเมืองของพรรคการเมืองหรือนโยบายของพรรคการเมือง

(๒) การแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรคการเมือง

(๓) การเลือกตั้งหัวหน้าพรรคการเมือง เลขาธิการพรรคการเมือง เภรัณยูิกพรรคการเมือง นายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง และกรรมการบริหารอื่นของพรรคการเมือง

(๔) การเลือกตั้งคณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง

(๕) ให้ความเห็นชอบรายงานการเงินและการดำเนินกิจการของพรรคการเมืองที่ได้ดำเนินการไปในรอบปีที่ผ่านมา

(๖) กิจการที่เสนอโดยคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองหรือหัวหน้าสาขาพรรคการเมือง

(๗) กิจการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง กฎหมายหรือข้อบังคับพรรคการเมืองการลงมติในที่ประชุมใหญ่ให้กระทำโดยเปิดเผย แต่การลงมติเลือกบุคคลตาม (๓) และ (๔) ให้ลงคะแนนลับ

ข้อ ๕๑ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกคราวให้หัวหน้าพรรคการเมืองแจ้งกำหนดการประชุมให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๕๒ คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคการเมืองอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ข้อ ๕๓ องค์ประกอบของที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง ประกอบด้วย

- (๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการสาขาพรรคการเมืองทั้งหมด
- (๒) สมาชิกสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๕๔ องค์ประชุมใหญ่ของสาขาพรรคการเมืองตามข้อ ๕๓ ต้องมีรวมกันทั้งหมดไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาร่วมประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕๕ ให้หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง ถ้าหัวหน้าสาขาพรรคการเมืองไม่มาประชุม ให้รองหัวหน้าสาขาพรรคการเมืองทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าสาขาพรรคการเมืองไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุมให้กรรมการสาขาพรรคการเมืองที่มาประชุมเลือกตั้งกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุมและให้เลขานุการสาขาพรรคการเมืองทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๕๖ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

- (๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง
- (๒) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองหรือกรรมการสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๕๗ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกคราวให้หัวหน้าสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันโดยให้ระบุวันเวลาและสถานที่ประชุมและระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๓

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๕๘ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองต้องมีกรรมการบริหารพรรคการเมืองมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองที่มีอยู่ในขณะนั้นซึ่งจะเป็นองค์ประชุมให้หัวหน้าพรรคการเมืองเป็นประธานที่ประชุมถ้าหัวหน้าพรรคการเมืองไม่อาจมาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองหัวหน้าพรรคการเมืองคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทนและให้เลขาธิการพรรคการเมืองเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคการเมืองไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขาธิการพรรคการเมืองคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๙ มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเป็นเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๔

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๖๐ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองต้องมีกรรมการสาขาพรรคการเมืองมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุมโดยให้หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองเป็นประธานในที่ประชุม หากหัวหน้าสาขาพรรคการเมืองไม่อาจปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองได้ให้รองหัวหน้าสาขาพรรคการเมืองทำหน้าที่แทนและให้เลขานุการสาขาพรรคการเมืองเป็นเลขานุการในที่ประชุมถ้าเลขานุการสาขาพรรคการเมืองไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองเลขานุการสาขาพรรคการเมืองทำหน้าที่แทน

ข้อ ๖๑ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองให้ถือเป็นเสียงข้างมาก

หมวด ๗

สมาชิกพรรคการเมือง

ข้อ ๖๒ สมาชิกพรรคการเมืองต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิดในกรณีเป็นผู้มีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติ
ต้องได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปี

(๓) ไม่เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งตามมาตรา ๙๘ (๑) (๒) (๓) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๔) (๑๕) (๑๗) หรือ (๑๘) ของรัฐธรรมนูญ

(๔) ไม่เป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นหรือผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมืองอื่นหรือผู้แจ้งการเตรียมการจัดตั้งพรรคการเมือง

ข้อ ๖๓ ถ้าสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมืองให้ยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคการเมืองด้วยตนเองพร้อมด้วยเอกสารประกอบตามที่พรรคการเมืองกำหนดสมาชิกภาพของสมาชิกพรรคการเมืองเริ่มตั้งแต่ได้ชำระค่าบำรุงพรรคการเมือง

ข้อ ๖๔ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคการเมืองสิ้นสุดลง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๖๒ เว้นแต่เป็นกรณีมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙๖ (๑) ของรัฐธรรมนูญและเป็นการบวชตามประเพณีนิยม แต่ในระหว่างมีลักษณะต้องห้ามดังกล่าวจะใช้สิทธิในฐานะสมาชิกพรรคการเมืองมิได้

(๔) ไม่ชำระค่าบำรุงพรรคการเมืองเป็นเวลาสองปีติดต่อกัน

(๕) พรรคการเมืองมีมติให้ออกเพราะกระทำผิดวินัยหรือจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงหรือมีเหตุร้ายแรงอื่น

(๖) พรรคการเมืองสิ้นสภาพความเป็นพรรคการเมือง หรือยุบพรรคการเมือง

การลาออกจากสมาชิกพรรคการเมืองตามวรรคหนึ่ง (๒) ให้ถือว่าสมบูรณ์เมื่อได้ยื่นใบลาออกต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมืองหรือนายทะเบียนพรรคการเมือง

การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามวรรคหนึ่ง (๕) หากสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมติของพรรคการเมืองต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคการเมือง

ข้อ ๖๕ สมาชิกพรรคการเมืองมีสิทธิต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรคการเมือง

(๒) ได้รับการคัดเลือกให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค

(๓) ได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงานหรือคณะกรรมการ
สาขาพรรคการเมือง ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด หรืออนุกรรมการในคณะต่าง ๆ
หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนที่ปรึกษาพรรคการเมือง

(๔) อื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นแต่ละกรณีไป

ข้อ ๖๖ สมาชิกพรรคการเมืองมีหน้าที่และความรับผิดชอบต่อพรรคการเมือง ดังต่อไปนี้

(๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรค และให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรค
ด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรคในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน

(๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับ
และให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจ และบริสุทธิ์ใจเพื่อความก้าวหน้าของพรรค

(๓) ปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับของพรรคอย่างเคร่งครัด ให้การสนับสนุน
นโยบายและมติของพรรคอย่างจริงจัง

(๔) ร่วมกิจกรรมทางการเมืองของพรรคด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ

ข้อ ๖๗ ความรับผิดชอบของพรรคการเมืองต่อสมาชิกพรรคการเมือง ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาท
ทางการเมืองและเข้าสู่การบริหารประเทศตามนโยบายของพรรคเพื่อบรรลุเป้าหมายตามอุดมการณ์

(๒) ส่งเสริมสภาพของสมาชิก ให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเอง
และครอบครัวและจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เพื่อสมานสามัคคีระหว่างมวลสมาชิกทั่วประเทศ

(๓) ให้สวัสดิการคุ้มครองจากอิทธิพล อำนาจมืด และส่งเสริมอาชีพให้กับมวลสมาชิก

(๔) ให้ความสำคัญแก่มวลสมาชิกพรรคทุกท่านอย่างเต็มรูปแบบ โดยให้ถือว่า
สมาชิกพรรคการเมืองเป็นบุคคลสำคัญและเป็นองค์กรหลักของพรรค

หมวด ๘

มาตรฐานทางจริยธรรมของสมาชิกพรรคการเมือง

และกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ส่วนที่ ๑

มาตรฐานทางจริยธรรมอันเป็นอุดมการณ์

ข้อ ๖๘ ต้องยึดมั่นและธำรงไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์
ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ข้อ ๖๙ ต้องพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ เอกราช อธิปไตย บูรณภาพแห่งอาณาเขต และเขตที่ประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตย เกียรติภูมิและผลประโยชน์ของชาติ ความมั่นคงของรัฐและความสงบเรียบร้อยของประชาชน

ข้อ ๗๐ ต้องถือผลประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน

ข้อ ๗๑ ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ เพื่อตนเอง หรือผู้อื่น หรือมีพฤติการณ์ที่รู้เห็นหรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้ตำแหน่งหน้าที่ของตนแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ

ข้อ ๗๒ ต้องไม่ขอลาไม่เรียก ไม่รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดในประการที่อาจทำให้กระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่

ข้อ ๗๓ ต้องไม่รับของขวัญของกำนัล ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด เว้นแต่เป็นการรับจากการให้ โดยธรรมจรรยา และการรับที่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับให้รับได้

ส่วนที่ ๒

มาตรฐานทางจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก

ข้อ ๗๔ ไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวม ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

ข้อ ๗๕ ยึดมั่นหลักนิติธรรม และประพฤติตนอยู่ในกรอบศีลธรรมอันดีของประชาชน

ข้อ ๗๖ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความยุติธรรม เป็นอิสระ เป็นกลาง และปราศจากอคติโดยไม่หวั่นไหว ต่ออิทธิพล กระแสสังคม หรือแรงกดดันอันมิชอบด้วยกฎหมาย โดยคำนึงถึงสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมแห่งสถานภาพ

ข้อ ๗๗ รักษาไว้ซึ่งความลับในการประชุม การพิจารณาวินิจฉัย รวมทั้งเคารพต่อมติ ของที่ประชุมฝ่ายข้างมาก และเหตุผลของทุกฝ่ายอย่างเคร่งครัด

ข้อ ๗๘ ให้ข้อมูลข่าวสารตามข้อเท็จจริงแก่ประชาชนหรือสื่อมวลชนอันอยู่ในความรับผิดชอบของตน ถูกต้องครบถ้วนและไม่บิดเบือน

ข้อ ๗๙ ไม่ให้คำปรึกษาแก่บุคคลภายนอก หรือแสดงความคิดเห็น หรือข้อมูลต่อสื่อสาธารณะ หรือสาธารณชนในเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณา อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสียความเป็นธรรม แก่การปฏิบัติหน้าที่ เว้นแต่เป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายขององค์กร

ข้อ ๘๐ ไม่กระทำการใดที่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อเกียรติศักดิ์ของการดำรงตำแหน่ง

ข้อ ๘๑ ไม่ปล่อยปละละเลยหรือยินยอมให้บุคคลในครอบครัวหรือบุคคลที่อยู่ในกำกับดูแล หรือความรับผิดชอบของตน เรียก รับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากคู่กรณี หรือจากบุคคลอื่นใดในประการที่อาจทำให้กระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตน

ข้อ ๘๒ ไม่คบหาสมาคมกับคู่กรณี ผู้ประพฤติผิดกฎหมาย ผู้มีอิทธิพล หรือผู้มีความประพฤติ หรือผู้มีชื่อเสียงในทางเสื่อมเสีย อันอาจกระทบกระเทือนต่อความเชื่อถือศรัทธาของประชาชน ในการปฏิบัติหน้าที่

ข้อ ๘๓ ไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ จนเป็นเหตุทำให้ ผู้ถูกกระทำได้รับความเดือดร้อนเสียหายหรือกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ โดยผู้ถูกกระทำอยู่ในภาวะ จำต้องยอมรับในการกระทำนั้นไม่นำความสัมพันธ์ทางเพศที่ตนมีต่อบุคคลใดมาเป็นเหตุหรือมีอิทธิพลครอบงำ ให้ใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติหน้าที่อันเป็นคุณหรือโทษแก่บุคคลใด

ส่วนที่ ๓

จริยธรรมทั่วไป

ข้อ ๘๔ ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ และยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรม โปร่งใสและตรวจสอบได้ และปฏิบัติตามกฎหมาย โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติและความผาสุก ของประชาชนโดยรวม

ข้อ ๘๕ ดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของพรรคการเมืองอย่างประหยัด คุ่มค่า โดยระมัดระวัง มิให้เสียหาย หรือสิ้นเปลืองโดยไม่จำเป็น

ข้อ ๘๖ รักษาความลับของพรรคการเมือง และระเบียบแบบแผนของพรรคการเมือง

ข้อ ๘๗ ดำเนินการอื่นให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และระบบคุณธรรม รวมทั้งส่งเสริม และสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

ส่วนที่ ๔

การฝ่าฝืนและไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม

ข้อ ๘๘ การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมใน ส่วนที่ ๑ ให้ถือว่า มีลักษณะร้ายแรง การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมใน ส่วนที่ ๒ และส่วนที่ ๓ จะถือว่า มีลักษณะร้ายแรงหรือไม่ ให้พิจารณาถึงพฤติกรรมการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ เจตนาและความร้ายแรง ของความเสียหายที่เกิดจากการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ นั้น

ข้อ ๘๙ การดำเนินการแก่บุคคลใดว่ากระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมนี้ให้เป็นไปตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ กฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการนั้น

หมวด ๙

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรคการเมืองเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชีรายชื่อและการคัดเลือกบุคคลซึ่งพรรคการเมืองเห็นสมควรจะเสนอให้ได้รับพิจารณาแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๙๐ เมื่อมีกรณีต้องสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้ง พรรคการเมืองต้องจัดให้มีคณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๙๑ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเป็นคณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งมีจำนวนสิบเอ็ดคนประกอบด้วย

- (๑) กรรมการบริหารพรรคการเมืองจำนวนสี่คน
- (๒) หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองซึ่งมาจากภาคละหนึ่งสาขา
- (๓) ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดจำนวนสามคน

ข้อ ๙๒ ในการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งในการเลือกตั้งทั่วไปครั้งแรกที่มีขึ้นภายหลังจากวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ ใช้บังคับ ให้คณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งตามข้อ ๙๑ ประกอบด้วย กรรมการบริหารพรรคการเมืองจำนวนสี่คน และตัวแทนสมาชิกที่พรรคการเมืองเลือกจำนวนเจ็ดคน

ข้อ ๙๓ การเลือกตั้งคณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่พรรคการเมืองโดยการลงคะแนนลับ

ส่วนที่ ๒

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรคการเมือง

เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๙๔ พรรคการเมืองซึ่งประสงค์จะส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งใด ต้องมีสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดที่มีเขตพื้นที่รับผิดชอบในเขตเลือกตั้งนั้น

การส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งใด ให้พรรคการเมืองส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งจากผู้ซึ่งได้รับเลือกจากสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดที่มีเขตพื้นที่รับผิดชอบในเขตเลือกตั้งนั้นเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๙๕ การสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ให้ดำเนินการตามวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คณะกรรมการสรรหากำหนดวัน เวลา และสถานที่ในการสมัครเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งและประกาศให้สมาชิกพรรคการเมืองทราบเป็นการทั่วไป

(๒) เมื่อพ้นกำหนดเวลารับสมัครตาม (๑) ให้คณะกรรมการสรรหาตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครในแต่ละเขตเลือกตั้ง แล้วส่งรายชื่อผู้สมัครให้สาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดที่มีพื้นที่รับผิดชอบในเขตเลือกตั้งนั้น

(๓) เมื่อสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดได้รับรายชื่อผู้สมัครจากคณะกรรมการสรรหาแล้ว ให้หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดจัดการประชุมสมาชิกพรรคการเมืองเพื่อลงคะแนนเลือกผู้สมัครตามรายชื่อที่คณะกรรมการสรรหาส่งมา

(๔) การประชุมสาขาพรรคการเมืองต้องมีสมาชิกพรรคการเมืองมาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน หรือการประชุมตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคน โดยในการลงคะแนนให้สมาชิกมีสิทธิลงคะแนนเลือกได้หนึ่งคน และเมื่อลงคะแนนเลือกเสร็จสิ้นแล้ว ให้นำคะแนนและประกาศผล การนับคะแนนของสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดในเขตเลือกตั้งนั้น แล้วรายงานรายชื่อผู้สมัครซึ่งได้รับคะแนนลำดับสูงสุดสองลำดับแรกให้คณะกรรมการสรรหาโดยเร็ว ในกรณีที่มีผู้มีคะแนนเท่ากันมากกว่าจำนวนดังกล่าว ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการสรรหาในการจัดเรียงลำดับ

(๕) ให้คณะกรรมการสรรหาส่งรายชื่อผู้สมัครซึ่งได้รับคะแนนของแต่ละเขตเลือกตั้งให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองพิจารณาให้ความเห็นชอบโดยพิจารณาจากผู้มีคะแนนสูงสุดของแต่ละเขตเลือกตั้ง หากคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองไม่เห็นชอบ ให้แสดงผลและให้พิจารณาผู้สมัครซึ่งได้คะแนนในลำดับถัดไปเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง ในกรณีที่คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองไม่เห็นชอบกับรายชื่อที่สาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดส่งมาทั้งหมดให้คณะกรรมการ

บริหารพรรคการเมืองและคณะกรรมการสรรหาประชุมร่วมกัน หากที่ประชุมร่วมกันมีมติเห็นชอบกับรายชื่อผู้สมัครผู้ใด ให้เสนอรายชื่อนั้นเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง แต่ถ้าที่ประชุมร่วมกันมีมติไม่เห็นชอบกับรายชื่อผู้สมัครที่สาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดส่งมาทั้งหมด ให้คณะกรรมการสรรหาแจ้งเหตุผลให้หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดในเขตเลือกตั้งนั้นทราบ และให้ดำเนินการตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) จนกว่าจะได้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งนั้น

ส่วนที่ ๓

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรคการเมือง

เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ

ข้อ ๙๖ การส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อให้พรรคการเมืองจัดทำบัญชีรายชื่อเพื่อส่งให้สาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดโดยให้คำนึงถึงผู้สมัครรับเลือกตั้งจากภูมิภาคต่าง ๆ และความเท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิงด้วย

ข้อ ๙๗ การสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อให้ดำเนินการตามวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คณะกรรมการสรรหากำหนดวัน เวลา และสถานที่ในการเสนอรายชื่อบุคคลเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง และมีหนังสือแจ้งไปยังคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง หัวหน้าสาขาพรรคการเมือง ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด และประกาศให้สมาชิกทราบเป็นการทั่วไป

(๒) เมื่อพ้นกำหนดเวลาเสนอรายชื่อจากกรรมการบริหารพรรคการเมือง หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองและตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดตาม (๑) ให้คณะกรรมการสรรหาตรวจสอบคุณสมบัติและจัดทำบัญชีรายชื่อไม่เกินหนึ่งร้อยห้าสิบลายชื่อ โดยคำนึงถึงผู้สมัครรับเลือกตั้งจากภูมิภาคต่าง ๆ และความเท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิง แล้วส่งบัญชีรายชื่อดังกล่าวไปยังสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

(๓) ให้หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดจัดการประชุมเพื่อให้สมาชิกลงคะแนนเลือกบุคคลในบัญชีรายชื่อตาม (๒) โดยให้สมาชิกลงคะแนนเลือกได้คนละไม่เกินสิบห้ารายชื่อ โดยการประชุมสาขาพรรคการเมืองต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน หรือการประชุมตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคน

เมื่อลงคะแนนเลือกเสร็จสิ้นแล้ว ให้หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด ประกาศผลการนับคะแนนของสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดนั้น แล้วรายงานไปยังคณะกรรมการสรรหาโดยเร็ว

(๔) ให้คณะกรรมการสรรหาจัดทำบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้ง โดยเรียงลำดับ ตามผลรวมของคะแนนที่ได้รับจากสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดตาม (๓) ในกรณีที่หัวหน้าพรรคการเมืองประสงค์จะเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชี รายชื่อให้หัวหน้าพรรคการเมืองอยู่ในบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งลำดับที่หนึ่งและให้เรียงลำดับรายชื่อ ตามผลคะแนนดังกล่าวในลำดับถัดไปจนครบจำนวน ในกรณีที่คะแนนของบุคคลตามบัญชีรายชื่อเท่ากัน ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการสรรหาในการจัดเรียงลำดับ

(๕) ให้คณะกรรมการสรรหาส่งบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งตาม (๔) ให้คณะกรรมการ บริหารพรรคการเมืองพิจารณาให้ความเห็นชอบ หากคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองไม่เห็นชอบ ให้ดำเนินการตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) จนกว่าจะได้บัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้ง

เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสมาชิก ในกรณีที่สมาชิกผู้ใดมีภูมิลำเนา อยู่ในเขตเลือกตั้งที่ยังมิได้มีการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด ให้ถือว่าสมาชิกผู้นั้นเป็นสมาชิกซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเลือกตั้งของสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทน พรรคการเมืองประจำจังหวัดที่มีเขตเลือกตั้งใกล้เคียงตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองกำหนด

ส่วนที่ ๔

ช้อยกเว้นในการส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๙๘ ในการเลือกตั้งทั่วไป การส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง และแบบบัญชีรายชื่อ ให้ดำเนินการสรรหาตามวิธีการที่กำหนดในข้อ ๙๕ และข้อ ๙๗ เว้นแต่กรณี ที่เป็นการส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งสำหรับการเลือกตั้งแทน การเลือกตั้งที่เป็นโมฆะ หรือการเลือกตั้งใหม่ในกรณีที่ไม่มีผู้ใดได้รับเลือกตั้งหรือกรณีผู้สมัครตาย ก่อนปิดการรับสมัครรับเลือกตั้งให้คณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งและคณะกรรมการบริหาร พรรคการเมืองเป็นผู้พิจารณาร่วมกัน

ส่วนที่ ๕

การคัดเลือกบุคคลซึ่งพรรคการเมืองเห็นสมควรจะเสนอให้ได้รับพิจารณา

แต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี

ข้อ ๙๙ กรณีที่มีการเลือกตั้งทั่วไปให้พรรคประกาศให้สมาชิกทราบเป็นการทั่วไปเพื่อเชิญชวนให้กรรมการบริหารพรรคการเมือง กรรมการสาขาพรรคการเมือง ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด และสมาชิกพรรคการเมือง เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรจะเสนอให้ได้รับการพิจารณาแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีต่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองภายในระยะเวลาที่กำหนด และให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

พิจารณาคัดเลือกบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กฎหมายกำหนดและเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ ซื่อสัตย์สุจริต มีคุณธรรมจริยธรรม จากรายชื่อบุคคลที่กรรมการบริหารพรรคการเมือง กรรมการสาขาพรรคการเมือง ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด หรือสมาชิกพรรคการเมืองเสนอมา เพื่อเสนอให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาให้ความเห็นชอบแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีไม่เกินสามรายชื่อ และแจ้งให้คณะกรรมการการเลือกตั้งก่อนปิดการรับสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

พรรคการเมืองจะไม่เสนอรายชื่อบุคคลซึ่งพรรคการเมืองเห็นสมควรจะเสนอให้ได้รับพิจารณาแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีก็ได้

ข้อ ๑๐๐ การเสนอชื่อบุคคลตามข้อ ๙๙ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องมีหนังสือยินยอมของบุคคลซึ่งได้รับการเสนอชื่อโดยมีรายละเอียดตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด

(๒) ผู้ได้รับการเสนอชื่อต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามที่จะเป็นรัฐมนตรีตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด และไม่เคยทำหนังสือยินยอมตาม (๑) ให้พรรคการเมืองอื่นในการเลือกตั้งคราวนั้น การเสนอชื่อบุคคลใดที่มีได้เป็นไปตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าไม่มีการเสนอชื่อบุคคลนั้น

หมวด ๑๐

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกบุคคลดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ข้อ ๑๐๑ กรณีที่จะมีการแต่งตั้งบุคคลเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ให้พรรคประกาศให้สมาชิกทราบเป็นการทั่วไปเพื่อเชิญชวน ให้กรรมการบริหารพรรคการเมือง กรรมการสาขาพรรคการเมือง

ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด และสมาชิกพรรคการเมือง เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรจะเสนอให้ได้รับการพิจารณาแต่งตั้งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองภายในระยะเวลาที่กำหนด และให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองพิจารณาคัดเลือกบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กฎหมายกำหนด และเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ ซื่อสัตย์สุจริต มีคุณธรรมจริยธรรม จากรายชื่อบุคคลที่กรรมการบริหารพรรคการเมือง กรรมการสาขาพรรคการเมือง ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด หรือสมาชิกพรรคการเมือง เสนอมา เพื่อแต่งตั้งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

หมวด ๑๑

การบริหารการเงินและทรัพย์สิน และการจัดทำบัญชีของพรรคการเมือง

สาขาพรรคการเมือง และตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๑๐๒ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองมีหน้าที่บริหารการเงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง ตลอดจนจัดให้มีการทำบัญชีให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

ให้หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองและตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด จัดให้มีบัญชีรับและจ่ายเงินของสาขาพรรคการเมืองหรือที่ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดได้รับหรือจ่าย โดยบันทึกบัญชีให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รายการนั้นเกิดขึ้น และสรุปรายงานให้พรรคการเมืองทราบเป็นประจำทุกสิ้นเดือนและปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานสาขาพรรคหรือที่ทำการตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองและตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด จัดให้มีการทำบัญชีรายชื่อพร้อมที่อยู่ของสมาชิกที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัด ซึ่งเป็นที่ตั้งของสาขาพรรคการเมืองหรือในเขตจังหวัดที่ตนเป็นตัวแทน และปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานสาขาของพรรคหรือที่ทำการตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๑๐๓ การลงรายการบัญชีของพรรคการเมืองต้องมีเอกสารประกอบการลงบัญชีที่ถูกต้องครบถ้วน โดยต้องจัดทำภายในระยะเวลา ดังนี้

(๑) การลงบัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับและแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย และบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่รายการนั้นเกิดขึ้น

(๒) บัญชีแยกประเภทและบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่รายการนั้นเกิดขึ้น

หมวด ๑๒

รายได้ของพรรคการเมือง

และอัตราค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมือง

ข้อ ๑๐๔ พรรคการเมืองอาจมีรายได้ ดังนี้

- (๑) เงินทุนประเดิมของพรรคการเมือง
- (๒) เงินค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมือง
- (๓) เงินที่ได้จากการจำหน่ายสินค้าหรือบริการของพรรคการเมือง
- (๔) เงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดที่ได้จากการจัดกิจกรรมระดมทุนของพรรคการเมือง
- (๕) เงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดที่ได้จากการรับบริจาค
- (๖) เงินอุดหนุนจากกองทุนเพื่อพัฒนาพรรคการเมือง
- (๗) ดอกผลของเงินและรายได้จากทรัพย์สินของพรรค

ส่วนที่ ๑

การหารายได้จากการจำหน่ายสินค้า

ข้อ ๑๐๕ การจำหน่ายสินค้าหรือบริการต้องไม่มุ่งแสวงหาผลกำไรมาแบ่งปันกันในทางธุรกิจ โดยราคาหรือค่าตอบแทนจากการจำหน่ายสินค้าหรือการให้บริการจะต้องคำนึงถึงราคาตามปกติในท้องถิ่นนั้น

ข้อ ๑๐๖ สถานที่จำหน่ายสินค้าหรือบริการ ได้แก่ ที่ตั้งสำนักงานใหญ่พรรคการเมือง ที่ตั้งสำนักงานสาขาพรรคการเมือง บริเวณสถานที่จัดกิจกรรมระดมทุน บริเวณสถานที่จัดประชุมใหญ่ ประจำปีของพรรคการเมือง สาขาพรรคการเมือง หรือสถานที่ทำการตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๑๐๗ เมื่อพรรคการเมืองดำเนินการจำหน่ายสินค้าหรือบริการ ให้หัวหน้าพรรคการเมือง จัดทำทะเบียนสินค้าหรือบริการ ซึ่งประกอบด้วย รายการ จำนวนเงิน หรือมูลค่าของสินค้า หรืออัตราค่าบริการแต่ละประเภทให้ครบถ้วนและถูกต้อง

ข้อ ๑๐๘ การจำหน่ายสินค้าหรือบริการ ให้บันทึกบัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และให้แสดงในงบการเงินประจำปีของพรรคการเมืองให้ครบถ้วนและถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๑๐๙ การจำหน่ายสินค้าหรือบริการต้องไม่กระทำในช่วงเก้าสิบวันก่อนวันครบอายุของสภาผู้แทนราษฎรจนถึงวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในกรณีการเลือกตั้งทั่วไปอันเนื่องมาจาก

ครบอายุของสภาผู้แทนราษฎร และต้องไม่กระทำในช่วงที่มีพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจนถึงวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และในกรณีที่เป็นารเลือกตั้งอันเนื่องมาจากเหตุอื่นนอกจากการครบอายุของสภาผู้แทนราษฎร

ส่วนที่ ๒

การจัดกิจกรรมระดมทุน

ข้อ ๑๑๐ การจัดกิจกรรมระดมทุนของพรรคการเมืองต้องกระทำโดยเปิดเผยและแสดงวัตถุประสงค์ว่าเป็นการระดมทุนของพรรคการเมืองอย่างชัดเจน

ข้อ ๑๑๑ สถานที่จัดกิจกรรมระดมทุน ได้แก่ ที่ตั้งสำนักงานใหญ่พรรคการเมือง ที่ตั้งสำนักงานสาขาพรรคการเมือง บริเวณสถานที่จัดประชุมใหญ่ประจำปีของพรรคการเมือง สาขาพรรคการเมืองสถานที่ทำการตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด หรือสถานที่พรรคการเมืองเห็นสมควร

ข้อ ๑๑๒ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่จัดกิจกรรมระดมทุนสิ้นสุดลง ให้หัวหน้าพรรคการเมืองจัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมระดมทุน และจำนวนเงินที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมระดมทุน และให้หัวหน้าพรรคการเมืองประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป พร้อมทั้งแจ้งให้นายทะเบียนทราบด้วย

ข้อ ๑๑๓ การจัดกิจกรรมระดมทุนให้บันทึกบัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับและนำไปแสดงในงบการเงินประจำปีของพรรคการเมืองให้ครบถ้วนและถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๑๑๔ การจัดกิจกรรมระดมทุนต้องไม่กระทำในช่วงเก้าสิบวันก่อนวันครบอายุของสภาผู้แทนราษฎรจนถึงวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในกรณีการเลือกตั้งทั่วไปอันเนื่องมาจากครบอายุของสภาผู้แทนราษฎร และต้องไม่กระทำในช่วงที่มีพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจนถึงวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และในกรณีที่เป็นารเลือกตั้งอันเนื่องมาจากเหตุอื่นนอกจากครบอายุของสภาผู้แทนราษฎร

ส่วนที่ ๓

การรับบริจาคของพรรคการเมือง

ข้อ ๑๑๕ ให้หัวหน้าพรรคการเมืองและเหรัญญิกพรรคการเมืองเปิดบัญชีกับธนาคารพาณิชย์ โดยระบุชื่อเจ้าของบัญชีในนามของพรรคการเมืองนั้น และให้หัวหน้าพรรคการเมืองแจ้งหมายเลขบัญชี

ของบัญชีเงินฝากและจำนวนเงินที่เปิดบัญชีของทุกบัญชีให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่เปิดบัญชีดังกล่าว

ข้อ ๑๑๖ กรณีรับบริจาคเป็นเงินสดให้หัวหน้าพรรคการเมืองและเหรัญญิกพรรคการเมือง นำเงินฝากไว้ในบัญชีธนาคารพาณิชย์ตามข้อ ๑๑๕ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับบริจาคเป็นตัวแลกเปลี่ยน หรือเช็คจะต้องไม่ถูกปฏิเสธการจ่ายเงิน จึงถือได้ว่าเป็นการบริจาคแก่พรรคการเมือง

ข้อ ๑๑๗ เมื่อมีการบริจาคให้ผู้รับบริจาคจัดทำบันทึกการรับบริจาคให้แล้วเสร็จภายในสามวัน นับแต่วันที่ได้รับบริจาคและให้จัดส่งบันทึกการรับบริจาคพร้อมเงิน ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ให้แก่พรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับบริจาค

ถ้าหากทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดมีอาจนำส่งแก่พรรคการเมืองได้ ให้ผู้รับบริจาคแจ้งรายละเอียด เกี่ยวกับการรับบริจาคมานั้นให้พรรคการเมืองทราบ

ข้อ ๑๑๘ เมื่อพรรคการเมืองได้รับหลักฐานตามข้อ ๑๑๗ ให้ออกใบเสร็จรับเงินหรือหลักฐาน การรับบริจาคทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดภายในวันที่ได้รับบริจาคแล้วจัดส่งใบเสร็จรับเงินหรือหลักฐาน การรับบริจาคให้แก่ผู้บริจาคภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ออกหลักฐานนั้น

ข้อ ๑๑๙ ให้พรรคการเมืองบันทึกการรับบริจาคไว้ในบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค ของพรรคการเมืองให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เกิดรายการ โดยอย่างน้อยต้องมีรายการ ดังนี้

- (๑) ชื่อ ที่อยู่ของพรรคการเมือง
- (๒) ชื่อตัว ชื่อสกุล และที่อยู่ของผู้บริจาค
- (๓) ชื่อตัว ชื่อสกุล และตำแหน่งผู้รับบริจาค
- (๔) วัน เดือน ปีที่รับบริจาค
- (๕) รายละเอียดการรับบริจาค
- (๖) จำนวนเงินหรือมูลค่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
- (๗) เอกสารอ้างอิง
- (๘) ลายมือชื่อหัวหน้าพรรคการเมืองและเหรัญญิกพรรคการเมือง

ข้อ ๑๒๐ ให้หัวหน้าพรรคการเมืองประกาศบัญชีรายชื่อผู้บริจาค จำนวนเงิน รายการทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่ได้รับบริจาคที่มีมูลค่าไม่น้อยกว่าห้าพันบาท พร้อมทั้งวัตถุประสงค์ของการบริจาค

เพื่อให้ประชาชนทราบเป็นประจำทุกสิ้นเดือนแล้วแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ประกาศ

การตีราคาทรัพย์สิน หรือการประเมินมูลค่าประโยชน์อื่นใดที่ได้รับบริจาคให้คำนวณ ราคาทรัพย์สินอัตราเช่า ค่าตอบแทนหรือค่าของสิทธิที่รับตามปกติทางการค้าในท้องถิ่น

ข้อ ๑๒๑ บุคคลใดจะบริจาคเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดให้แก่พรรคการเมือง มีมูลค่าเกินสิบล้านบาทต่อพรรคการเมืองต่อปีมิได้ และในกรณีที่บุคคลนั้นเป็นนิติบุคคล การบริจาคทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดให้แก่พรรคการเมืองไม่ว่าพรรคเดียวหรือหลายพรรคเกินปีละห้าล้านบาทต้องแจ้งให้ ที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นทราบในการประชุมใหญ่คราวต่อไปหลังจากบริจาคแล้ว

พรรคการเมืองจะรับบริจาคเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินพรรคหนึ่งมิได้

ส่วนที่ ๔

อัตราค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมือง

ข้อ ๑๒๒ สมาชิกพรรคการเมืองต้องชำระค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมืองปีละหนึ่งร้อยบาท แบบตลอดชีพสองพันบาท

เพื่อประโยชน์ในการนับรอบระยะเวลาการชำระค่าบำรุงพรรคการเมืองประจำปีของสมาชิก ให้ถือว่าการระยะเวลาการชำระค่าบำรุงพรรคการเมืองประจำปีของปีที่สมาชิกได้ชำระค่าบำรุง พรรคการเมืองเป็นครั้งแรกสิ้นสุดลงในวันสิ้นปฏิทินของปีเดียวกันนั้น และให้เริ่มต้นนับรอบระยะเวลา การชำระค่าบำรุงพรรคการเมืองประจำปีของปีถัดไปใหม่ โดยให้เริ่มต้นนับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม และสิ้นสุดลงในวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปีเดียวกัน ทั้งนี้ สมาชิกอาจชำระค่าบำรุงพรรคการเมืองประจำปี ของปีถัดไปภายในกรอบระยะเวลาดังกล่าวเมื่อใดก็ได้

หมวด ๑๓

การเลิกพรรคการเมือง สาขาพรรคการเมือง

และตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๑๒๓ การเลิกพรรคการเมือง สาขาพรรคการเมือง และตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด ให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๑๒๔ ในกรณีที่พรรคการเมืองต้องสิ้นสภาพความเป็นพรรคการเมืองหรือยุบพรรคการเมือง ให้ทรัพย์สินของพรรคการเมืองที่เหลือภายหลังจากการชำระบัญชีแล้วตกเป็นของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

๒. มีมติเลือกคณะกรรมการบริหารพรรคครูไทยเพื่อประชาชนชุดใหม่ จำนวน ๔๐ คน ประกอบด้วย

๑. นายปรีดา บุญเพลิง	หัวหน้าพรรค
๒. นายสมยงค์ แก้วสุพรรณ	รองหัวหน้าพรรค
๓. นายศักดิ์ดา สามารถ	รองหัวหน้าพรรค
๔. นายสมศักดิ์ มกรมณเทียร	รองหัวหน้าพรรค
๕. นายพีระ ศรีศศิวงศ์	รองหัวหน้าพรรค
๖. นายชัยพร ธนถาวรกิจ	รองหัวหน้าพรรค
๗. นายภิญโญ สายบุญ	รองหัวหน้าพรรค
๘. พันตำรวจเอก วิจิตร นันทวงศ์	รองหัวหน้าพรรค
๙. นายอนันต์ อาบสุวรรณ	รองหัวหน้าพรรค
๑๐. นายธวัชชัย เมืองนาง	รองหัวหน้าพรรค
๑๑. นายอัปดุลรอญีย์ เต็งสาแม	รองหัวหน้าพรรค
๑๒. นายปรัชญา มั่นทน	รองหัวหน้าพรรค
๑๓. นายสุวิษณุ โยทองยศ	เลขาธิการพรรค
๑๔. นายชาญศักดิ์ พุ่มมาก	รองเลขาธิการพรรค
๑๕. นายเกษรา เดชา	รองเลขาธิการพรรค
๑๖. นายทองพูน สุขเมือง	รองเลขาธิการพรรค
๑๗. นายแสงจันทร์ ศรีพลเมือง	รองเลขาธิการพรรค
๑๘. นายเรืองชัย กลางขุนทด	รองเลขาธิการพรรค
๑๙. นายตรีเพชร ศรีกระภา	รองเลขาธิการพรรค
๒๐. พันตำรวจเอก มนิต นิลพานิช	รองเลขาธิการพรรค

๒๑. นายฐากร บุญญขันธุ์	รองเลขาธิการพรรค
๒๒. นางสุนทรี เทพสุวรรณ	นายทะเบียนสมาชิกพรรค
๒๓. นายสุพจน์ ดีสุข	ผู้ช่วยนายทะเบียนสมาชิกพรรค
๒๔. นายณัฐวัฒน์ บุญเพลิงพันธ์	เหรัญญิกพรรค
๒๕. นายธเนศ ตำนวิบูลย์	ผู้ช่วยเหรัญญิกพรรค
๒๖. นายชนก หนูสมแก้ว	โฆษกพรรค
๒๗. นางสาวชญัญพัชร โชคประสิทธิ์ผล	รองโฆษกพรรค
๒๘. นายนิพนธ์ ชูช่วยสุวรรณ	ผู้อำนวยการพรรค
๒๙. นางบุษบา วุฒิพงศ์	รองผู้อำนวยการพรรค
๓๐. นายกวิน นิลพานิช	รองผู้อำนวยการพรรค
๓๑. นางประภาพรรณ ฝีมื้อสาร	รองผู้อำนวยการพรรค
๓๒. นายพิศาล ชัยยงค์	รองผู้อำนวยการพรรค
๓๓. นายณพล ต่อโชติ	รองผู้อำนวยการพรรค
๓๔. นางวิยะดา รัตนเพชร	กรรมการบริหารพรรค
๓๕. พันตำรวจเอก สาย แคนดา	กรรมการบริหารพรรค
๓๖. นายสิทธิพงษ์ โกศลป์	กรรมการบริหารพรรค
๓๗. นายสำราญ เชื้อนมงคล	กรรมการบริหารพรรค
๓๘. นายธนพล บุตรชัยงาม	กรรมการบริหารพรรค
๓๙. นางสาวรุ่งอรุณ สุนทร	กรรมการบริหารพรรค
๔๐. นางสุภัชชกา ศรแก้ว	กรรมการบริหารพรรค

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๒

พันตำรวจเอก จรุงวิทย์ ภุมมา

นายทะเบียนพรรคการเมือง